

Dziennik Urzędowy L 189

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
17 lipca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 672/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. dostosowujące współczynniki korygujące mające zastosowanie do wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 673/2008 z dnia 16 lipca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 3
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 674/2008 z dnia 16 lipca 2008 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 247/2006 oraz ustanawiające pułapy budżetowe na rok 2008 dla częściowego lub fakultatywnego wdrożenia systemu płatności jednolitej i roczne pule środków finansowych dla systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003** 5
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 675/2008 z dnia 16 lipca 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania** 14
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 676/2008 z dnia 16 lipca 2008 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Ail de la Drôme (ChOG), Vřestarská cibule (ChNP), Slovenská bryndza (ChOG), Ajo Morado de Las Pedroñeras (ChOG), Gamoneu lub Gamonedo (ChNP), Alheira de Vinhais (ChOG), Presunto de Vinhais lub Presunto Bísaro de Vinhais (ChOG))** 19
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 677/2008 z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni lipca 2008 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 616/2007 na mięso drobiowe 21

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 678/2008 z dnia 16 lipca 2008 r. zmieniające po raz 97. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami 23
-

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Parlament Europejski

2008/587/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich 25
-

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2008/588/WPZiB z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie wsparcia działań Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności monitorowania i oceny oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 28
-

IV Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Urząd Nadzoru EFTA

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 125/06/COL z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie Norweskiego Funduszu Energetyki (Norwegia) 36

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 672/2008

z dnia 8 lipca 2008 r.

**dostosowujące współczynniki korygujące mające zastosowanie do wynagrodzeń i emerytur
urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ników zatrudnionych w państwach wymienionych poniżej, są następujące:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

— Bułgaria 69,7

uwzględniając Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, w szczególności jego art. 13,

— Litwa 77,4.

uwzględniając regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 63, 64, art. 65 ust. 2 i art. 82 regulaminu oraz załączniki VII, XI i XIII do regulaminu pracowniczego, a także art. 20 akapit pierwszy, art. 64 i art. 92 warunków zatrudnienia innych pracowników,

Artykuł 2

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r. współczynniki korygujące, mające zastosowanie na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników zatrudnionych w państwach wymienionych poniżej, są następujące:

— Estonia 83,6

— Łotwa 83,6

uwzględniając wniosek Komisji,

— Rumunia 78,8.

a także mając na uwadze, że w Bułgarii, Estonii, na Łotwie, Litwie i w Rumunii wystąpił znaczący wzrost kosztów utrzymania w okresie od czerwca do grudnia 2007 r. i należy odpowiednio dostosować wskaźniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników,

Artykuł 3

Ze skutkiem od pierwszego dnia miesiąca następującego po publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, współczynniki korygujące, mające zastosowanie na mocy art. 17 ust. 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego do przelewów części wynagrodzeń przez urzędników i innych pracowników, są następujące:

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

— Bułgaria 61,4

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 16 listopada 2007 r. współczynniki korygujące, mające zastosowanie na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego do wynagrodzeń urzędników i innych pracow-

— Estonia 80,8

— Łotwa 78,8

— Litwa 71,5

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 420/2008 (Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 1).

— Rumunia 72,9.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
C. LAGARDE
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 673/2008**z dnia 16 lipca 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 17 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2008 (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 24).

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	32,2
	MK	25,8
	TR	75,2
	ME	17,1
	XS	23,8
	ZZ	34,8
0707 00 05	MK	21,3
	TR	105,1
	ZZ	63,2
0709 90 70	TR	87,1
	ZZ	87,1
0805 50 10	AR	91,4
	US	55,6
	UY	101,5
	ZA	99,2
	ZZ	86,9
0808 10 80	AR	92,0
	BR	99,9
	CL	97,9
	CN	69,1
	NZ	116,4
	US	118,0
	UY	81,3
	ZA	103,1
	ZZ	97,2
0808 20 50	AR	111,5
	AU	143,2
	CL	116,0
	NZ	116,2
	ZA	107,5
	ZZ	118,9
0809 10 00	TR	169,7
	XS	127,0
	ZZ	148,4
0809 20 95	TR	340,1
	US	305,5
	ZZ	322,8
0809 30	TR	129,9
	ZZ	129,9
0809 40 05	IL	154,7
	XS	99,1
	ZZ	126,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 674/2008**z dnia 16 lipca 2008 r.****zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 247/2006 oraz ustanawiające pułapy budżetowe na rok 2008 dla częściowego lub fakultatywnego wdrożenia systemu płatności jednolitej i roczne pule środków finansowych dla systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 2, art. 70 ust. 2, art. 143b ust. 3 i art. 143bc ust. 1 i 2 akapit drugi,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej⁽²⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 3 zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik VIII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustala, dla każdego państwa członkowskiego, pułapy krajowe, od których kwoty referencyjne określone w tytule III rozdział 2 wymienionego rozporządzenia muszą być niższe.
- (2) Zgodnie z art. 20 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 247/2006 Portugalia zdecydowała się zredukować, na rok 2008 i lata kolejne krajowy pułap premii przysługujących z tytułu krów mamek i przenieść odnośną kwotę finansową w celu wzmocnienia udziału Wspólnoty, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 247/2006, w finansowaniu szczególnych środków określonych w wymienionym rozporządzeniu. W związku z tym należy w odniesieniu do Portugalii dokonać odliczenia od pułapu krajowego przyjętego na rok 2008 i lata kolejne oraz określonego w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 kwoty, która powinna zostać dodana do środków finansowych określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 na rok gospodarczy 2009 i kolejne.

- (3) W przypadku państw członkowskich wdrażających w 2008 r. system płatności jednolitej przewidziany w tytule III rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 należy ustalić na rok 2008 pułapy budżetowe w odniesieniu do każdej płatności, o której mowa w art. 66–69 wymienionego rozporządzenia, na warunkach ustalonych w sekcji 2 rozdział 5 tytuł III wymienionego rozporządzenia.
- (4) W przypadku państw członkowskich korzystających w 2008 r. z możliwości przewidzianej w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 należy ustalić na rok 2008 pułapy budżetowe mające zastosowanie do płatności bezpośrednich wykluczonych z systemu płatności jednolitej.
- (5) Dla zapewnienia przejrzystości należy opublikować pułapy budżetowe systemu płatności jednolitej na 2008 r. określone w wyniku odliczenia od pułapów płatności określonych w art. 66–70 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 uaktualnionych pułapów z załącznika VIII do wspomnianego rozporządzenia.
- (6) W odniesieniu do państw członkowskich, które w 2008 r. wprowadzą system jednolitej płatności obszarowej, przewidziany w tytule IVa rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy ustalić roczne pule środków finansowych na rok 2008 zgodnie z art. 143b ust. 3 wymienionego rozporządzenia.
- (7) Dla zapewnienia przejrzystości należy opublikować maksymalne kwoty środków udostępnionych państwom członkowskim, które zastosują system jednolitej płatności obszarowej, na oddzielne płatności z tytułu cukru przewidziane w art. 143ba rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ustalone na podstawie zgłoszeń dokonanych przez te państwa.
- (8) Dla zapewnienia przejrzystości należy opublikować maksymalne kwoty środków udostępnionych państwom członkowskim, które zastosują system jednolitej płatności obszarowej, na oddzielne płatności z tytułu owoców i warzyw przewidziane w art. 143bb rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ustalone na podstawie zgłoszeń dokonanych przez te państwa.
- (9) W przypadku państw członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej należy na podstawie ich zgłoszeń ustalić na rok 2008 pułapy budżetowe mające zastosowanie do płatności przejściowej z tytułu owoców i warzyw zgodnie z art. 143bc ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 615/2008 (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1276/2007 (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, s. 11).

- (10) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 247/2006.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 kwoty dotyczące Portugalii na rok 2008 i lata kolejne należy zamienić na następujące:

„2008	608 221,
2009	608 751,
2010 i kolejne lata	608 447.”.

Artykuł 2

W tabeli zamieszczonej w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 kwoty dotyczące Azorów i Madery na rok gospodarczy 2009 i lata kolejne należy zamienić na następujące:

„2009	87,08,
2010 i późniejsze	87,18.”.

Artykuł 3

1. Pułapy budżetowe na rok 2008 określone w art. 66–69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustalone są w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Pułapy budżetowe na rok 2008 określone w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustalone są w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

3. Na rok 2008 pułapy budżetowe dla systemu płatności jednolitej, o którym mowa w tytule III rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ustalone są w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

4. Roczne pule środków finansowych przewidziane na rok 2008, o których mowa w art. 143b ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ustalone są w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

5. Maksymalne kwoty środków udostępnionych Republice Czeskiej, Łotwie, Litwie, Węgrom, Polsce, Rumunii i Słowacji w celu przyznania w 2008 r. oddzielnej płatności z tytułu cukru, zgodnie z art. 143ba ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ustalone są w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

6. Maksymalne kwoty funduszy udostępnionych Republice Czeskiej, Węgrom, Polsce i Słowacji w celu przyznania oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw w 2008 r. zgodnie z art. 143bb rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustalone są w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

7. Pułapy budżetowe na rok 2008 określone w art. 143bc ust. 1 i 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustalone są w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Marianne FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

PUŁAPY BUDŻETOWE ODNOSZĄCE SIĘ DO PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH ZGODNIE Z ART. 66 DO 69
ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1782/2003

Rok kalendarzowy 2008

	BE	DK	DE	EL	ES	FR	IT	NL	AT	PT	SI	FI	SE	UK
Płatności obszarowe na rośliny uprawne					372 670	1 154 046								
Płatności dodatkowe na pszenicę durum					42 025	14 820								
Premia za krowy mamki	77 565				261 153	734 416			70 578	78 695				
Dodatkowa płatność z tytułu utrzymywania krów mamek	19 389				26 000				99	9 462				
Specjalna premia z tytułu wołowiny		33 085									6 298	24 420	37 446	
Premia ubojowa, bydło dorosłe					47 175	101 248		62 200	17 348	8 657				
Premia ubojowa, cielęta	6 384				560	79 472		40 300	5 085	946				
Premie za owce i kozy		855			183 499					21 892	432	600		
Premia za owce						66 455								
Premie dodatkowe za owce i kozy					55 795					7 184	149	200		
Premia dodatkowa za owce						19 572								
Pomoc obszarowa z tytułu uprawy chmielu			2 277			98			27		124			
Pomidory – art. 68b ust. 1				10 720	28 117	4 017	91 984			16 667				
Owoce i warzywa inne niż pomidory – art. 68b ust. 2				17 920	93 733	43 152	9 700							
Artykuł 69 – wszystkie sektory													3 421	
Artykuł 69 – rośliny uprawne				47 323			141 712			1 878		5 840		
Artykuł 69 – ryż										150				
Artykuł 69 – wołowina i cielęcina				8 810	54 966		28 674			1 681	3 713	10 118		29 800
Artykuł 69 – mięso baranie i kozie				12 615			8 665			616				
Artykuł 69 – bawełna					13 432									
Artykuł 69 – oliwa z oliwek				22 196						5 658				
Artykuł 69 – tytoń				7 578	2 353									
Artykuł 69 – cukier				2 697	18 985		9 932							
Artykuł 69 – przetwory mleczne					19 763									

(w tys. EUR)

ZAŁĄCZNIK II

**PULĄPY BUDŻETOWE ODNOŚZĄCE SIĘ DO PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH PRYZYNAWANYCH ZGODNIE
Z ART. 70 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1782/2003**

Rok kalendarzowy 2008

	Belgia	Grecja	Hiszpania	Francja	Włochy	Niderlandy	Portugalia	Finlandia
Artykuł 70 ust. 1 lit. a)								
Pomoc z tytułu nasion	1 397	1 400	10 347	2 310	13 321	726	272	1 150
Artykuł 70 ust. 1 lit. b)								
Płatności z tytułu roślin uprawnych			23					
Pomoc z tytułu roślin strączkowych na ziarno			1					
Specjalna pomoc na uprawy ryżu				3 053				
Pomoc z tytułu tytoniu							166	
Premie za przetwory mleczne							12 608	
Płatności dodatkowe dla producentów mleka							6 254	

(w tys. EUR)

ZAŁĄCZNIK III

PUŁAPY BUDŻETOWE ODNOSZĄCE SIĘ DO SYSTEMU PŁATNOŚCI JEDNOLITEJ

Rok kalendarzowy 2008

Państwo członkowskie	(tys. EUR)
Belgia	502 200
Dania	993 338
Niemcy	5 741 963
Irlandia	1 340 752
Grecja	2 234 039
Hiszpania	3 600 357
Francja	6 159 613
Włochy	3 827 342
Luksemburg	37 051
Malta	3 017
Niderlandy	743 163
Austria	649 473
Portugalia	434 232
Słowenia	62 902
Finlandia	523 362
Szwecja	719 414
Zjednoczone Królestwo	3 947 375

ZAŁĄCZNIK IV

ROczne PULE ŚRODKÓW FINANSOWYCH ODNOSZĄCE SIĘ DO SYSTEMU JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI
OBSZAROWEJ

Rok kalendarzowy 2008

Państwo członkowskie	(w tys. EUR)
Bułgaria	248 821
Republika Czeska	437 762
Estonia	50 629
Cypr	24 597
Łotwa	69 769
Litwa	184 702
Węgry	641 446
Polska	1 432 192
Rumunia	529 556
Słowacja	188 923

ZAŁĄCZNIK V

MAKSYMALNE KWOTY FUNDUSZY UDOSTĘPNIONYCH PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM W CELU PRYZNANIA ODDZIELNEJ PŁATNOŚCI Z TYTUŁU CUKRU ZGODNIE Z ART. 143ba ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1782/2003**Rok kalendarzowy 2008**

Państwo członkowskie	(w tys. EUR)
Republika Czeska	34 730
Łotwa	6 110
Litwa	9 476
Węgry	37 865
Polska	146 677
Rumunia	2 781
Słowacja	17 712

ZAŁĄCZNIK VI

MAKSYMALNE KWOTY FUNDUSZY UDOSTĘPNIONYCH PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM W CELU PRYZNANIA ODDZIELNEJ PŁATNOŚCI Z TYTUŁU CUKRU ZGODNIE Z ART. 143bb ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1782/2003**Rok kalendarzowy 2008**

Państwo członkowskie	(w tys. EUR)
Republika Czeska	414
Węgry	4 756
Polska	6 715
Słowacja	516

ZAŁĄCZNIK VII

**PUŁAPY BUDŻETOWE ODNOSZĄCE SIĘ DO PŁATNOŚCI PRZEJŚCIOWEJ W SEKTORZE OWOCÓW
I WARZYW PRZYZNAWANEJ ZGODNIE Z ART. 143bc ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1782/2003****Rok kalendarzowy 2008**

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	Cypr	Rumunia	Słowacja
Pomidory – art. 143bc ust. 1		869	509
Owoce i warzywa inne niż pomidory – art. 143bc ust. 2	4 478		

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 675/2008**z dnia 16 lipca 2008 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 zawiera wykaz właściwych organów, którym powierzono konkretne zadania związane z wdrażaniem tego rozporządzenia.

(2) Belgia, Republika Czeska, Dania, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Łotwa, Luksemburg, Niderlandy,

Polska, Rumunia, Słowenia, Słowacja oraz Zjednoczone Królestwo zwróciły się o wprowadzenie zmian w informacjach dotyczących ich właściwych organów. Adres Komisji powinien również zostać zmieniony.

(3) Należy opublikować pełny, zaktualizowany wykaz właściwych organów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Benita FERRERO-WALDNER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 8 I 11

A. Organy państw członkowskich

BELGIA	Tel.: (45) 72 26 84 00
Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie	Faks: (45) 33 93 35 10
Algemene Directie Economisch Potentieel	e-mail: jm@jm.dk
Dienst Vergunningen	<i>Załącznik II i załącznik III, nr 1</i>
Leuvenseweg 44	Økonomi- og Erhvervsministeriet
B-1000 Brussel	Erhvervs- og Byggestyrelsen
Tel.: (32-2) 277 67 13	Eksportkontroladministrationen
Faks: (32-2) 277 50 63	Langelinie Allé 17
Service public fédéral économie, PME, classes moyennes & énergie	DK-2100 København Ø
Direction générale du potentiel économique	Denmark
Service licences	Tel.: (45) 35 46 60 00
Rue de Louvain 44	Faks: (45) 35 46 60 01
B-1000 Bruxelles	e-mail: ebst@ebst.dk
Tel.: (32-2) 277 67 13	
Faks: (32-2) 277 50 63	NIEMCY
	Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
BULGARIA	Frankfurter Straße 29—35
Министерство на икономиката и енергетиката	D-65760 Eschborn
(Ministry of Economy and Energy)	Tel.: (+49) 6196 908-0
ул.‘Славянска’ № 8	Faks: (+49) 6196 908 800
гр. София, 1052	e-mail: ausfuhrkontrolle@bafa.bund.de
България	
Tel.: +359 29 40 71	ESTONIA
Faks: +359 29 87 21 90	Eesti Välisministeerium
	1. Poliitikaosakond
REPUBLIKA CZEŠKA	Relvastus- ja strateegilise kauba kontrolli büroo
Ministerstvo průmyslu a obchodu	Islandi väljak 1
Licenční správa	15049 Tallinn
Na Františku 32	Eesti
110 15 Praha 1	Tel.: +372 637 7200
Česká republika	Faks: +372 637 7288
Tel.: (420) 224 90 76 41; (420) 224 90 76 38	e-mail: stratkom@mfa.ee
Faks: (420) 224 22 18 11	
e-mail: osm@mpo.cz	IRLANDIA
DANIA	Licensing Unit
<i>Załącznik III, nr 2 i 3</i>	Department of Enterprise, Trade and Employment
Justitsministeriet	Earlsfort Centre
Slotsholmsgade 10	Lower Hatch Street
DK-1216 København K	Dublin 2
Denmark	Ireland
	Tel.: (353-1) 631 21 21
	Faks: (353-1) 631 25 62

GRECJA

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς
Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών,
Εμπορικής Άμυνας
Ερμού και Κορνάρου 1,
GR-105 63 Αθήνα
Ελλάς
Tel.: (30) 210 328 60 21-22, (30) 210 328 60 51-47
Faks: (30) 210 328 60 94
e-mail: e3a@mnec.gr, e3c@mnec.gr

Tel.: + 39 06 59 93 24 30 or
+ 39 06 59 93 25 01

Faks: + 39 06 59 64 75 06
e-mail: polcom4@mincomes.it

HISZPANIA

Secretaría General de Comercio Exterior
Secretaría de Estado de Comercio
Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel.: (34) 91 3492587
Faks: (34) 91 3492470
e-mail: Buzon.Oficial@SGDEFENSA.SECGCOMEX.
MCX.ES
Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales de la
Agencia Estatal de Administración Tributaria
Subdirección General de Gestión Aduanera
Avda. Llano Castellano, 17
28071 Madrid
España
Tel.: +34 91 7289450
Faks: +34 91 7292065

CYPR

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγών/Εξαγωγών
Ανδρέα Αραούζου 6
CY-1421 Λευκωσία
Tel.: (357-22) 86 71 00
Faks: (357-22) 37 51 20
e-mail: perm.sec@mcit.gov.cy
Ministry of Commerce, Industry and Tourism
Trade Service
Import/Export Licensing Unit
6 Andreas Araouzos Street
CY-1421 Nicosia
Tel.: (357-22) 86 71 00
Faks: (357-22) 37 51 20
e-mail: perm.sec@mcit.gov.cy

FRANCJA

Ministère du budget, des comptes publics et de la
fonction publique
Direction générale des douanes et droits indirects
Service des titres du commerce extérieur (Setice)
14, rue Yves-Toudic
F-75010 PARIS
Tel.: (33) 173 79 74 37/38/39/40/41
Faks: (33) 173 79 74 36
e-mail: dg-setice@douane.finances.gouv.fr

ĻOTWA

Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Latvija
Faks: +371 6 7280882

LITWA

Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos
Licencijavimo skyrius
Saltoniškių g. 19
LT-08105 Vilnius
Lietuva
Tel.: +370 8 271 97 67
Faks: +370 5 271 99 76
e-mail: leidimai.pd@policija.lt

WŁOCHY

Ministero dello Sviluppo Economico
Direzione Generale per la Politica Commerciale
Divisione IV
Viale Boston, 25
00144 Roma
Italia

LUKSEMBURG

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Tel.: (352) 24 78 23 70
Faks: (352) 46 61 38
e-mail: office.licences@mae.etat.lu

WĘGRY

Magyar Kereskedelmi
Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Magyarország
Tel.: +36 1 336 74 30
Faks: +36 1 336 74 28
e-mail: spectrade@mkeh.hu

MALTA

Diviżjoni għall-Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
Valletta CMR02
Malta
Tel.: +356 25 69 02 09
Faks: +356 21 24 05 16

NIDERLANDY

Ministerie van Economische Zaken
Directoraat-generaal voor Buitenlandse Economische
Betrekkingen
Directie Handelspolitiek en Globalisering
Bezuidenhoutseweg 20
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
The Netherlands
Tel.:(31-70) 379 64 85, 379 62 50

AUSTRIA

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung für Aus- und Einfuhrkontrolle
Stubenring 1
A-1011 Wien
Tel.: (+43) 1 71100 8327
Faks: (+43) 1 71100 8386
e-mail: post@C22.bmwa.gv.at

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki
Departament Administrowania Obrotem
plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Polska
Tel.: (+48 22) 693 55 53
Faks: (+48 22) 693 40 21
e-mail: SekretariatDAO_1@mg.gov.pl

PORTUGALIA

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais
de Consumo
Direcção de Serviços de Licenciamento
Rua Terreiro do Trigo, edifício da Alfândega
P-1149-060 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 42 63
Faks: (351-21) 881 42 61

RUMUNIA

Ministerul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț,
Turism și Profesii Liberale
Departamentul pentru Comerț Exterior
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu, nr. 16
București, sector 1
Cod poștal 010036
România
Tel.: + 40 21 401 05 49; + 40 21 401 05 67
+ 40 21 401 05 03
Faks: + 40 21 401 05 48; + 40 21 315 04 54
e-mail: clc@dce.gov.ro

SŁOWENIA

Ministrstvo za gospodarstvo
Direktorat za ekonomske odnose s tujino
Kotnikova 5
1000 Ljubljana
Republika Slovenija
Tel.: +386 1 400 3542
Faks: +386 1 400 3611

SŁOWACJA

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Odbor riadenia obchodovania s citlivými tovarmi
Mierová 19
827 15 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 48 54 21 65
Faks: +421 2 43 42 39 15

FINLANDIA

Sisäasiainministeriö
Arpajais- ja asehallintoyksikkö
PL 50
FI-11101 RIIHIMÄKI
Tel.: (358-9) 160 01
Faks: (358-19) 72 06 68
e-mail: aahy@poliisi.fi

SZWECJA

Kommerskollegium

PO Box 6803

S-113 86 Stockholm

Tel.: (46-8) 690 48 00

Faks: (46-8) 30 67 59

e-mail: registrator@kommers.se

Tel.: (44-1642) 364 333

Faks: (44-1642) 364 269

e-mail: enquiries.ilb@berr.gsi.gov.uk

Wywóz towarów określonych w załączniku II lub III oraz dostarczanie pomocy technicznej związanej z towarami określonymi w załączniku II zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1:

Department for Business, Enterprise and Regulatory Reform

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Przywóz towarów określonych w załączniku II:

Department for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Import Licensing Branch

Queensway House

West Precinct

Billingham TS23 2NF

United Kingdom

Export Control Organisation

1 Victoria Street

London SW1H 0ET

United Kingdom

Tel.: (44-20) 7215 2423

Faks: (44-20) 7215 0531

e-mail: lu3.eca@berr.gsi.gov.uk

B. Adres do zawiadamiania Komisji:

Commission of the European Communities

Directorate-General for External Relations

Directorate A. Crisis Platform – Policy Coordination in Common Foreign and Security Policy

Unit A.2. Crisis Response and Peace Building

CHAR 12/45

B-1049 Brussels

Tel. (32-2) 295 55 85

Faks: (32-2) 299 08 73

e-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 676/2008**z dnia 16 lipca 2008 r.****rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Ail de la Drôme (ChOG), Vřestarská cibule (ChNP), Slovenská bryndza (ChOG), Ajo Morado de Las Pedroñeras (ChOG), Gamoneu lub Gamonedo (ChNP), Alheira de Vinhais (ChOG), Presunto de Vinhais lub Presunto Bísaro de Vinhais (ChOG))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy oraz na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, wniosek Francji o rejestrację nazwy „Ail de la Drôme”, wniosek Republiki Czeskiej o rejestrację nazwy „Vřestarská cibule”, wniosek Słowacji o rejestrację nazwy „Slovenská bryndza”, wnioski Hiszpanii o rejestrację nazw „Ajo Morado de Las Pedroñeras” i „Gamoneu” lub „Gamonedo”, i wnioski Portugalii o rejestrację nazw „Alheira de Vinhais” i „Presunto de Vinhais” lub „Presunto Bísaro

de Vinhais” zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zarejestrować te nazwy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się nazwy wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 417/2008 (Dz.U. L 125 z 9.5.2008, s. 27).

⁽²⁾ Dz.U. C 227 z 27.9.2007 s. 20 (Ail de la Drôme), Dz.U. C 228 z 28.9.2007, s. 18 (Vřestarská cibule), Dz.U. C 232 z 4.10.2007, s. 17 (Slovenská bryndza), Dz.U. C 233 z 5.10.2007, s. 10 (Ajo Morado de Las Pedroñeras), Dz.U. C 236 z 9.10.2007, s. 13 (Gamoneu ou Gamonedo), Dz.U. C 236 z 9.10.2007, s. 18 (Alheira de Vinhais), Dz.U. C 236 z 9.10.2007, s. 10 (Presunto de Vinhais ou Presunto Bísaro de Vinhais).

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

PORTUGALIA

Alheira de Vinhais (ChOG)

Presunto de Vinhais lub Presunto Bísaro de Vinhais (ChOG)

Klasa 1.3. Sery

HISZPANIA

Gamoneu lub Gamonedo (ChNP)

SŁOWACJA

Slovenská bryndza (ChOG)

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

REPUBLIKA CZESKA

Všestarská cibule (ChNP)

HISZPANIA

Ajo Morado de Las Pedroñeras (ChOG)

FRANCJA

Ail de la Drôme (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 677/2008**z dnia 16 lipca 2008 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni lipca 2008 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 616/2007 na mięso drobiowe**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 616/2007 z dnia 4 czerwca 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze mięsa drobiowego pochodzącego z Brazylii, Tajlandii i innych państw trzecich ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 616/2007 otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze mięsa drobiowego.
- (2) Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni lipca 2008 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2008 r., przekraczają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie

ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski.

- (3) Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni lipca 2008 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2008 r. dotyczą w przypadku niektórych kontyngentów ilości mniejszych niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 616/2007 w odniesieniu do podokresu trwającego od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2008 r., stosuje się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz na mocy rozporządzenia (WE) nr 616/2007 i które dodaje się do ilości w podokresie trwającym od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2009 r., ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 142 z 5.6.2007, s. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1549/2007 (Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 75).

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2008-31.12.2008 (%)	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości w podokresie od dnia 1.1.2009-31.3.2009 (kg)
1	09.4211	1,512861	—
2	09.4212	(¹)	55 566 000
4	09.4214	15,583235	—
5	09.4215	29,741127	—
6	09.4216	(²)	4 300 910
7	09.4217	2,883739	—
8	09.4218	(¹)	6 807 600

(¹) Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

(²) Nie dotyczy: ilości wnioskowane są mniejsze od ilości dostępnych.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 678/2008**z dnia 16 lipca 2008 r.****zmieniające po raz 97. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby ekonomiczne podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.

- (2) W dniach 1 i 3 lipca 2008 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ postanowił zmienić wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby ekonomiczne powinny zostać zamrożone. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi ono niezwłocznie wejść w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 580/2008 (Dz.U. L 161 z 20.6.2008, s. 25).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W tytule „Osoby prawne” dodaje się następujące wpisy:

- „(a) Ahmed **Deghdegh** (*pseud.* Abd El Illah). Data urodzenia: 17.1.1967 r. Miejsce urodzenia: Anser, prowincja (wilaya) Jijel, Algieria. Obywatelstwo: algierskie. Dodatkowe informacje: a) członek kierownictwa organizacji Al-Kaida w Islamskim Maghrebie; zaangażowany w szczególności w kwestie dotyczące finansów tej organizacji; b) Imię matki: Zakia Chebira. Imię ojca: Lakhdar.
- (b) Yahia **Djouadi** (*pseud.* a) Yahia Abou Ammar; b) Abou Ala). Data urodzenia: 1.1.1967 r. Miejsce urodzenia: M'Hamid, prowincja (wilaya) Sidi Bel Abbes, Algieria. Obywatelstwo: algierskie. Dodatkowe informacje: a) członek kierownictwa organizacji Al-Kaida w Islamskim Maghrebie; b) od czerwca 2008 r. przebywa w północnym Mali; c) Imię matki: Zohra Fares. Imię ojca: Mohamed.
- (c) Salah **Gasmi** (*pseud.* a) Abou Mohamed Salah; b) Bounouadher). Data urodzenia: 13.4.1974 r. Miejsce urodzenia: Zeribet El Oued, prowincja (wilaya) Biskra, Algieria. Obywatelstwo: algierskie. Dodatkowe informacje: a) członek kierownictwa organizacji Al-Kaida w Islamskim Maghrebie; zaangażowany w szczególności w działania propagandowe tej organizacji; b) od czerwca 2008 r. przebywa w północnym Mali; c) Imię matki: Yamina Soltane. Imię ojca: Abdelaziz.
- (d) Abid **Hammadou** (*pseud.* a) Abdelhamid Abou Zeid; b) Youcef Adel; c) Abou Abdellah). Data urodzenia: 12.12.1965 r. Miejsce urodzenia: Touggourt, prowincja (wilaya) Ouargla, Algieria. Obywatelstwo: algierskie. Dodatkowe informacje: a) związany z organizacją Al-Kaida w Islamskim Maghrebie; b) od czerwca 2008 r. przebywa w północnym Mali; c) Imię matki: Fatma Hammadou. Imię ojca: Benabes.”
- (2) Wpis „Hamid **Al-Ali** (*pseud.* a) Dr. Hamed Abdullah **Al-Ali**; b) Hamed **Al-'Ali**; c) Hamed bin 'Abdallah **Al-'Ali**; d) Hamid 'Abdallah **Al-'Ali**; e) Hamid 'Abdallah Ahmad **Al-'Ali**; f) Hamid bin Abdallah Ahmed **Al-Ali**; g) Abu Salim). Data urodzenia: 20.1.1960 r. Obywatelstwo: kuwejskie” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:
- „Hamid Abdallah Ahmed **Al-Ali** (*pseud.* a) Dr. Hamed Abdullah **Al-Ali**; b) Hamed **Al-'Ali**; c) Hamed bin 'Abdallah **Al-'Ali**; d) Hamid 'Abdallah **Al-'Ali**; e) Hamid 'Abdallah Ahmad **Al-'Ali**; f) Hamid bin Abdallah Ahmed **Al-Ali**; g) Abu Salim). Data urodzenia: 20.1.1960 r. Obywatelstwo: kuwejskie.”
- (3) Wpis „Jaber **Al-Jalahmah** (*pseud.* a) Jaber **Al-Jalahmah**; b) Abu Muhammad **Al-Jalahmah**; c) Jabir Abdallah Jabir Ahmad **Jalahmah**; d) Jabir 'Abdallah Jabir Ahmad **Al-Jalahmah**; e) Jabir **Al-Jalhami**; f) Abdul-Ghani; g) Abu Muhammad). Data urodzenia: 24.9.1959 r. Obywatelstwo: kuwejskie. Nr paszportu: 101423404” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:
- „Jaber Abdallah Jaber **Al-Jalahmah** (*pseud.* a) Jaber **Al-Jalahmah**; b) Abu Muhammad **Al-Jalahmah**; c) Jabir Abdallah Jabir Ahmad **Jalahmah**; d) Jabir 'Abdallah Jabir Ahmad **Al-Jalahmah**; e) Jabir **Al-Jalhami**; f) Abdul-Ghani; g) Abu Muhammad). Data urodzenia: 24.9.1959 r. Obywatelstwo: kuwejskie. Nr paszportu: 101423404.”

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 18 czerwca 2008 r.

zmieniająca decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich

(2008/587/WE, Euratom)

PARLAMENT EUROPEJSKI,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 195 ust. 4,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 107d ust. 4,

uwzględniając projekt decyzji zatwierdzony przez Parlament Europejski w dniu 22 kwietnia 2008 r. ⁽¹⁾ oraz rezolucję przyjętą i poprawki zatwierdzone w dniu 18 czerwca 2008 r. ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komisji,

za zgodą Rady ⁽³⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej uznaje prawo do dobrej administracji za podstawowe prawo obywateli Unii.
- (2) Ufność obywateli w zdolność Rzecznika Praw Obywatelskich do prowadzenia szczegółowego i bezstronnego dochodzenia w zgłaszanych przypadkach złej administracji ma zasadnicze znaczenie w działalności Rzecznika.

(3) Należy dostosować status Rzecznika Praw Obywatelskich w celu usunięcia wszelkiej ewentualnej niepewności co do zdolności Rzecznika do przeprowadzenia szczegółowego i bezstronnego dochodzenia w zgłaszanych przypadkach złej administracji.

(4) Należy dostosować Statut Rzecznika Praw Obywatelskich w celu umożliwienia ewentualnej ewolucji prawa stanowionego lub orzecznictwa dotyczącego występowania instytucji i organów Unii Europejskiej w sprawach przed Trybunałem Sprawiedliwości.

(5) Należy dostosować Statut Rzecznika Praw Obywatelskich, w celu uwzględnienia zmian, jakie nastąpiły w ostatnich latach w odniesieniu do roli instytucji i organów UE w zwalczaniu naruszeń interesów finansowych Unii Europejskiej, w szczególności utworzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), aby umożliwić Rzecznikowi Praw Obywatelskich przekazywanie tym instytucjom lub organom wszelkich informacji pozostających w zakresie ich właściwości.

(6) Należy podjąć kroki w celu umożliwienia Rzecznikowi Praw Obywatelskich rozwoju współpracy z podobnymi instytucjami na poziomie krajowym i międzynarodowym, jak również z instytucjami krajowymi lub międzynarodowymi nawet wówczas, gdy zakres ich działań jest szerszy niż zakres działań Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich – np. ochrona praw człowieka – ponieważ taka współpraca może pozytywnie wpłynąć na zwiększenie skuteczności działań Rzecznika.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽³⁾ Decyzja Rady z dnia 12 czerwca 2008 r.

(7) Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali wygaś w 2002 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Poprawki do decyzji 94/262/EWWiS, WE, Euratom

W decyzji 94/262/EWWiS, WE, Euratom Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w umocowaniu pierwszym skreśla się słowa „art. 20d ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali”;
- 2) punkt trzeci preambuły otrzymuje brzmienie:

„Rzecznik Praw Obywatelskich, który może także działać z inicjatywy własnej, musi dysponować wszelkimi środkami niezbędnymi dla właściwego wykonywania swoich zadań; w tym celu instytucje i organy wspólnotowe są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich informacji, których żąda, z zastrzeżeniem obowiązku nieujawniania informacji przez Rzecznika; dostęp do dokumentów lub informacji niejawnych, w szczególności do dokumentów sensytywnych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (*), następuje zgodnie z zasadami bezpieczeństwa zainteresowanej instytucji lub zainteresowanego organu Wspólnoty; zgodnie z pierwszym akapitem art. 3 ust. 2 instytucje lub organy przekazujące niejawne informacje lub dokumenty powiadamiają Rzecznika Praw Obywatelskich o takim utajnieniu; do celów realizacji przepisów określonych w pierwszym akapicie art. 3 ust. 2 Rzecznik Praw Obywatelskich uzgadnia wcześniej z zainteresowaną instytucją lub zainteresowanym organem warunki postępowania z dokumentami lub informacjami niejawnymi lub z innymi informacjami objętymi obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. w przypadku gdy Rzecznik Praw Obywatelskich nie otrzyma żądanej pomocy, informuje o tym Parlament Europejski, który podejmuje odpowiednie działania;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).”;

- 3) w art. 1 ust. 1 skreśla się słowa „art. 20d ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali”;
- 4) artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytucje i organy Wspólnoty zobowiązane są dostarczyć Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkie informacje, których od nich żądał, oraz umożliwić mu dostęp do odpo-

wiednich akt. Dostęp do dokumentów lub informacji niejawnych, w szczególności do dokumentów sensytywnych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, następuje zgodnie z zasadami bezpieczeństwa zainteresowanej instytucji lub zainteresowanego organu Wspólnoty.

Zgodnie z poprzednim akapitem instytucje lub organy przekazujące niejawne informacje lub dokumenty powiadamiają Rzecznika Praw Obywatelskich o takim utajnieniu.

Do celów realizacji przepisów określonych w pierwszym akapicie Rzecznik Praw Obywatelskich uzgadnia wcześniej z zainteresowaną instytucją lub zainteresowanym organem warunki postępowania z dokumentami lub informacjami niejawnymi lub z innymi dokumentami objętymi obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

Instytucje i organy wspólnotowe udostępniają dokumenty pochodzące z państw członkowskich, opatrzone na podstawie przepisów ustawowych lub wykonawczych klauzulą tajności, wyłącznie za uprzednią zgodą tego państwa.

Inne dokumenty pochodzące z państw członkowskich są udostępniane przez instytucje i organy wspólnotowe po poinformowaniu państwa członkowskiego.

W obu przypadkach, zgodnie z art. 4, Rzecznik Praw Obywatelskich nie może ujawniać treści tych dokumentów.

Urzednicy oraz inni pracownicy instytucji i organów wspólnotowych są zobowiązani do składania zeznań na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich. Są wówczas związani odpowiednimi postanowieniami regulaminu pracowniczego, w szczególności tajemnicą służbową.”;

- 5) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Rzecznik Praw Obywatelskich oraz jego personel, do których stosuje się art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 194 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, są zobowiązani do nierozpowszechniania informacji i dokumentów, z którymi zapoznali się w ramach przeprowadzanych dochodzeń. Osoby te są zobowiązane w szczególności nie ujawniać żadnych dokumentów ani informacji niejawnych dostarczonych Rzecznikowi Praw Obywatelskich, w szczególności dokumentów sensytywnych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ani dokumentów, które wchodzi w zakres zastosowania przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony danych osobowych, ani też żadnych informacji, które mogłyby zaszkodzić skarżącemu lub każdej innej zainteresowanej osobie, z zastrzeżeniem ust. 2.

(1) Dz.U. L 113 z 4.5.1994, s. 15.

2. Jeżeli w ramach prowadzonego dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich powziął wiadomość o faktach, które jego zdaniem mogą pociągać za sobą odpowiedzialność karną, natychmiast informuje o tym, za pośrednictwem stałych przedstawicielstw państw członkowskich przy Wspólnotach Europejskich, właściwe organy krajowe, jak również w przypadku gdy należy to do jego kompetencji, właściwą instytucję, służbę lub właściwy organ Wspólnoty odpowiedzialny za zwalczanie nadużyć finansowych; w stosownym przypadku Rzecznik Praw Obywatelskich powiadamia również instytucję wspólnotową lub organ wspólnotowy, sprawujące władzę zwierzchnią nad urzędnikiem lub pracownikiem, którego dotyczy dana sprawa. Mogą one zastosować art. 18 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Rzecznik Praw Obywatelskich może także poinformować zainteresowaną instytucję lub organ wspólnotowy o niewłaściwym z punktu widzenia dyscyplinarnego postępowaniu jednego z podlegających im urzędników lub pracowników.”;

6) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Rzecznik Praw Obywatelskich i jego personel zajmują się wnioskami o publiczny dostęp do dokumentów innych niż te, o których mowa w art. 4 ust. 1, na warunkach i w granicach określonych w rozporządzeniu nr 1049/2001.”;

7) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Rzecznik Praw Obywatelskich może współpracować z podobnymi organami istniejącymi w niektórych państwach

członkowskich, w poszanowaniu odpowiednich przepisów prawa krajowego, o ile może się to przyczynić do zwiększenia skuteczności jego dochodzeń oraz do zapewnienia lepszej ochrony praw i interesów osób składających skargi. Rzecznik nie może żądać tą drogą dokumentów, do których nie miałby dostępu na mocy art. 3.

2. W ramach swojego zakresu obowiązków określonego w art. 195 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i w art. 107d Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz unikając powielania działań innych instytucji lub organów, Rzecznik Praw Obywatelskich może – na tych samych warunkach – współpracować z instytucjami i organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za promowanie i ochronę praw podstawowych.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie czternastego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 18 czerwca 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/588/WPZiB

z dnia 15 lipca 2008 r.

w sprawie wsparcia działań Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności monitorowania i oceny oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; rozdział III strategii zawiera wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii Europejskiej, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tego rodzaju broni.
- (2) UE aktywnie realizuje wspomnianą strategię i stosuje środki wymienione w rozdziale III, w szczególności poprzez uruchamianie zasobów finansowych w celu wspierania poszczególnych projektów przeprowadzanych przez instytucje wielostronne, takie jak tymczasowy sekretariat techniczny Organizacji Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO).
- (3) Dnia 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia. Jednym z celów tego wspólnego stanowiska jest propagowanie podpisania i ratyfikacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych („CTBT”).

(4) Państwa sygnatariusze CTBT postanowiły powołać posiadającą zdolność prawną Komisję Przygotowawczą w celu skutecznego wdrażania CTBT do czasu ustanowienia CTBTO.

(5) Szybkie wejście w życie i upowszechnienie CTBT oraz wzmocnienie systemu monitorowania i oceny Komisji Przygotowawczej CTBTO są ważnymi celami strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Próba jądrowa przeprowadzona przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną w październiku 2006 r. jeszcze bardziej unaoczniała, jak ważne jest szybkie wejście w życie CTBT, oraz wskazała na potrzebę przyspieszenia tworzenia i wzmocnienia systemu monitorowania i oceny CTBTO.

(6) Komisja Przygotowawcza CTBTO dąży do realizacji tych samych celów, jak określone w motywach 4 i 5, i jest już zaangażowana w określanie środków, za pomocą których najlepiej mogłaby wzmocnić swój system oceny, w tym poprzez rozwój zdolności w zakresie monitorowania gazu szlachetnego oraz działania, które mają doprowadzić do pełnej integracji państw sygnatariuszy uczestniczących we wdrażaniu tego systemu oceny. Dlatego stosowne jest powierzenie Komisji Przygotowawczej CTBTO technicznej realizacji niniejszego wspólnego działania.

(7) W świetle powyższego Rada przyjęła wspólne działanie 2006/243/WPZiB⁽²⁾, a następnie wspólne działanie 2007/468/WPZiB⁽³⁾ w sprawie wsparcia działań Komisji Przygotowawczej CTBTO w zakresie szkolenia oraz budowania i zwiększania zdolności jej systemu monitorowania i oceny, a także w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Uzasadnione jest dalsze wsparcie ze strony UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 88 z 25.3.2006, s. 68.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 6.7.2007, s. 31.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. Aby zapewnić stałą i praktyczną realizację niektórych elementów strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia UE wspomaga działania Komisji Przygotowawczej Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO), chcąc przyspieszyć osiągnięcie następujących celów:

a) wzmocnienie zdolności systemu monitorowania i oceny CTBTO, w tym w dziedzinie wykrywania nuklidów promieniotwórczych;

b) poprawa zdolności państw sygnatariuszy CTBT do wypełniania ich obowiązków związanych z oceną na mocy CTBT oraz umożliwienie im czerpania w pełni korzyści z udziału w systemie stworzonym przez traktat oraz z potencjalnych zastosowań cywilnych i naukowych.

2. Projekty wspierane przez UE mają następujące konkretne cele:

a) dalsze wspieranie rozwijania przez Komisję Przygotowawczą CTBTO zdolności w dziedzinie monitorowania i oceny gazu szlachetnego, tak by mogła ona wykrywać i identyfikować ewentualne eksplozje jądrowe;

b) świadczenie krajom afrykańskim pomocy technicznej, której celem jest pełne włączenie państw sygnatariuszy w system monitorowania i oceny CTBTO.

Projekty te są realizowane na użytek wszystkich państw sygnatariuszy CTBT.

Szczegółowy opis wspomnianych projektów jest przedstawiony w załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (SG/WP), jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Techniczną realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, przeprowadza Komisja Przygotowawcza CTBTO. Wyko-

nuje ona to zadanie pod kontrolą SG/WP wspomagającego prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje stosownych uzgodnień z Komisją Przygotowawczą CTBTO.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie informują się wzajemnie o przedmiotowych projektach zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia dla realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 2 316 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2; wydatki te przyjmują formę dotacji. W tym celu Komisja zawiera porozumienie finansowe z Komisją Przygotowawczą CTBTO. Porozumienie to stanowi, że Komisja Przygotowawcza CTBTO ma zadbać o to, by wkład UE był zauważalny, stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia porozumienia finansowego określonego w ust. 3 w możliwie najszybszym terminie po wejściu w życie niniejszego wspólnego działania. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach w tym procesie i o dacie zawarcia tego porozumienia.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, informuje Radę o realizacji niniejszego wspólnego działania na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Komisję Przygotowawczą CTBTO. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania. Dostarcza ona informacji na temat aspektów finansowych wykonywania niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Wygasa ono 18 miesięcy od zawarcia porozumienia finansowego między Komisją a Komisją Przygotowawczą CTBTO lub po 6 miesiącach, jeśli przed tym terminem nie dojdzie do zawarcia porozumienia finansowego.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
M. BARNIER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie UE dla działań Komisji Przygotowawczej Organizacji CTBTO w celu zwiększenia jej zdolności do monitorowania i oceny oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

I. WPROWADZENIE

Stworzenie przez Komisję Przygotowawczą CTBTO sprawnie funkcjonującego systemu monitorowania i oceny jest kluczowym elementem przygotowania realizacji CTBT, gdy traktat ten wejdzie już w życie. Rozwój zdolności Komisji Przygotowawczej CTBTO w dziedzinie monitorowania gazu szlachetnego jest istotnym narzędziem, które umożliwia stwierdzenie, czy zaobserwowana eksplozja jest próbą jądrową. Zdolność do działania i wyniki pracy systemu monitorowania i oceny CTBTO zależy ponadto od wkładu wszystkich państw sygnatariuszy CTBT. Ważne jest zatem, by państwa sygnatariusze w pełni uczestniczyły w systemie monitorowania i oceny CTBTO i wносиły w ten system swój wkład.

Niniejsza propozycja składa się z dwóch następujących elementów:

- a) monitorowanie gazu szlachetnego;
- b) pomoc techniczna.

II. OPIS PROJEKTÓW

1. *Element projektu – monitorowanie gazu szlachetnego: pomiary promieniotwórczego ksenonu i analiza danych, by wesprzeć CTBTO we wdrażaniu systemu weryfikacji obecności gazu szlachetnego*

Kontekst

- 1) Pochodzące od różnych zespołów doniesienia o tym, że pomiary wykazały obecność gazów szlachetnych po przeprowadzeniu przez KRLD próby jądrowej dnia 9 października 2006 r., potwierdziły, że możliwe jest przeprowadzanie pomiarów promieniotwórczego ksenonu i że takie dane są użyteczne do celów oceny. By jednak rzeczywiście ustalić potencjał, jaki ta technologia sobą przedstawia, jeśli chodzi o cele CTBT, konieczne są wciąż spore nakłady badawcze.
- 2) Wyniki, które przez ostatnie 8 lat zebrała grupa ekspertów prowadzących międzynarodowy eksperyment dotyczący gazów szlachetnych (*International Noble Gas Experiment – INGE*), jasno pokazały, że charakter tła promieniowania promieniotwórczego ksenonu jest o wiele bardziej złożony, niż pierwotnie myśłano. Zidentyfikowano bowiem źródła tego gazu związane z działalnością człowieka, których wcześniej nie przewidziano – są to np. zakłady produkcji izotopów promieniotwórczych do zastosowań medycznych. Niektóre z tych zakładów rozpoczęły działalność już po wynegocjowaniu CTBT. Wciąż nie został sporządzony kompletny spis źródeł promieniotwórczego ksenonu. Z powyższym wiąże się zmienne natężenie aktywności ksenonu atmosferycznego, jeśli chodzi o miejsce, skład i wpływ czasu.
- 3) Wspólne działanie Rady 2007/468/WPZiB („drugie wspólne działanie ws. CTBTO”) miało na celu badanie i pomiary tła promieniowania ksenonu w kilku częściach świata przez wyznaczone okresy. Drugie wspólne działanie ws. CTBTO miało w zamierzeniu doprowadzić do zwiększenia wiedzy i lepszego zrozumienia wpływu, jaki wywierają źródła, transport atmosferyczny i charakterystyczne meteorologiczne cechy danego regionu. Pomiary są obecnie prowadzone w różnych odległościach od znanych źródeł tego gazu związanych z działalnością człowieka, takich jak elektrownie jądrowe czy zakłady produkujące materiały promieniotwórcze wykorzystywane w terapii. Wyniki drugiego wspólnego działania ws. CTBTO posłużą do dalszego rozwijania i potwierdzenia użyteczności metod kategoryzacji pomiarów dokonanych przez skuteczne systemy wykrywania gazów szlachetnych.

Cele nowego projektu

- 4) CTBTO proponuje teraz bardziej kompleksową kampanię pomiarów obejmującą cały świat; kampania ta będzie bezpośrednią konsekwencją działań podjętych w ramach drugiego wspólnego działania ws. CTBTO. Będzie ona skupiona wokół badania wpływu miejscowych źródeł promieniotwórczego ksenonu na rozkład i zmienność natężenia promieniotwórczego ksenonu w czasie. Projekt ma na celu:

— uzupełnienie wiedzy na temat tła promieniowania ksenonu na całym świecie dzięki pomiarom przez dłuższe, a tym samym bardziej reprezentatywne okresy. Jest to konieczne, by sprawdzić wpływ regionalnych i sezonowych wzorów transportu związanych z warunkami pogodowymi,

- dostarczenie nowych danych empirycznych, by zwiększyć naszą wiedzę na temat działania sieci punktów pomiaru gazów szlachetnych i pomóc nam zrozumieć jej mocne i słabe punkty, w szczególności zrozumieć sposób, w jaki wykrywanie gazów szlachetnych łączy się z innymi technologiami i obliczeniami transportu w atmosferze stosowanymi w ramach międzynarodowego systemu monitorowania (IMS). Mógłby się również stać cenną podstawą potencjalnej realizacji potencjału w zakresie monitorowania gazów szlachetnych w ramach sieci, jak wspomniano w protokole do CTBT,
- testowanie sprzętu i logistyki związanych z ksenonem w różnych warunkach środowiskowych. Zakłada się, że dostępne systemy pomiaru ksenonu (szwedzki – SAUNA i francuski – SPALAX) są już odpowiednio zaawansowane i istnieje możliwość ich transportu i rozmieszczenia w trudnych warunkach. Potrzeba jednak więcej doświadczenia, by nauczyć się, w jaki sposób i w jakich warunkach te systemy mogą być rozmieszczane, a także – jakie jest niezbędne wsparcie logistyczne i techniczne.

Korzyści

5) Korzyści płynące z systemu oceny:

- poczynienie większej liczby obserwacji tła promieniowania promieniotwórczego ksenonu w różnych odległościach od zmierzonych, znanych źródeł tego gazu związanych z działalnością człowieka,
- uzyskanie ewentualnych dodatkowych danych do obejmującego cały świat spisu obiektów mogących być źródłem promieniotwórczego ksenonu,
- wsparcie rozwoju, jak również potwierdzenia użyteczności metod służących do analizy danych i ich interpretacji dla sieci IMS,
- dalsze rozwijanie i potwierdzenie użyteczności modeli transportu atmosferycznego zrealizowanych w różnej skali i dla różnych regionów geograficznych,
- zachęcenie i wspieranie lokalnych instytucji biorących udział we współpracy, by uczestniczyły w eksperymencie INGE i wniosły do niego wkład, tworząc krajowe systemy wykrywania ksenonu, by szkoliły personel lokalnych stacji i pośredniczyły w zamówieniach na rzecz systemu,
- określenie obszarów, gdzie na działanie sieci mogłyby wpłynąć sezonowe warunki meteorologiczne.

Opis

- 6) W ramach projektu planuje się zakup dwóch systemów do pomiaru ksenonu, w miarę możliwości wykorzystujących dwie różne metody wykrywania. Systemy te – jedna wytrzymała jednostka ruchoma i jedna jednostka realizowana na zamówienie i wykonana tak, by można było ją umieścić w nadającym się do transportu pojemniku – będą korzystały z istniejących i dostępnych technologii. Równocześnie z zamawianiem elementów systemu odbędą się inspekcje miejsc pomiarów, w trakcie których sprawdzona zostanie infrastruktura i przygotowana kampania pomiarowa. Wybór miejsc i czas prowadzenia pomiarów będzie zależał od szczegółowych analiz meteorologicznych, które zostaną przeprowadzone przez tymczasowy sekretariat techniczny (PTS) na etapie przygotowań. Wybór miejsca będzie również uzależniony od tego, czy istnieją tam lokalne instytucje biorące udział we współpracy, a także od kryteriów logistycznych i meteorologicznych. Przewiduje się, że przygotowania potrwać od 3 do 6 miesięcy.
- 7) Po zakończeniu krótkiego okresu próbnej eksploatacji w siedzibie głównej oba systemy zostaną przetransportowane do wybranych miejsc i będą prowadzić pomiary promieniotwórczego ksenonu przez reprezentatywny okres od 6 do 12 miesięcy. Systemy zostaną zainstalowane, skalibrowane i uruchomione przez ich dostawcę. Na czas prowadzenia pomiarów zatrudnieni zostaną pracownicy miejscowi; zostaną oni przeszkoleni, co umożliwi im codzienną obsługę i konserwację systemu. Po zakończeniu pomiarów systemy zostaną zwrócone PTS.
- 8) Dążyć się będzie do tego, by przy wszystkich działaniach związanych z realizacją projektu ściśle współpracowały i uczestniczyły zainteresowane instytucje w krajach, w których prowadzone są pomiary. PTS będzie również zabiegał o współpracę ze strony instytucji państw członkowskich Unii Europejskiej w konkretnych dziedzinach, takich jak wsparcie laboratoryjne, kontrola jakości, logistyka i badania transportu atmosferycznego.
- 9) Dane będą analizowane przez PTS. Na zakończenie projektu zostaną zorganizowane warsztaty, podczas których nastąpi podsumowanie wyników.

2. Element projektu – pomoc techniczna: włączenie państw sygnatariuszy z Afryki do pełnego uczestnictwa w realizacji systemu monitorowania i oceny CTBTO i do wniesienia do niego swojego udziału

Kontekst

- 1) Jedną z cech systemu oceny CTBT wyróżniających go spośród systemów kontroli zbrojeń jest fakt, że państwom uczestniczącym na bieżąco dostarczane są informacje dotyczące zgodności. Do danych i produktów IMS-u i międzynarodowego ośrodka danych (IDC) dostęp mają wszystkie państwa sygnatariusze. W chwili obecnej PTS dostarcza danych i produktów 840 upoważnionym użytkownikom w 96 państwach sygnatariuszach.
- 2) W ciągu ostatnich dwóch lat znacząco wzrosło zainteresowanie tworzeniem krajowych ośrodków danych (NDC) – co oznacza wzrost liczby abonentów o ok. 20 %; wciąż jednak wiele krajów rozwijających się pozbawionych jest pełnego dostępu do systemu CTBTO. Dotyczy to szczególnie regionu Afryki, gdzie liczba państw, w których tworzy się krajowe ośrodki danych, a także liczba bezpiecznych kont, na które można przysyłać dane, pozostaje niska.
- 3) Proponowane działania w ramach pomocy technicznej mają ułatwić państwom afrykańskim zwiększone uczestnictwo w systemie oceny CTBT i czerpanie z niego korzyści naukowych. Aby potencjalni użytkownicy mogli zwracać się o dane i produkty i korzystać z nich, należy im zapewnić dostateczne zaplecze techniczne. Takie zaplecze powinno obejmować podstawowe funkcje IDC i IMS, a także naukowe zastosowania, które mogą wynikać z korzystania z danych IMS i produktów IDC. Można tego dokonać dzięki szkoleniom prowadzonym przez dłuższy okres.
- 4) Z projektem wiąże się zatem dłuższa obecność ekspertów technicznych zatrudnionych przez PTS w każdym państwie beneficjencie; eksperci ci będą regionalnymi punktami kontaktowymi przez cały okres trwania projektu. W miarę możliwości planowane szkolenia i pomoc techniczna zostaną opracowane z myślą o poszczególnych państwach korzystających z systemu, po tym, jak przeprowadzona zostanie identyfikacja i ocena potrzeb tych państw w zakresie ustanowienia krajowych ośrodków danych i bezpiecznych kont, na które można przysyłać dane, a także potrzeb w zakresie korzyści naukowych. Wybrane państwa sygnatariusze w Afryce, które jeszcze nie ratyfikowały CTBT, również będą uczestniczyć w projekcie. Wszystkie działania punktów kontaktowych w państwach beneficjentach będą prowadzone w ścisłej koordynacji z tymczasowym sekretariatem technicznym i przy jego wsparciu, tak by zapewnić skuteczność i trwały charakter szkoleń i działań w ramach pomocy technicznej podejmowanych w tym projekcie, a także by zapewnić odpowiednią harmonizację z działaniami podjętymi na mocy wspólnego działania 2006/243/WPZiB („pierwszego wspólnego działania ws. CTBTO”).
- 5) Biorąc pod uwagę wymienione powyżej kryteria, PTS planuje, by w pierwszym etapie ukierunkowanych wysiłków w ramach pomocy technicznej działania były prowadzone w możliwie największej liczbie państw afrykańskich spośród wymienionych poniżej; będą one zależeć od uprzedniej oceny wykonalności przeprowadzonej przez PTS przy uwzględnieniu lokalnych warunków w danym czasie i prowadzone będą po wyrażeniu zgody na korzystanie z systemu przez kraje beneficjentów, zgodnie z przepisami określonym w pkt IV:

— Afryka Wschodnia i Południowa: Angola, Burundi, Etiopia, Kenia, Komory, Lesotho, Malawi, Mozambik, Rwanda, Suazi, Tanzania, Uganda, Zambia i Zimbabwe,

— Afryka Północna i Zachodnia: Algeria, Benin, Czad, Egipt, Gabon, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea Bissau, Gwinea Równikowa, Libia, Maroko, Togo i Tunezja.

Cele projektu

- 6) Projekt ma na celu przekazanie państwom beneficjentom dostatecznej wiedzy i pomocy, która umożliwi im stworzenie lub zwiększenie zdolności ich własnych krajowych ośrodków danych; projekt ma również na celu przeprowadzenie programu szkoleń dla personelu tych ośrodków. Znajdzie się w nim także rozbudowany element dotyczący obsługi stacji IMS. Państwa beneficjenci łatwiej, skuteczniej i wydajniej będą mogli uzyskać dostęp do danych i produktów międzynarodowego ośrodka danych i korzystać z tych danych i produktów, a także będą mogli usprawnić obsługę stacji IMS znajdujących się na ich terytorium.
- 7) Przewiduje się, że interakcja z punktami kontaktowymi doprowadzi do wzrostu liczby krajowych ośrodków danych w państwach beneficjentach i bardziej intensywnej współpracy tych państw przy realizacji systemu monitorowania i oceny CTBT, w tym efektywnego i skutecznego wykorzystywania danych i produktów międzynarodowego ośrodka danych. Projekt ma ponadto na celu wzmocnienie interakcji i współpracy między CTBTO a naukowcami i instytucjami naukowymi w tych regionach.

- 8) Integralną częścią projektu będzie korzystanie ze zdolności w zakresie szkoleń z wykorzystaniem nośników elektronicznych, które PTS rozwinął w ramach pierwszego wspólnego działania ws. CTBTO. Projekt stanie się platformą wymiany, której uczestnicy zostaną poinstruowani, w jaki sposób korzystać z produktów szkoleniowych na nośnikach elektronicznych. Reakcje osób biorących udział w tych działaniach w państwach beneficjentach dostarczą konstruktywnego wkładu zarówno w projekty w zakresie szkoleń z wykorzystaniem nośników elektronicznych, jak i projekty w zakresie pomocy technicznej.
- 9) Pomoc techniczna ma zwiększyć poziom zaangażowania każdego z państw beneficjentów w działania rozwojowe na rzecz krajowych ośrodków danych w danym państwie podejmowane przez PTS. Działania te będą podejmowane w dążeniu do wypełnienia postanowień dotyczących pomocy technicznej zawartych w części I F. 22 protokołu do CTBT.

Korzyści:

- 10) Dzięki projektowi CTBTO i państwa beneficjenci chcą uzyskać pewne istotne korzyści, a mianowicie:
 - ma on dostarczyć krajowym ośrodkom danych w państwach beneficjentach lepiej wykwalifikowanych pracowników technicznych potrafiących:
 - utrzymywać i konserwować stacje IMS znajdujące się w danym państwie,
 - dokonywać analizy danych i produktów i zarządzać nimi,
 - projekt umożliwi tym państwom stworzenie krajowych ośrodków danych, które będą otrzymywać i analizować nieprzetworzone dane przekazywane przez międzynarodowy ośrodek danych w czasie rzeczywistym.
- 11) Państwa tworzące swoje krajowe ośrodki danych otrzymają od PTS wsparcie finansowe, technologiczne i wsparcie w zakresie zasobów ludzkich; takie wsparcie pomoże otrzymującym je państwom rozwinąć i utrzymać ekspertyzy techniczne niezbędne do pełnego uczestnictwa w systemie monitorowania i oceny CTBT.
- 12) Państwa beneficjenci będą mogły lepiej zrozumieć, w jaki sposób utworzenie krajowego ośrodka danych może im pomóc wzbogacić własną bazę naukową i w jaki sposób dane IMS mogą być wykorzystywane do analizowania wydarzeń w regionie.
- 13) Zwiększenie liczby i bardziej zróżnicowana dystrybucja geograficzna krajowych ośrodków danych otrzymujących i samodzielnie analizujących informacje przekazywane przez międzynarodowy ośrodek danych umożliwią efektywniejsze wykorzystanie tego ośrodka, a zatem przyczynią się do dalszego usprawnienia dokładności systemu (co uwiidocznili pierwszy test działania obejmujący cały system, przeprowadzony przez PTS w kwietniu–czerwcu 2005 r.).

Opis

- 14) Tymczasowy sekretariat techniczny ustali i dostarczy dwóch ekspertów technicznych jako konsultantów, którzy posłużą za punkty kontaktowe; będą oni prowadzić działania w Afryce przez okres trwania projektu i koordynować wszystkie działania w porozumieniu z zarządem międzynarodowego ośrodka danych i za jego aprobatą. Państwa beneficjenci zostaną podzielone na dwie grupy, podlegające któremuś z dwóch ekspertów. Praca w każdym regionie zostanie przeprowadzona w dwóch etapach.
- 15) Etap 1: techniczne wizyty robocze w każdym z państw
 - Eksperci będący punktami kontaktowymi odbędą podróże do państw beneficjentów, jak wspomniano powyżej, i ocenią znajomość i wykorzystanie danych dostarczanych przez PTS. Będą współdziałać z organami krajowymi, by móc zrozumieć bieżące potrzeby i oczekiwania i zwiększyć wśród nich wiedzę na temat danych i produktów PTS, w tym na temat ich potencjalnych zastosowań do celów cywilnych i naukowych. Ponadto nawiążą kontakt z innymi odpowiednimi instytucjami w każdym państwie, które mogłyby skorzystać na użytkowaniu danych i produktów PTS. Eksperci ci będą również w stosownych przypadkach ułatwiać tworzenie sieci między organem krajowym a odpowiednimi instytucjami. W państwach, w których istnieje krajowy ośrodek danych, oceniona zostanie sytuacja każdego z nich pod względem personelu i infrastruktury (w tym sprzętu komputerowego i dostępu do Internetu), aby określić priorytetowe działania popularyzacyjne.
 - Następnie odbędą się praktyczne szkolenia techniczne, w których uczestniczyć będą osoby z instytucji określonych na tym etapie. Szkolenie to dostarczy wiedzy technicznej na temat danych i produktów PTS. Jego program zostanie dostosowany do kompetencji uczestników; uwzględnione zostaną również urzędowe języki krajów uczestniczących w projekcie. Podczas tego szkolenia uczestnicy będą korzystać z oprogramowania PTS opracowanego dla krajowych ośrodków danych, które może być używane do uzyskania dostępu do danych i produktów PTS i ich analizy. Oprogramowanie zostanie przekazane uczestnikom (będącym uprawnionymi użytkownikami PTS) w celu zainstalowania we własnych instytucjach. Uczestnicy będący uprawnionymi użytkownikami PTS otrzymają ponadto sprzęt komputerowy i urządzenia peryferyjne, na podstawie oceny ich potrzeb. Szkolenie to stworzy również sposobność rozwijania współpracy między personelem technicznym instytucji w danym regionie.

16) Etap 2: kontynuacja działań

Po zakończeniu etapu 1 uczestnicy powinni potrafić wykorzystać świeżo nabytą wiedzę, oprogramowanie i sprzęt i zainstalować te nowe przedmioty oraz używać ich na podstawie wiedzy uzyskanej podczas szkolenia. Aby skonsolidować nabyte umiejętności lub zlikwidować pozostające niedociągnięcia, eksperci będący punktami kontaktowymi powrócą do krajów beneficjentów, by ocenić, w jaki sposób uczestnicy wykorzystują wiedzę uzyskaną podczas szkoleń w etapie 1. Te krótsze wizyty kontynuacyjne będą przeprowadzane, by dopilnować, aby lokalny personel techniczny potrafił rutynowo korzystać z danych i produktów PTS. Działania te zostaną dostosowane do lokalnych potrzeb i umiejętności, z myślą o nadaniu im trwałego charakteru, tak by działania były kontynuowane nawet po zakończeniu tego projektu.

17) Na zakończenie projektu każdemu z krajów beneficjentów zostanie przedłożone wyczerpujące sprawozdanie, w którym zostaną opisane dokonane postępy oraz wyrażone i postulowane potrzeby oraz wzajemne związki między organizacjami, które były celem wizyt. Na tej podstawie prowadzone będą dalsze działania w odpowiednich krajach.

III. CZAS TRWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 18 miesięcy.

IV. BENEFICJENCI

Beneficjentami projektów w ramach niniejszego wspólnego działania są wszystkie państwa sygnatariusze, a także Komisja Przygotowawcza CTBTO.

Ostatecznego wyboru beneficjentów elementu projektu – pomoc techniczna dokonuje się po konsultacji między jednostką realizującą i prezydencją, wspieraną przez SG/WP, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i Komisją w ramach właściwej grupy roboczej Rady. Ostateczna decyzja zapadnie na podstawie propozycji jednostki realizującej zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego wspólnego działania.

V. JEDNOSTKA REALIZUJĄCA

Techniczne wdrożenie projektu zostanie powierzone Komisji Przygotowawczej CTBTO. Projekty będą bezpośrednio wprowadzane w życie przez personel Komisji Przygotowawczej CTBTO, ekspertów z państw sygnatariuszy CTBT i zleceniobiorców. Jeśli chodzi o zleceniobiorców, zamówienia na jakiegokolwiek towary, prace lub usługi w związku z niniejszym wspólnym działaniem udzielone przez Komisję Przygotowawczą CTBTO będą przeprowadzane zgodnie z postanowieniami porozumienia finansowego, które zostanie zawarte przez Komisję Europejską z Komisją Przygotowawczą CTBTO.

Jednostka realizująca przygotowuje:

- a) sprawozdanie śródkresowe po pierwszych sześciu miesiącach realizacji projektów;
- b) sprawozdanie końcowe nie później niż miesiąc po zakończeniu realizacji projektów.

Sprawozdania zostaną przesłane prezydencji wspieranej przez SG/WP.

VI. UCZESTNICZĄCE STRONY TRZECIE

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszego wspólnego działania. Eksperti z Komisji Przygotowawczej CTBTO oraz z państw sygnatariuszy CTBT mogą być uważani za uczestniczące strony trzecie. Będą oni pracować zgodnie ze standardowymi zasadami działania obowiązującymi ekspertów Komisji Przygotowawczej CTBTO.

IV

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

nr 125/06/COL

z dnia 3 maja 2006 r.

w sprawie Norweskiego Funduszu Energetyki (Norwegia)

URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,

uwzględniając decyzję Urzędu z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 27 części II protokołu do porozumienia o nadzorze i trybunale,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz jego protokół 26,

wezawszy zainteresowane strony do zgłaszania swoich uwag zgodnie z tymi przepisami ⁽³⁾ oraz nawiązując do ich uwag,

uwzględniając porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie utworzenia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając art. 1 ust. 2 część I oraz art. 4 ust. 4, art. 6, art. 7 ust. 2, 3, 4, 5 oraz art. 14 części II protokołu do porozumienia o nadzorze i trybunale,

I. FAKTY

1. Procedura

uwzględniając wytyczne Urzędu ⁽⁴⁾ dotyczące zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 porozumienia EOG, w szczególności jego rozdział 15 dotyczący pomocy na ochronę środowiska,

Pismem Norweskiej Misji przy Unii Europejskiej przekazującym pismo Ministerstwa Ropy Naftowej i Energii z dnia 4 czerwca 2003 r., obydwie wpłynęły i zostały zarejestrowane w Urzędzie w dniu 10 czerwca 2003 r. (Doc. No 03-3705-A, zarejestrowane pod jako sprawa SAM 030.03006), norweskie władze powiadomiły o zmianach dwóch istniejących programów pomocy, mianowicie: „Program dotacji na wprowadzenie nowej technologii energetycznej” oraz „Środki informacyjne i edukacyjne w dziedzinie efektywności energetycznej”, zgodnie z art. 1 ust. 3 w części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

⁽¹⁾ Zwany dalej Urzędem.

⁽²⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽³⁾ Zwane dalej porozumieniem o nadzorze i trybunale.

⁽⁴⁾ Wytyczne dotyczące zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 protokołu do porozumienia o nadzorze i trybunale przyjęte i wydane przez Urząd Nadzoru EFTA w dniu 19 stycznia 1994 r., opublikowane w Dz.U. L 231 z 3.9.1994, s. 1. Suplementy EOG nr 32, s. 1. Wytyczne zostały ostatnio zmienione 19 kwietnia 2006 r. W dalszym tekście zwane są wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 196 z 11.8.2005, s. 5.

Pismem z dnia 16 czerwca 2003 r. (Doc. No 03-3789-D) Urząd Nadzoru EFTA (zwany dalej „Urzędem”) poinformował norweskie władze, iż z uwagi na to, że program został już wprowadzony w życie w dniu 1 stycznia 2002 r., tj. przed zgłoszeniem, środek będzie oceniony jako „pomoc udzielona bezprawnie” zgodnie z rozdziałem 6 Zasad proceduralnych i merytorycznych Urzędu w dziedzinie pomocy państwa⁽⁶⁾.

Po wielokrotnej wymianie korespondencji⁽⁷⁾ pismem z dnia 18 maja 2005 r. Urząd powiadomił norweskie władze, że postanowił wszcząć postępowanie określone w art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale w stosunku do Norweskiego Funduszu Energetyki.

Decyzja Urzędu nr 122/05/COL o wszczęciu postępowania została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz w jego Suplemencie EOG⁽⁸⁾. Urząd wezwał zainteresowane strony do zgłaszania uwag w tej sprawie. Urząd otrzymał jedno spostrzeżenie. Pismem z dnia 27 września 2005 r. (zdarzenie nr 335569) Urząd przekazał to spostrzeżenie władzom norweskim do skomentowania.

Pismem Norweskiej Misji przy Unii Europejskiej z dnia 15 lipca 2005 r. przekazującym pismo Ministerstwa Modernizacji z dnia 12 lipca 2005 r. oraz pismo Ministerstwa Ropy Naftowej i Energii z dnia 11 lipca 2005 r. władze norweskie przedstawiły uwagi na temat decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Pisma wpłynęły i zostały zarejestrowane w Urzędzie w dniu 19 lipca 2005 r. (zdarzenie nr 327172).

Dalsze informacje, w szczególności sprawozdanie eksperckie First Securities, zostały przedłożone przez norweskie władze w dniu 6 października 2005 r. (zdarzenie nr 345642). W dniu 11 października 2005 r. odbyło się spotkanie norweskich władz i Urzędu. Poczta elektroniczną z dnia 18 listopada 2005 r. władze norweskie przekazały dalsze informacje (zdarzenie nr 350637). W dniu 13 lutego 2006 r. odbyło się spotkanie z norweskimi władzami. Dalsze informacje norweskie władze przekazały 8 marca 2006 r. (zdarzenie nr 365788).

2. Opis środków wsparcia w ramach Funduszu Energetyki

W swoim zgłoszeniu władze norweskie zapowiedziały zmiany dwóch istniejących programów w dziedzinie energetyki, które

⁽⁶⁾ Rozdział 6 został następnie usunięty na podstawie decyzji Urzędu nr 195/04/COL z 14 lipca 2004 r. Definicję pomocy udzielonej bezprawnie można obecnie znaleźć w art. 1 lit. f) części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

⁽⁷⁾ W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji o licznej korespondencji pomiędzy norweskimi władzami i Urzędem odsyła się zainteresowanych do decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, decyzja nr 122/05/COL, patrz przypisy powyżej, 5.

⁽⁸⁾ Patrz powyżej, przypis 5.

działały od 1978/79 r., podlegając kompetencjom NVE – Norweskiej Dyrekcji Zasobów Wodnych i Energetyki. Pierwszym z nich był „Program dotacji na wprowadzenie nowej technologii energetycznej”, za pośrednictwem którego norweski rząd udzielił wsparcia inwestycyjnego na wprowadzenie technologii w zakresie energii odnawialnej. Drugi program „Środki informacyjne i edukacyjne w dziedzinie efektywności energetycznej” dotyczył wsparcia na kampanie informacyjne i kursy dotyczące efektywności energetycznej dla sektora przemysłowego, handlowego i gospodarstw domowych. Programy były finansowane z przydzielonych środków budżetowych. Najważniejsze zgłoszone zmiany programów dotyczyły:

- 2.1. połączenia programów w ramach nowego mechanizmu finansowania – Funduszu Energetycznego;
- 2.2. innego sposobu finansowania programów, odłąd z wykorzystaniem – w przypadku wszystkich środków wspieranych przez Enovę – podatek od taryfy za dystrybucję energii elektrycznej⁽⁹⁾, oprócz kontynuowanych dotacji z budżetu państwa; oraz
- 2.3. administrowania Funduszem Energetycznym przez nowo utworzony organ administracyjny Enova. Podobnie przyjęto nowe przepisy oraz porozumienia pomiędzy Norwegią i Enową. Przepisy te powinny zapewnić osiągnięcie przez środki wspierające pewnych nowo określonych celów polityki energetycznej.

ad 2.1. Połączenie dwóch programów wsparcia

W dniu 1 stycznia 2002 r. utworzony został Fundusz Energetyki i dwa wspomniane wyżej programy zostały połączone w ramach tego funduszu. Fundusz Energetyki służy jako mechanizm finansowania dla środków wsparcia, które będą kontynuowane w ramach nowego systemu.

ad 2.2. Nowy sposób finansowania Funduszu Energetyki

Istniejące programy były finansowane z dotacji pochodzących z budżetu państwa, podczas gdy nowo utworzony Fundusz Energetyki finansowany jest z dotacji pochodzących z budżetu państwa oraz podatku od taryf za dystrybucję energii elektrycznej (nie zaś podatku od samej produkcji energii).

⁽⁹⁾ Według władz norweskich, opłata ta została wprowadzona w 1990 r. w trakcie deregulacji rynku energii elektrycznej. Przed 2002 r. przedsiębiorstwa sieci energetycznych zarządzały tą opłatą pokrywając swoje własne koszty związane z informacjami o efektywności energetycznej.

Podatek ten przewidziany jest rozporządzeniem Ministerstwa Ropy Naftowej i Energii w sprawie Funduszu Energetyki z 10 grudnia 2001 r.⁽¹⁰⁾. Zgodnie z sekcją 3 w powiązaniu z sekcją 2 lit. a) rozporządzenia o Funduszu Energetyki, dowolne przedsiębiorstwo, któremu przyznana została licencja zgodnie z sekcją 4-1 ustawy o energetyce⁽¹¹⁾ („*omsetningskonsejsoner*”), gdy obciąża końcowego użytkownika z tytułu poboru energii elektrycznej z sieci, dołącza do faktury suplement na kwotę 1 øre/kWh (z dniem 1 lipca 2004 r. zwiększoną z poprzedniej sumy 0,3 øre/kWh) dla każdego poboru (patrz również sekcja 4-4 ustawy o energetyce).

Posiadacz licencji następnie wpłaca do Funduszu Energetyki składkę w wysokości 1 øre/kWh pomnożoną przez ilość energii, na którą wystawiona jest faktura końcowemu użytkownikowi w sieci energetycznej. Jak można zauważyć z tabeli zamieszczonej w sekcji I.7 niniejszej decyzji, Fundusz Energetyki jest w coraz większym stopniu finansowany ze środków pochodzących wyłącznie z tego podatku. Jednak nie wyklucza to możliwości, że w przyszłych latach Fundusz Energetyki mógłby ponownie otrzymywać środki budżetowe.

ad 2.3. Zarządzanie Funduszem Energetyki przez Enovę

W dniu 22 czerwca 2001 r. utworzono organ Enova SF⁽¹²⁾. Enova jest nowym organem administracyjnym zorganizowanym jako przedsiębiorstwo państwowe (*statsforetak*, SF)⁽¹³⁾. Jej właścicielem jest państwo działające za pośrednictwem Ministerstwa Ropy Naftowej i Energii. Enova działa od 1 stycznia 2002 r., tj. od dnia poprzedzającego utworzenie Funduszu Energetyki.

Głównym zadaniem Enovy jest wdrażanie programów wsparcia, zarządzanie Funduszem Energetyki oraz osiąganie celów polityki energetycznej, które norweski parlament zatwierdził w 2000 r. Te główne zadania są dalej określone w porozumieniu pomiędzy Norwegią (Ministerstwem Ropy naftowej i energii) a Enovą SF (zwanym dalej „Porozumieniem”)⁽¹⁴⁾. Według własnego opisu Enovy, „*utworzenie Enovy SF sygnalizuje zmianę w organizacji i realizacji przez Norwegię jej polityki w dziedzinie efektywności energetycznej i energii odnawialnej*”.

⁽¹⁰⁾ „*Forskrift om innbetaling av påslag på nettariften til Energifondet*” (rozporządzenie dotyczące wpłacania do Funduszu Energetyki opłaty nałożonej na stawki dystrybutorów energii elektrycznej, zwane dalej „rozporządzeniem o Funduszu Energetyki”).

⁽¹¹⁾ Lov av 29 Juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. energiloven.

⁽¹²⁾ Początkowe pomysły utworzenia centralnego organu zajmującego się środkami efektywności energetycznej były już przedstawione przez komitet ekspertów w 1998 r., NOU 1998:11. Norweski rząd podjął tę ideę w białej księdze St.meld.nr.29 (1998-99). Następnie przedstawiono ostatecznie zmianę z NVE na Fundusz Energetyki w budżecie fiskalnym na rok 2001, St.prp.nr.1 (2000-2001).

⁽¹³⁾ Lov av 30 August 1991 om statsforetak.

⁽¹⁴⁾ Poprawione porozumienie z 22 września 2004 r. „*Avtale mellom den norske stat v/Olje- og energidepartementet og Enova SF om forvaltningen av midlene fra Energifondet i perioden 2002-2005*”.

3. Krajowa podstawa prawna dla środków wsparcia

Krajową podstawą prawną dla środków wspierających jest decyzja parlamentu z dnia 5 kwietnia 2001 r.⁽¹⁵⁾ na podstawie propozycji Ministerstwa Ropy Naftowej i Energii z 21 grudnia 2000 r.⁽¹⁶⁾. Decyzja parlamentu zmienia ustawę o energetyce nr 50 (*Energiloven*) z 29 czerwca 1990 r. Główne zadania Enovy określone są w wyżej wymienionym porozumieniu pomiędzy Ministerstwem a Enovą.

Istotne znaczenie ma także nowo przyjęte rozporządzenie nr 1377 z 10 grudnia 2001 r. dotyczące podatku od taryfy za dystrybucję energii elektrycznej (*Forskrift om innbetaling av påslag på nettariften til Energifondet*). Rozporządzenie o Funduszu Energetyki (*Vedteker for energifondet*) czyni Fundusz Energetyki podległym Ministerstwu Ropy Naftowej i Energii i zakłada zarządzanie nim przez Enovę.

4. Cel środka pomocy

Połączenia programów w ramach nowo utworzonego Funduszu Energetyki i organu administracyjnego Enova dokonano z myślą o osiągnięciu bardziej efektywnego pod względem kosztów wykorzystania funduszy publicznych na środki oszczędności energii oraz ekologiczną produkcję energii. Enova i Fundusz Energetyki powinny pozwolić osiągnąć nowe cele energetyki przyjęte przez parlament⁽¹⁷⁾.

Zgodnie z porozumieniem wspomnianym powyżej, oszczędności energii i energia ekologiczna do końca 2010 r. stanowić będą razem minimum 12 TWh, z czego:

- minimum 4 TWh wynikać będzie ze zwiększonego dostępu do ogrzewania wodnego w oparciu o źródła energii odnawialnej, pompy grzewcze i ogrzewanie termalne, natomiast
- minimum 3 TWh wynikać będzie ze zwiększonego wykorzystania energii wiatru.

Jako cel drugorzędny porozumienie zakłada, iż środki Funduszu przyczynią się do oszczędności oraz do nowej, ekologicznej energii, co razem stanowić będzie minimum 5,5 TWh (pierwotnie 4,5 TWh) do końca 2005 r. Wspierając nowe formy energii odnawialnej i przyczyniając się do większej oszczędności energii, Norwegia pragnie również stać się mniej zależną od dominującego źródła produkcji energii elektrycznej – hydroenergii. Poniższe dane, przekazane przez norweskie władze, pokazują istniejącą zależność Norwegii od hydroenergii, pomimo rosnącego w ostatnich latach wykorzystania energii wiatru i termalnej energii elektrycznej.

⁽¹⁵⁾ *Odelstingets vedtak til lov om endringar i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energilova)*. (Besl.O.nr.75 (2000-2001), jf. Innst.O.nr.59 (2000-2001) og Ot.prp.nr.35 (2000-2001)).

⁽¹⁶⁾ Ot.prp.nr.35 (2000-2001).

⁽¹⁷⁾ Patrz przypis 15 powyżej.

Tabela 1

Produkcja, zużycie, import i eksport energii elektrycznej w Norwegii, w GWh, w latach 2000–2005

	2000	2001	2002	2003	2004	Styczeń – maj 2005 r.
Łączna produkcja	142 816	121 608	130 473	107 273	110 427	60 976
Hydroenergia	142 289	121 026	129 837	106 101	109 280	nie dot.
Energia wiatru	31	27	75	220	260	nie dot.
Termalna energia elektryczna	496	555	561	952	887	nie dot.
Zużycie	123 761	125 206	120 762	115 157	121 919	56 665
Import	1 474	10 760	5 334	13 471	15 334	1 923
Eksport	20 529	7 162	15 045	5 587	3 842	6 234
Import netto	- 19 055	3 598	- 9 711	7 884	11 492	- 4 311
Import netto/zużycie	0,0 %	2,9 %	0,0 %	6,8 %	9,4 %	0,0 %
Eksport netto/zużycie	15,4 %	0,0 %	8,0 %	0,0 %	0,0 %	7,6 %

5. System Funduszu Energetyki według zgłoszenia

5.1. Ogólne uwagi na temat Funduszu Energetyki

Enova może udzielać wsparcia inwestycyjnego na systemy oszczędności energii oraz na produkcję i wykorzystanie źródeł energii odnawialnej, jak również wstępnej pomocy inwestycyjnej na nowe technologie w dziedzinie energetyki.

Poziom dotacji ustala się na podstawie technicznej i finansowej oceny każdego projektu. Pierwszeństwo przyznaje się projektom, które dają najwyższy wskaźnik zaoszczędzonej lub wyprodukowanej kilowatogodziny (kWh) na jedną NOK dotacji. Prowadzi to do konkurencji projektów o otrzymanie publicznych funduszy, przy czym celem jest wybranie tych najbardziej efektywnych.

Zaproszenia do składania propozycji projektów ogłaszane są w głównych krajowych i regionalnych gazetach co najmniej dwa razy do roku, a dla większości programów cztery razy w roku.

5.2. Energia odnawialna

Kwalifikujące się projekty

Jeśli chodzi o wsparcie inwestycyjne na produkcję i wykorzystanie energii odnawialnej, Norwegia wspiera projekty energetyczne, które są określone w art. 2 dyrektywy 2001/77/WE⁽¹⁸⁾ jako źródła energii odnawialnej (patrz pkt 7 wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa dotyczących pomocy na ochronę środowiska, zwanych dalej „wytycznymi ochrony środowiska”, który obejmuje energię wiatru i energię

słoneczną, energię geotermalną, energię fal, energię pływów morskich oraz instalacje hydroelektryczne o mocy poniżej 10 MW, jak również biomasę). Na hydroenergię, która – jak wyjaśniono – jest tradycyjnym źródłem produkcji energii elektrycznej w Norwegii, jak dotąd nie udzielono żadnego wsparcia⁽¹⁹⁾. Fundusze na wprowadzenie gazu ziemnego nie są częścią Funduszu Energetyki⁽²⁰⁾.

Enova uważa następujące projekty za kwalifikujące się do wsparcia pod względem ogólnych warunków: energia wiatru, bioenergia, energia pływów morskich, energia geotermalna, energia fal oceanicznych. Energia słoneczna obejmuje zintegrowane rozwiązania w zakresie pasywnych budynków słonecznych, słoneczne systemy grzewcze oraz produkcję z pomocą PV (komórek fotowoltaicznych).

Jeśli chodzi o pojęcie „bioenergii”, norweskie władze wyjaśniły, że termin ten jest użyty w odniesieniu do energii odnawialnej (elektrycznej lub cieplnej) opartej o biomasę określoną przez dyrektywę 2001/77/WE. Bioenergia jest pojęciem szerszym niż biomasę i obejmuje np. projekty, które wiążą się z zamianą biomasy na energię elektryczną i/lub ciepło, w odróżnieniu od projektów dotyczących biomasy, które odnoszą się tylko do produkcji i przetwarzania samej biomasy. Projekty takie są zależne od dodatkowych inwestycji w moc rezerwową i moc obciążenia szczytowego w oparciu o inne źródła energii. Dlatego, koszty inwestycji w te projekty mogą obejmować nie tylko biomasę, lecz obok biomasy również inne źródła energii. Urząd rozumie, iż mogą istnieć sytuacje, w których na bioenergię składa się tylko ułamek biomasy.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33. Dyrektywa, jako taka, nie została jeszcze włączona do Porozumienia EOG.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie dotyczące Funduszu Energetyki (*Vedteker for Energifondet*, par. 4) stwierdza, że Fundusz Energetyki powinien być wykorzystywany na oszczędność energii, produkcję nowej odnawialnej energii oraz innej przyjaznej dla środowiska energii.

⁽²⁰⁾ Patrz decyzja Urzędu 302/05/COL, która zatwierdziła program pomocy na badania i rozwój dla technologii gazowej.

Władze norweskie stwierdziły, że pojęcie „wykorzystania” źródeł energii odnawialnej będzie obejmować sytuacje, w których dokonuje się inwestycji na potrzeby wewnętrznej produkcji, gdzie producent i użytkownik są tą samą osobą (co często ma miejsce w przypadku produkcji ciepła).

Obliczenie wartości wsparcia – metoda kalkulacji w oparciu o aktualną wartość netto

Enova oblicza wsparcie, jakie zostanie udzielone projektowi, jako zdyskontowaną aktualną wartość różnicy pomiędzy bieżącymi kosztami produkcji projektu a bieżącymi dochodami w oparciu o rynkową cenę właściwego źródła energii. Innymi słowy, stosuje ona kalkulację opartą na aktualnej wartości netto (zwaną dalej kalkulacją NPV).

Cena rynkowa właściwej energii

W celu wybrania ceny rynkowej, władze norweskie dokonują rozróżnienia między trzema różnymi sytuacjami:

Po pierwsze, biorą one pod uwagę produkcję energii odnawialnej, która jest wprowadzana do sieci przesyłowej, a przez to konkuruje z tradycyjnie wytwarzaną energią elektryczną notowaną na giełdzie energii Nordpool. Jest tak w przypadku energii wiatru, bioenergii, energii z odpadów, energii słonecznej oraz energii pływów morskich i fal oceanicznych, a kurs giełdowy Nordpool służy jako odniesienie. Na giełdzie energii Nordpool można obserwować zarówno ceny bieżące „spot”, jak i ceny z wyprzedzeniem do trzech lat („forward”). Ponieważ inwestycje opierane są na oczekiwaniach przyszłych cen energii elektrycznej, Enova odwołuje się do kontraktów terminowych typu „forward”, które podlegają transakcjom codziennie. Aby wyeliminować przypadkowe wahania cen, użyta zostaje średnia sześciomiesięczna z ostatnich podlegających transakcjom kontraktów terminowych. Cena podawana jest w dniu przedłożenia wniosku projektowego, co ma miejsce cztery razy w roku.

Drugi przypadek to energia ciepła na użytek komunalny, która jest rozprowadzana lokalną siecią dystrybucyjną i konkuruje z ciepłem uzyskanym z paliw kopalnych lub z energii elektrycznej. W tej sytuacji Enova odwołuje się do faktycznej ceny kontraktowej⁽²¹⁾ płaconej przez konsumenta (ceny zwykłej energii uzyskanej z paliw kopalnych i energii elektrycznej).

Trzeci scenariusz obejmuje produkcję energii, która nie jest wprowadzana do jakiegokolwiek sieci dystrybucyjnej (np. wytwarzanie na miejscu w oparciu o resztkową parę wodną, która nie jest wprowadzana do sieci energetycznej). W tym przypadku stosuje się cenę, jaką końcowy użytkownik płaci na rynku, wliczając podatki.

⁽²¹⁾ Duży klienci często korzystają z rabatów dzięki swoim kontraktom na dostawę dużych ilości. Jest to brane pod uwagę przez Enovę przy porównywaniu cen konkurencyjnych źródeł energii.

Efekt „uruchomienia”

Celem programu pomocy jest pobudzenie inwestycji w energię odnawialną, które inaczej nie miałyby miejsca z uwagi na to, że cena energii możliwa do uzyskania na rynku nie pokrywa kosztów, a przez to tworzy ujemną aktualną wartość netto. Z tego powodu według władz norweskich, dotacja winna rekompensować tylko dodatkowe koszty produkcji energii odnawialnej. Ponadto, wsparcie udzielane przez Enovę nie powinno przekraczać sumy uznanej za niezbędną do uruchomienia projektu, tj. do wywołania pozytywnej decyzji inwestycyjnej.

Jednakże, gdy tworzono Fundusz Energetyki i Enovę, według informacji posiadanych przez Urząd, nie było dokładnych ustaleń co do tego, kiedy efekt uruchomienia można uważać za osiągnięty. Nie było np. określone, kiedy projekt osiągnie – przy uwzględnieniu wsparcia ze strony Funduszu Energetyki – zerową aktualną wartość netto. Co prawda, przeprowadzono analizy w celu ustalenia, kiedy projekt osiągnie próg rentowności. Jednak nie było wyraźnych ograniczeń, które uniemożliwiłyby pomoc państwa powyżej tego punktu. Jak zilustrowano dalej w decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, w niektórych przypadkach pomoc udzielona przez Enovę mogła prowadzić do wsparcia projektu, które powodowało w osiągnięciu dodatniej aktualnej wartości netto⁽²²⁾.

Gdy udzielane jest wsparcie projektom, Enova i odbiorca pomocy zawierają umowę o pomocy, która reguluje warunki, na których odbywać się będzie zwrot. Sumy zwrotu mogą być korygowane zgodnie z ewentualną redukcją kosztów w okresie budowy. Po zrealizowaniu inwestycji odbywa się badanie poniesionych kosztów w stosunku do kosztów oszacowanych we wniosku. Jeżeli czynniki te różnią się na korzyść wnioskodawcy, Enova może skorygować sumę pomocy finansowej w dół, uwzględniając faktyczną strukturę kosztów⁽²³⁾.

Godziwy zysk z kapitału

Podstawa wymogu uruchomienia obejmuje uczciwy zysk z zaangażowanego kapitału. Dla wszystkich projektów, zastosowana stopa dyskontowa została ustalona w wysokości 7 % rocznie (stopa nominalna, przed opodatkowaniem), do czego dodano kilka punktów procentowych jako premię za ryzyko. Rząd norweski stwierdził, że Enova oprze swoją analizę na teoretycznych wartościach zaproponowanych w publicznych raportach uznanych instytucji państwowych w Norwegii, w wyniku czego premia za ryzyko będzie wahać się w granicach 2,5–4,5 %, w zależności od rodzaju energii i projektu.

⁽²²⁾ Patrz przykład na stronie 7 decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego (decyzja 122/05/COL), jak również jej strona 9, w szczególności przypisy 17.

⁽²³⁾ W rozumieniu Urzędu, w przypadku niekorzyści dla wnioskodawcy nie ma korekty w górę.

5.3. Środki oszczędności energii

Zgodnie z systemem w jego zgłoszonej postaci ⁽²⁴⁾, wsparcie na inwestycje w środki zwiększające oszczędność energii obliczane jest według tej samej metody kalkulacji opartej o aktualną wartość netto, która jest stosowana w przypadku projektów dotyczących energii odnawialnej.

5.4. Nowa technologia energetyczna

W tej kategorii, Enova wspiera technologie, które nadal potrzebują dopracowania i które muszą zostać dalej przetestowane, zanim staną się ekonomicznie uzasadnione, choć są one poza stadium projektów badawczo-rozwojowych objętych rozdziałem 14 wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa dotyczących pomocy na badania i rozwój. Przykładem takich technologii są instalacje energii pływów lub fal morskich. Projekty można łączyć, aby osiągać efektywność energetyczną lub sprzyjać produkcji energii odnawialnej.

Podczas formalnego dochodzenia władze norweskie wyjaśniły, że kategorię tę można uważać za podkategorię opisanego wyżej wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej i oszczędność energii. W przeszłości 95,3 % wspartych projektów należących do tej kategorii dotyczyło produkcji energii odnawialnej, a 4,3 % dotyczyło środków oszczędności energii ⁽²⁵⁾.

Enova podpisała z Norweską Radą ds. Badań porozumienie w sprawie „wprowadzenia innowacyjnych rozwiązań w dziedzinie energetyki” dotyczące oszczędności energii oraz produkcji ciepła z energii słonecznej i biomasy. Według władz norweskich, porozumienie to nie stanowi nowego programu pomocy, lecz jedynie większe skoncentrowanie się na dziedzinie, w której oczekuje się osiągnięcia synergii we współpracy między Enovą a Radą ds. Badań. Według władz norweskich, mechanizm ten działa jak wspólna „brama wjazdowa” dla projektów, które albo mogą być w stadium przedkonkurencyjnym (a przez to mogą otrzymać wsparcie od Rady ds. Badań) lub wytwarzać dochody (i mogą otrzymać wsparcie od Enovy). Projekt nie otrzyma finansowania od obydwu instytucji wspierających. Jednakże, władze norweskie podkreślają, że w każdym wypadku zasady kumulacji gwarantują, iż sekcja G pkt 66) wytycznych ochrony środowiska będzie respektowana. Ta sekcja wytycznych ochrony środowiska stwierdza, że wsparcie na podstawie tych wytycznych nie może być łączone z innymi formami pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, jeżeli takie częściowe pokrywanie się powoduje intensywność pomocy większą od ustalonej w wytycznych ochrony środowiska.

Ponieważ tylko projekty wytwarzające dochody mogą być wspierane przez Enovę, Enova stosuje wspomnianą wyżej kalku-

lację w oparciu o aktualną wartość netto również w przypadku wsparcia projektów nowej technologii. Dochód z projektów opiera się na wytworzeniu energii elektrycznej i ciepła na sprzedaż, które, według norweskich władz, stanowi dochód, który powoduje, że projekty kwalifikują się do metody kalkulacji opartej o aktualną wartość netto.

5.5. Audyty energetyczne

Enova oferuje również bezpłatnie **usługi doradcze i konsultacyjne w celu osiągnięcia efektywności energetycznej** dla przedsiębiorstw. Celem wsparcia jest zwiększenie liczby przedsiębiorstw, które przeprowadzają audyty i analizy energetyczne oraz udzielenie im pomocy w zmniejszeniu odpowiednich kosztów. Według zgłoszenia, usługi te nie były prawnie ograniczone ani do pomocy poniżej progu *de minimis* ani do pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw. Były one ukierunkowane na pewne przedsiębiorstwa. W tekście programu na 2003 r. grupy docelowe były opisane jako właściciele prywatnych i publicznych budynków o łącznej powierzchni ponad 5 000 metrów kwadratowych oraz przedsiębiorstwa przemysłowe, jak również najemcy dużych powierzchni. Od roku 2003, Enova udzielała firmom środków pieniężnych na zakup takich usług doradczych i konsultacyjnych, zamiast sama świadczyć te usługi.

Władze norweskie podkreślają, że wsparcie w ramach tych programów należy odróżnić od środków dydaktycznych i edukacyjnych. Wynika to stąd, że finansowanie kieruje się bezpośrednio do przedsiębiorstw w celu przeprowadzania audytów energetycznych i analiz energetycznych oraz zidentyfikowania instrumentów oszczędności energii lub zmian zachowań w przedsiębiorstwach. Dlatego w niniejszej decyzji Urząd rozważył to wsparcie oddzielnie. Władze norweskie dowodzą dalej, że programy są podobne do audytów energetycznych w ramach fińskiego programu zatwierdzonego przez Komisję ⁽²⁶⁾.

W przeszłości mogły być udzielane dotacje, które pokrywały do 50 % kwalifikujących się kosztów. Według norweskich władz, od 1 stycznia 2004 r. wspieranych jest tylko 40 % kwalifikowanych kosztów.

5.6. Programy informacyjne i edukacyjne w dziedzinie efektywności energetycznej

Enova prowadzi **informacyjną linię pomocy (helpline)**, za pomocą której udzielane są bezpłatnie informacje i porady każdemu, kto jest zainteresowany osiągnięciem większej efektywności energetycznej. Jako że Enova sama nie ma uprawnień do podejmowania tych działań, norweskie władze stwierdzają, że usługi doprowadzone zostały do zgodności z zasadami zamówień publicznych. Enova nie korzysta ze swobody decydowania o tym, komu mają być udzielane takie porady i informacje.

⁽²⁴⁾ Patrz, jednak, propozycja norweskich władz dotycząca przyszłego traktowania środków oszczędności energii, sekcja I.9.2 niniejszej decyzji.

⁽²⁵⁾ Odnośnie do pozostałych 0,4 % norweskie władze stwierdziły, że dotyczą one własnych administracyjnych kosztów Enovy poniesionych na zarządzanie takimi zgłoszeniami projektów.

⁽²⁶⁾ N 75/2002 – Finlandia, *Modyfikacja programu pomocy dla sektora energetycznego*.

Do 1 stycznia 2003 r. Enova oferowała szeroko reklamowany program, za pomocą którego zapytania dotyczące efektywności energetycznej, które wymagały konkretnych działań następczych **na miejscu** w gospodarstwach domowych i w przedsiębiorstwach, były obsługiwane przez dwadzieścia regionalnych centrów ds. efektywności, które reprezentowały Enovę w tej dziedzinie. Pomoc była dostarczana bezpłatnie i dla każdej prośby rezerwowano około dwóch godzin. Norweskie władze twierdzą, że Enova nie miała w żadnej mierze swobody w wyborze odbiorców, którym miała być świadczona ta usługa.

Odnosnie do **środków edukacyjnych** należy wymienić programy opisane poniżej. Norweskie władze podkreślają wagę konkurencji wśród oferentów oraz efektywności projektów pod względem kosztów.

Do 1 stycznia 2005 r. Enova prowadziła program⁽²⁷⁾ w zakresie opracowywania **materiałów dydaktycznych oraz koncepcji nauczania** mający na celu stymulowanie i utrwalanie w przedsiębiorstwach wiedzy dotyczącej odnawialnych źródeł energii. Program był zorganizowany w formie procesu przetargowego i Enova pokrywała 50 % całkowitych kosztów rozwojowych projektu. Celem programu było stymulowanie i opracowywanie materiałów dydaktycznych dotyczących efektywności energetycznej (książek, oprogramowania, itp.), jak również wsparcie dla organizowania kursów na temat energii, np. na wyższych uczelniach, lub organizowanych przez związki zawodowe, itp. Program był otwarty dla jednostek publicznych, prywatnych i niedochodowych. Teksty programów na lata 2003 i 2004 zawierały wykaz priorytetów (np. projekty dla budownictwa, projekty wymagające partnerstwa publiczno-prywatnego oraz projekty, które miały być wprowadzone na rynek do 1 sierpnia 2003 r.). W przypadku programu na 2003 r. kształcenie uzupełniające było w szczególności nastawione na wyższe uczelnie, związki, organizacje zawodowe i prywatne instytucje kształcące (faza 1) oraz architektów, dostawców, przedsiębiorców i inny personel pracujący z systemami energetycznymi w budynkach komercyjnych (faza 2) lub skierowane do budownictwa (tekst programu na 2004 r.).

W celu wsparcia programu edukacyjnego na rok 2004 Enova oferowała program dotyczący **opracowywania kursów edukacyjnych w zakresie energetyki dla personelu technicznego i inżynierów**. Było to zorganizowane poprzez proces przetargowy. Tylko pierwsze 50 osób, które ukończyły kurs otrzymały pokrycie kosztów kursu przez Enovę. Według norweskich władz, wsparcie to zostało udzielone bezpośrednio osobom indywidualnym, a nie przedsiębiorstwom.

Wspomniane wyżej programy dotyczące materiałów dydaktycznych zakończyły się 31 grudnia 2004 r. W sumie, około 33 projektów otrzymało wsparcie w ramach programu. Norwe-

skie władze stwierdzają, że niektóre projekty mogły podlegać progowi *de minimis*. Ponadto, pewne wsparcie zostało skierowane do jednostek sektora publicznego, wyższych uczelni i innych jednostek kształcących oraz organizacji niedochodowych. Norweskie władze twierdzą, że w przypadku tych jednostek wsparcie udzielone przez Enovę nie dotyczyło działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorstwo podlegające zakresowi art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, lecz było to raczej wsparcie działalności edukacyjnej.

Program jako taki nie zawierał żadnego ograniczenia ustalającego, że pomoc powinna być udzielana wyłącznie pewnym typom jednostek lub działalności. Nie stwierdzał też, że wsparcie nie powinno przekraczać progu *de minimis* przewidzianego w ustawie przywołanej w pkt 1 lit. e) załącznika XV do porozumienia EOG⁽²⁸⁾. Wsparcie nie było ograniczone do małych i średnich przedsiębiorstw⁽²⁹⁾ wymienionych w ustawie, o której mowa w pkt 1 lit. f) załącznika XV do porozumienia EOG, ani też nie było zorganizowane tak, aby spełniać wymagania ustawy, o której mowa w pkt 1 lit. d) załącznika do porozumienia EOG⁽³⁰⁾ (pomoc na szkolenie).

Ponadto Enova prowadzi program mający na celu podniesienie **umiejętności w zakresie planowania energetycznego w lokalnych gminach miejskich**, w szczególności planowania obiektów publicznych oraz planowania przestrzennego zgodnie z norweską ustawą o planowaniu i budownictwie. Program, który jest oferowany bezpłatnie, jest skierowany do decydentów wysokiego szczebla oraz personelu technicznego w gminach miejskich. Norweskie władze stwierdzają, że Enova prowadzi ocenę, czy gmina miejska wykonuje usługę w konkurencji z innymi podmiotami gospodarczymi na rynku. Jeżeli tak, to działalność nie będzie wspierana.

6. Odbiorcy/intensywność pomocy w przypadku wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej

Dochodzenie Urzędu dotyczy trwającego programu pomocy. Stąd wskazanie potencjalnych odbiorców nie może być ostatecznie dokonane za pomocą niniejszej decyzji i jest jedynie orientacyjne. W swoim piśmie z 15 lipca 2005 r. władze norweskie zidentyfikowały do końca 2004 r. 236 odbiorców wsparcia

⁽²⁸⁾ Włączającej rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy *de minimis*, Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30, do Porozumienia EOG.

⁽²⁹⁾ Włączającej rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z 12 stycznia 2001 r. w sprawie pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw, Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 33, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z 25 lutego 2004 r., Dz.U. L 63 z 28.2.2004, s. 22, do Porozumienia EOG.

⁽³⁰⁾ Włączającej rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2001 z 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy na szkolenie, Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 20, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 363/2004 z 25 lutego 2004 r., Dz.U. L 63 z 28.2.2004, s. 20, do Porozumienia EOG.

⁽²⁷⁾ W 2003 r. program został nazwany „materiały dydaktyczne i koncepcje edukacyjne” a w 2004 r. zmienił swoją nazwę na „program edukacyjny”.

dla audytów energetycznych oraz wsparcia w formie pomocy inwestycyjnej (to ostatnie dotyczyło zarówno produkcji energii odnawialnej, jak i środków oszczędności energii), które otrzymały pomoc państwa przekraczającą próg *de minimis*, a która nie była wsparciem udzielonym jednostkom publicznym na pełnienie ich funkcji publicznych. Norweskie władze dalej zidentyfikowały 33 projekty wsparte w ramach programu edukacyjnego/dotyczącego materiałów dydaktycznych.

Władze norweskie szacują, że dalsze 875 projektów dotyczy wsparcia dla jednostek publicznych lub wsparcia na zakup przez Enovę pewnej usługi zgodnie z zasadami zamówień publicznych.

Odnosnie do projektów dotyczących energii odnawialnej norweskie władze przedstawiły następującą tabelę podającą wartości intensywności pomocy, oparte na całkowitych kosztach inwestycyjnych, na projekty dotyczące energii odnawialnej, udzielonej w okresie 2002-2004 r.:

Energia odnawialna	Intensywność pomocy w % całkowitych kosztów inwestycyjnych; pomoc obliczono według aktualnej wartości netto		
	Liczba projektów	Średnia	Maksimum
Energia wiatru	10	23 %	68 %
Ogrzewanie miejskie	19	20 %	31 %
Bioenergia	31	20 %	50 %
Nowa energia odnawialna	1	25 %	25 %

7. Budżet i czas trwania

Porozumienie na okres 2002–2005 r. (patrz sekcja I.2.3 niniejszej decyzji) zostało przedłużone do końca 2006 r. Przewiduje się, że porozumienie zostanie przedłużone do 31 grudnia 2010 r. Norweskie władze przedłożyły następujący ogólny zarys budżetu projektu:

	Budżet państwa, mln NOK	Podatek od taryfy, mln NOK	Całkowity budżet, mln NOK	Całkowity budżet, mln euro ⁽¹⁾
2002	270	161	431	57,3
2003	259	192	451	56,4
2004	60	470	530	63,3
2005	0	650	650	79,3

⁽¹⁾ Kursy walutowe (NOK/euro) zastosowane przez norweskie władze: 2002:7,51; 2003:8,00; 2004:8,37; 2005:8,20.

8. Kumulacja

Odnosnie do kumulacji wsparcia udzielonego przez Enovę z innym wsparciem państwowym Urząd zwraca uwagę, że, w zasadzie, projekty mogły otrzymywać pomoc z innych źródeł. Norweskie władze stwierdziły w powiadomieniu, że zadbają o to, by udzielona pomoc nigdy nie przekroczyła progów określonych w sekcji G pkt 66) wytycznych ochrony środowiska. Jak już wspomniano, sekcja ta zastrzega, że pomoc upoważniona na podstawie wytycznych ochrony środowiska nie może być łączona z innymi formami pomocy państwa, jeżeli takie częściowe nakładanie się pomocy prowadzi do intensywności wyższej od określonej w wytycznych ochrony środowiska. Wnioskodawcy muszą powiadomić Enovę, jeżeli złożone zostały wnioski o dodatkową pomoc państwa.

9. Poprawki proponowane przez władze norweskie

Aby uczynić system zgodny z wytycznymi ochrony środowiska, norweskie władze zaproponowały pewne poprawki do swojego systemu, które opisano poniżej. W trakcie prowadzonego przez Urząd wyjaśniania norweskie władze rozpoczęły wprowadzanie tych poprawek.

9.1. Poprawki dotyczące wsparcia inwestycyjnego związanego z produkcją energii odnawialnej

- Norwegia ograniczy wsparcie dla projektów podlegających zakresowi definicji źródeł energii odnawialnej podanej w art. 2 lit. a) i b) (dla biomasy) dyrektywy 2001/77/WE. Ponadto nie będzie się udzielać wsparcia dla istniejących hydroelektrowni.
- Suma pomocy będzie obliczana według kalkulacji aktualnej wartości netto i będzie oparta o różnicę pomiędzy kosztami produkcji a ceną rynkową. Pomoc będzie udzielana w formie ryczałtu. Zastosowana metoda kalkulacji jest następująca (zademonstrowana na przykładzie rzeczywistego projektu dotyczącego energii wiatru; sumy wyrażono w NOK):

Kwalifikujące się koszty inwestycyjne ⁽¹⁾	123 000 000
Produkcja kWh/rok	45 700 000
Cena NOK/kWh	0,25
Roczny dochód ⁽²⁾	11 425 000
Koszt operacyjny NOK/kWh	0,10
Roczny koszt operacyjny	4 570 000
Roczny dochód netto	6 855 000
Okres użytkowania, lata	25
Zwrot zaangażowanego kapitału	6,33 %
NPV	- 38 000 000
Pomoc inwestycyjna	38 000 000

⁽¹⁾ Koszty inwestycyjne występują na początku roku 0.

⁽²⁾ Dochód występuje po raz pierwszy na koniec roku 1.

W porównaniu z systemem w zgłoszonej postaci, powyższa wzorcowa kalkulacja będzie oparta na „kwalifikujących się” kosztach inwestycyjnych, a nie na pełnych kosztach. Jak stwierdziły norweskie władze, koszty finansowe, koszty różne oraz koszty odszkodowań nie są ujmowane w kwalifikujących się kosztach, przynajmniej od 1 stycznia 2004 r.

- 3) Cena rynkowa energii elektrycznej użyta w powyższej kalkulacji oparta będzie na właściwej cenie Nordpool. W przypadku ogrzewania miejskiego będzie to cena, z jaką końcowy użytkownik oleju lub energii elektrycznej (w zależności od tego, która z tych cen będzie niższa) zetknie się podczas podejmowania decyzji o pomocy państwa. Jeżeli ekonomia projektu oparta jest na dużych kontraktach z klientami, w których ceny odbiegają od obserwowalnej ceny energii elektrycznej i oleju dla końcowego użytkownika, właściwą ceną będą ceny kontraktowe. Odnośnie do produkcji energii elektrycznej niewprowadzanej do sieci użyta będzie cena dla końcowego użytkownika, łącznie z podatkiem.
- 4) Pomoc może obejmować godziwy zysk z zaangażowanego kapitału. Jednakże stopa dyskontowa i premia za ryzyko będzie ustalona dla Enovy przez zewnętrznego eksperta dla każdej gałęzi produkcji energii odnawianej, której to dotyczy.

Należy zauważyć, że norweskie władze przedłożyły Urzędowi sprawozdanie sporządzone przez wyznaczonego niezależnego eksperta – firmę First Securities ASA⁽³¹⁾. Ekspert zastosował model wyceny aktywów trwałych⁽³²⁾ i obliczył stopy dyskontowe wynoszące 7 % dla energii wiatru oraz 6 % dla ogrzewania przesyłowego, bioenergii i wykorzystania energii. Kalkulacja rozumiana jest jako rami, które pozwalają Enovie omówić zastosowanie kapitałowych stóp dyskontowych dla poszczególnych projektów. W szczególności, tzw. wartość beta może być wyższa, w zależności od ryzyka projektu⁽³³⁾, i prowadzić do wyższych stóp dyskontowych.

Stopa procentowa i premia za ryzyko będzie co roku weryfikowana i aktualizowana przez norweskie władze. Jeśli zaistnieją nieoczekiwane zmiany, które znacząco wpływają na stopę dyskontową występującą pomiędzy corocznymi aktualizacjami, norweskie władze dokonają odpowiedniej nadzwyczajnej korekty stopy dyskontowej. Jednak znajduje

to zastosowanie tylko wówczas, gdy są powody, aby uważać, że zmiana ma charakter trwały.

- 5) Kwalifikującymi się kosztami inwestycyjnymi będą te, które są wymienione w decyzji Komisji N 75/2002 – Finlandia⁽³⁴⁾. Norweskie władze stwierdzają, że od 1 stycznia 2005 r. Enova zaakceptowała tylko takie koszty jako kwalifikujące się.
- 6) Nie będzie udzielona żadna pomoc, która przekracza sumę niezbędną do uruchomienia projektu. Oznacza to, że w przypadku *ujemnej* aktualnej wartości netto wynikającej z kalkulacji aktualnej wartości netto dokonanej według parametrów określonych w pkt 2) powyżej pomoc państwa będzie udzielona tylko w celu zapewnienia osiągnięcia przez projekt prognozy rentowności, tj. doprowadzenia aktualnej wartości netto do zera.
- 7) Projekt o obliczonej zerowej stopie lub dodatniej aktualnej wartości netto bez pomocy nie będzie kwalifikował się do jakiegokolwiek pomocy.
- 8) Z wyjątkiem wsparcia dla biomasy, wsparcie udzielone w ramach tego programu nigdy nie przekroczy prognozy ustalonego w sekcji D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska. Sekcja D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska ogranicza wsparcie do różnicy pomiędzy ceną rynkową a kosztami produkcji ograniczonymi amortyzacją instalacji, przy czym amortyzację instalacji należy rozumieć wyłącznie jako koszty inwestycyjne. Pomoc może również obejmować uczciwą stopę zwrotu, gdy Norwegia może wykazać, że jest to niezbędne, biorąc pod uwagę słabą konkurencyjność niektórych źródeł energii odnawialnej.

⁽³¹⁾ First Securities jest ważnym graczem na norweskim rynku papierów wartościowych.

⁽³²⁾ Metoda, która przedstawia zysk z kapitału skorygowany o ryzyko w funkcji ryzyka portfela rynkowego oraz ryzyka danego majątku (projektu).

⁽³³⁾ Wzór zastosowany przez First Securities jest następujący: $R_E = R_F + \beta (R_M - R_F)$, gdzie R_F oznacza norweskie obligacje długoterminowe, β stanowi ryzyko indywidualnego projektu, R_M jest spodziewanym zwrotem portfela rynkowego, $(R_M - R_F)$ jest premią za ryzyko kapitałowe, R_E jest wymaganym zwrotem zainwestowanego kapitału.

⁽³⁴⁾ A) Koszt przygotowania i projektu. B) Koszty budynków, maszyn i urządzeń, koszty instalacji lub koszty poniesione na przystosowanie i prace związane z remontami istniejących budynków, maszyn i urządzeń. C) Do granicznej wartości wynoszącej 10 % kwalifikujących się wydatków projektu, koszty wynikające z zakupu terenu bezpośrednio związanego z inwestycją oraz z budowy linii elektrycznych. D) Koszty wynikające z budowy przewodu rurowego, który ma być podłączony do sieci ogrzewania miejskiego. Koszty poniesione z tytułu budowy sieci dystrybucji ciepła są kwalifikowalne tylko w projektach związanych z nową technologią. E) Koszty prac w zakresie inżynierii lądowej oraz nadzoru prac budowlanych. F) Koszty uprzętnięcia terenu i prac ziemnych. G) Koszty rozruchu oraz koszty wynikające ze szkolenia personelu obsługi wymaganego do rozruchu. W tym kontekście, rozruch odnosi się do działania związanego z uruchomieniem, testowaniem i regulacją systemu lub urządzenia po raz pierwszy w celu zapewnienia, że funkcjonuje ono zgodnie z wyspecyfikowanymi osiągnięciami. H) Koszty rozpowszechniania informacji dotyczących projektu. I) Koszty monitorowania inwestycji. J) Koszty związane z badaniami wykonalności dla różnorodnych typów projektów (pensje dla uczestników projektu oraz pośrednie koszty robocizny, urządzenia, akcesoria, oprogramowanie, wyjazdy, rozpowszechnianie informacji, inne koszty bezpośrednie lub ogólne). Koszty ogólne otrzymującego pomoc, odsetki płacone w trakcie budowy, opłaty za przestrzeganie oraz potrącone podatki nie będą kwalifikować się. Patrz przypis 26 powyżej.

- 9) Zgodnie z przyjętą przez Enovę metodyką obliczania poziomów pomocy, maksymalna suma pomocy udzielonej przez Enovę będzie ograniczona do kosztów inwestycyjnych. Projekty wytwarzające ujemny wskaźnik EBITDA⁽³⁵⁾ w normalnych warunkach operacyjnych, w czasie inwestycji, nie będą mogły otrzymać w ogóle żadnej pomocy. Stopą dyskontową zastosowaną do tego celu będzie stopa dyskontowa użyta przez Enovę, wspomniana w sekcji 9.1 pkt 4) niniejszej decyzji.
- 10) Dla biomasy, mogłaby być udzielona pomoc operacyjna przekraczająca koszty inwestycyjne. Jednak w żadnych okolicznościach nie zostanie udzielona większa pomoc operacyjna niż przewidziana w sekcji D.3.3.1 pkt 55)⁽³⁶⁾ wytycznych ochrony środowiska.
- 11) Z punktu widzenia wsparcia w ramach systemu, biomasa będzie definiowana jako „ulegająca rozkładowi biologicz-

nemu część produktów, odpadów lub pozostałości z rolnictwa (w tym substancji roślinnych i zwierzęcych), leśnictwa i pokrewnych gałęzi przemysłu, jak również ulegająca rozkładowi biologicznemu część odpadów przemysłowych i komunalnych” (patrz art. 2 lit. b) dyrektywy 2001/77/WE). W przypadku wsparcia bioenergii, która zawiera źródła inne niż biomasa, pomoc operacyjna określona w pkt 10 powyżej udzielana jest tylko dla tej części, która zawiera biomasę. Wsparcie innych części było ograniczone do wsparcia inwestycyjnego zdefiniowanego w pkt 5).

- 12) Program będzie ograniczony do 1 stycznia 2011 r.

Norweskie władze przedstawiły również następujące dane dotyczące kosztów operacyjnych oraz dane dotyczące produkcji energii odnawialnej i konwencjonalnej.

Całkowite wydatki eksploatacyjne, NOK/kWh

Technologia	Koszty operacji i konserwacji	Paliwo	Całkowite wydatki eksploatacyjne
Dane liczbowe ze sprawozdania IEA: aktualizacja na rok 2005 przewidywanych kosztów wytworzenia energii elektrycznej			
Węgiel	0,034–0,068	0,076–0,152	0,11–0,22
Gaz	0,023–0,031	0,187–0,249	0,21–0,28
Połączona produkcja ciepła i energii			0,17–0,44
Dane liczbowe ze sprawozdania NVE: koszty produkcji energii i ciepła w 2002 r.			
Energia wiatru	0,05		0,05
Dane liczbowe z portfela projektu Enovy (przykłady)			
Energia wiatru	0,05–0,10	0	0,05–0,10
Bioenergia	0,07–0,15	0,2–0,3	0,27–0,45
Nowa energia odnawialna			0,05
Ogrzewanie miejskie			0,05–0,10

9.2. Środki oszczędności energii

Odnosnie do zgłoszonego systemu norweskie władze twierdzą, że kalkulacja w oparciu o aktualną wartość netto powinna być również przyjęta do obliczania wsparcia dla środków oszczędności energii. Jednak norweskie władze zaproponowały następujące zmiany do przyszłego zastosowania środków wsparcia dla oszczędności energii:

⁽³⁵⁾ EBITDA jest to zysk obliczony z pominięciem obciążeń odsetkowych i podatkowych oraz amortyzacji. Obejmuje on dopływ środków pieniężnych netto z działalności operacyjnej, przed wpływem kapitału obrotowego.

⁽³⁶⁾ Zgodnie z sekcją D.3.3.1 pkt 55) Wytycznych ochrony środowiska, biomasa – która ma wyższe koszty operacyjne – może otrzymać pomoc operacyjną, która przekracza sumę inwestycji, jeżeli państwo EFTA może wykazać, że łączne koszty poniesione przez przedsiębiorstwa po amortyzacji instalacji są nadal wyższe od cen rynkowych energii.

Norweskie władze będą obliczać pomoc inwestycyjną dla środków oszczędności energii według sekcji D.1.3 pkt 25)⁽³⁷⁾ wytycznych ochrony środowiska w połączeniu z sekcją D.1.7 pkt 32) wytycznych ochrony środowiska, tj. koszty inwestycyjne projektu będą ściśle ograniczone do dodatkowych kosztów inwestycyjnych niezbędnych do spełnienia celów ochrony środowiska. Oznacza to, że koszty inwestycji w oszczędność energii będą porównane do kosztów technicznie

⁽³⁷⁾ Zgodnie z sekcją D.1.3 pkt 25) Wytycznych ochrony środowiska, środki oszczędności energii mogą być wsparte według podstawowej stawki wynoszącej 40 % kwalifikujących się kosztów. Zgodnie z sekcją D.1.7 pkt 32) Wytycznych ochrony środowiska, wsparcie musi być ograniczone do dodatkowych kosztów inwestycyjnych. Kwalifikujące się koszty obliczane są bez uwzględniania korzyści wynikających ze wzrostu mocy, oszczędności kosztów uzyskanych w ciągu pierwszych pięciu lat okresu użytkowania inwestycji oraz dodatkowej produkcji pomocniczej w ciągu tego pięcioletniego okresu.

porównywalnej inwestycji, która nie zapewnia tego samego stopnia ochrony środowiska. W przypadkach inwestycji w dodatkowe urządzenia i procedury nieposiadające innej funkcji poza oszczędnością energii, gdy nie istnieje żadna alternatywna porównywalna inwestycja, koszty porównywalnej inwestycji ustala się na poziomie zera. Koszty wymiany maszyn po to, aby spełniały wymagane norweskie normy, nie kwalifikują się do wsparcia.

- 1) Koszty będą obliczane bez uwzględniania korzyści wynikających ze wzrostu mocy, oszczędności kosztów uzyskanych w ciągu pierwszych pięciu lat okresu użytkowania inwestycji oraz dodatkowej produkcji pomocniczej w ciągu tego okresu.
- 2) Kwalifikujące się koszty będą ograniczone do kosztów inwestycyjnych. W tym względzie, kwalifikujące się koszty będą takie same, jak wymienione przez Komisję Europejską w jej decyzji N 75/2002 – Finlandia ⁽³⁸⁾. Od 1 stycznia 2005 r. norweskie władze uznają tylko takie koszty za kwalifikujące się.
- 3) Suma pomocy będzie ograniczona do 40 % dodatkowych kosztów obliczonych według powyższych parametrów i nie będzie udzielana jakakolwiek pomoc operacyjna w ramach tego projektu. Zgodnie z sekcją D.1.5 pkt 3) wytycznych ochrony środowiska, dla małych i średnich przedsiębiorstw pomoc mogłaby być zwiększona o 10 punktów procentowych. W tym celu, małe i średnie przedsiębiorstwa będą zdefiniowane zgodnie z rozdziałem 10.2 wytycznych Urzędu dotyczących pomocy dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.
- 4) Norweski rząd zadba o to, by całkowita pomoc – jeśli będzie połączona z innymi publicznymi dotacjami – nie przekroczyła wyżej wymienionych limitów.
- 5) Program będzie ograniczony do 1 stycznia 2011 r.

9.3. Wsparcie dla nowych technologii energetycznych

Norweskie władze stwierdzają, że projekty dotyczące nowych technologii, jeśli chodzi o projekty w zakresie energii odnawialnej, mają być wspierane zgodnie z zasadami dotyczącymi wspierania produkcji i wykorzystania produkcji energii odnawialnej (metoda NPV). Jeśli chodzi o technologie efektywności energetycznej, stosowane będą mechanizmy kalkulacji dla mechanizmów oszczędności energii. Wsparcie będzie obejmować, między innymi, projekty, które wcześniej były tylko testowane w laboratoriach, mają ograniczone wykorzystanie lub są opracowane dla warunków innych niż panujące w Norwegii i wymagają dososowania.

Projekty przedkonkurencyjne, wchodzące w zakres wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa dotyczących badań

i rozwoju, będą zgłaszane indywidualnie. Projekty, które stanowią unowocześnienie istniejących produktów lub asortymentu produkcji nie będą wspierane. To samo dotyczy projektów, które zostały już rozpoczęte lub dla których podjęto decyzję o uruchomieniu.

9.4. Środki informacyjne i edukacyjne w dziedzinie efektywności energetycznej

Norweskie władze potwierdziły, że programy dotyczące materiałów dydaktycznych i koncepcji nauczania, kursów kształcących dla personelu technicznego oraz działań następczych na miejscu zakończyły się 1 stycznia 2005 r. Jeżeli te lub podobne projekty będą miały być podjęte w przyszłości, zostaną one zawczasu zgłoszone Urzędowi.

Norweskie władze potwierdziły dalej, że program szkolenia dla jednostek publicznych dotyczy tylko publicznej funkcji lokalnych gmin miejskich (patrz również sekcja I.5.6 niniejszej decyzji).

9.5. Różne

Norweskie władze potwierdziły dalej, że wsparcie jest zastosowane w sposób niedyskryminujący również w stosunku do zagranicznych inwestorów i że będą one regularnie składać do Urzędu sprawozdania o stosowaniu programu. Władze norweskie przekazały Urzędowi pismo przedstawiające osiem przykładów zagranicznych podmiotów gospodarczych, które otrzymały wsparcie w ramach Funduszu Energetyki.

10. Podstawy do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

W swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd przyjął pogląd, że środki dotyczące oszczędności energii, wsparcia nowych technologii energetycznych oraz wsparcia dla inwestycji w produkcję energii odnawialnej stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. Odnośnie do środków dotyczących informacji i edukacji (w tym również usług doradczych i konsultacyjnych) Urząd zwrócił uwagę, że z wyjątkiem informacyjnej linii pomocy oraz być może wizytacji na miejscu, Fundusz działał w dużej mierze na zasadzie uznaniowej. Stwierdził ponadto, że ta swoboda uznania zamieniła środki wsparcia w środki selektywne, zamiast ogólnych. Ustalono, że wszystkie środki zakłócają lub grożą zakłóceniem konkurencji i wpływają na wymianę handlową pomiędzy stronami kontraktu. Ponieważ pomoc w odniesieniu do Funduszu Energetyki nie została w porę zgłoszona Urzędowi, stanowiła ona pomoc udzieloną bezprawnie w rozumieniu art. 1 lit. f) części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

Jeśli chodzi o ocenę zgodności ze wspólnym rynkiem, Urząd dokonał rozróżnienia między Funduszem Energetyki w zgłoszonej postaci a systemem z poprawkami zaproponowanymi przez norweskie władze.

⁽³⁸⁾ Patrz sekcja I.9.1 pkt 5) oraz przypis 35 w niniejszej decyzji.

System w zgłoszonej postaci

W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd wyraził wątpliwości co do tego, czy wsparcie inwestycyjne dla produkcji energii odnawialnej mogło być uzasadnione na podstawie wytycznych ochrony środowiska. W szczególności, Urząd zwrócił uwagę, że wsparcie nie było oparte o metodykę „dodatkowego kosztu” przedstawioną w sekcji D.1.3 pkt 27) oraz w sekcji D.1.7 pkt 32) wytycznych ochrony środowiska. Natomiast zidentyfikował potrzebę pomocy przez przeprowadzenie kalkulacji projektu w oparciu o aktualną wartość netto. Urząd ustalił, iż nie było wystarczających gwarancji, że wsparte będą tylko koszty związane z inwestycją. Ponadto, nie było mechanizmu wykluczającego nadmierną rekompensatę. Urząd zwrócił uwagę, że dla środków oszczędności energii, w przeciwieństwie do projektów dotyczących energii odnawialnej, wytyczne ochrony środowiska trzymają się ściśle wielkości wsparcia w wysokości 40 % kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych. Przy zastosowaniu przez norweskie władze kalkulacji w oparciu o aktualną wartość netto nie było pewne, czy próg ten będzie respektowany. Dla projektów dotyczących technologii energetycznej, jak również dla audytów energetycznych, Urząd potrzebował więcej informacji. Odnośnie do środków wsparcia informacyjnego i edukacyjnego Urząd zwrócił uwagę, że program pomocy w tym względzie nie był ograniczony do wsparcia *de minimis* (choćby wsparcie dla niektórych z projektów mogło pozostawać poniżej progu) ani też ograniczony do małych lub średnich przedsiębiorstw. Na tej podstawie w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd doszedł do wstępnego wniosku, że system w zgłoszonej postaci nie jest zgodny z przepisami EOG dotyczącymi pomocy państwa.

System z poprawkami zaproponowanymi przez norweskie władze

W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd rozpatrzył również poprawki zaproponowane przez norweskie władze. Stwierdził on, że zbada dalej, czy koncepcja polegająca na oparciu pomocy na kalkulacji rozpatrywanego projektu na podstawie aktualnej wartości netto mogłoby być przyjęte, gdyby norweskie władze postanowiły ograniczyć pomoc do różnicy pomiędzy ceną rynkową a kosztami produkcji, patrz sekcja D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska. Urząd był również zainteresowany tym, w jaki sposób wymóg zawarty w sekcji D.3.3.1 pkt 54) zdanie trzecie wytycznych ochrony środowiska ma być zastosowany w praktyce przez norweskie władze. W sekcji tej ustalono, że z chwilą otrzymania wsparcia dalsza energia produkowana przez zakład nie będzie już kwalifikować się do jakiegokolwiek dalszej pomocy. Urząd wyraził również wątpliwości odnośnie do wsparcia projektów, których aktualna wartość netto po otrzymaniu wsparcia od Enovy będzie nadal ujemna z powodu wysokich kosztów operacyjnych.

Urząd nie był w stanie wyrobić sobie ostatecznego poglądu na temat wsparcia dla nowych technologii energetycznych oraz środków edukacyjnych, jak również na temat usług doradczych i konsultacyjnych (audytów energetycznych).

11. Komentarze stron trzecich

Urząd otrzymał jeden komentarz od stron trzecich do swojej decyzji o wszczęciu. Niemieckie Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Jądrowego stwierdza, że nie ma możliwości wyraźnego zidentyfikowania właściwego rynku oraz ustalenia, czy wspierane przedsiębiorstwa rzeczywiście konkurowałyby z niewspieranymi i uzyskały przewagę. Niemieckie ministerstwo stwierdza dalej, że zasada ustalania dodatkowych kosztów produkcji energii odnawialnej nie jest przydatna do określania sumy pomocy, o ile nie ma ogólnej stosowalnej i jasno określonej definicji pojęcia dodatkowych kosztów. Odnośnie do 40 % progu dla intensywności pomocy niemieckie ministerstwo uważa, iż często nie będzie to dawać prywatnemu inwestorowi wystarczającego bodźca do działania, gdyż musiałby on przejąć 60 % kosztów. Można by więc zastanawiać się, czy wsparcie nie powinno być oparte raczej na proporcji całkowitych kosztów inwestycyjnych. Niemieckie ministerstwo stwierdza, że niektóre wady wytycznych ochrony środowiska pod tym względem zostały już wyeliminowane przez konkretną praktykę Komisji.

12. Uwagi władz norweskich

Odnośnie do istnienia pomocy państwa, w swojej odpowiedzi z 15 lipca 2006 r. norweskie władze uznały, że Urząd stosuje zbyt rygorystyczne kryterium selektywności, które nie pozostawia możliwości jakiegokolwiek swobody decydowania w przypadku programów, które są zasadniczo otwarte dla wszystkich przedsiębiorstw. Co do wsparcia dla materiałów dydaktycznych, Enova cieszyła się swobodą decydowania o odrzucaniu tylko takich projektów, które nie spełniały celów programu lub nie mogły zapewnić dostatecznej jakości. Te kryteria minimum miały zatem obiektywny charakter.

Norweskie władze twierdzą ponadto w powyższym piśmie, że Urząd powinien był dokonać oceny zgodności Funduszu Energetyki ze wspólnym rynkiem bezpośrednio na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG, jak uczyniła to Komisja w przypadku brytyjskiego funduszu gwarancji leasingowych WRAP⁽³⁹⁾.

Co się tyczy oceny zgodności wsparcia inwestycyjnego dla produkcji energii odnawialnej ze wspólnym rynkiem, norweskie władze stwierdzają, że dla zgłoszonej produkcji energii odnawialnej zawarty w systemie element konkurencji pomiędzy różnymi projektami wyklucza wszelką nadmierną rekompensatę. Ponadto, porozumienie pomiędzy Enovą a ministerstwem stwierdza, że wszelka udzielona pomoc musi być zgodna z porozumieniem EOG. Jeśli chodzi o ujęcie kosztów, które mogły nie być kwalifikowane, norweskie władze stwierdzają, że dotyczyłoby to jedynie niewielkiego ułamka kosztów.

⁽³⁹⁾ Decyzja Komisji z 11 listopada 2003 r. w sprawie pomocy państwa, którą Zjednoczone Królestwo planuje dostarczyć w ramach Funduszu dotacji na ochronę środowiska WRAP oraz Funduszu gwarancji leasingowych WRAP (Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 59).

Przez cały czas fazy wstępnego dochodzenia oraz w swojej odpowiedzi z 15 lipca 2006 r. norweskie władze wskazują, że Norwegia ma przed sobą inną sytuację energetyczną niż większość europejskich państw, gdyż ponad 99 % jej krajowej produkcji energii elektrycznej wywodzi się z hydroenergii. Hydroenergia ma inną strukturę kosztów i inne poziomy kosztów niż produkcja tradycyjnej energii w pozostałej części Europy w oparciu o węgiel, gaz i energię jądrową. Porównanie z hydroenergią do kalkulacji dodatkowych kosztów produkcji nowej energii odnawialnej na podstawie wytycznych nie jest, w opinii norweskich władz, wykonalne. Istnieją dalsze istotne zalety zastosowania wybranej metodyki. Po pierwsze, metoda aktualnej wartości netto jest metodyką powszechnie stosowaną w sektorze energetycznym, jak również w innych sektorach przemysłu. Przez odniesienie do ceny rynkowej wybiera się cel oraz łatwo dostępne kryteria. Używając tej metody do wszystkich projektów ubiegających się o wsparcie Enova może porównywać projekty konkurujące o pomoc państwa na równej zasadzie i udzielać wsparcia tym projektom, które mają najlepszy stosunek pomoc/korzyść dla środowiska. Po drugie, metoda zapewni, że projektowi przyznana zostanie tylko suma niezbędna do umożliwienia mu wejścia na rynek.

Norwegia stwierdza, że gdyby ściśle zastosować się do wytycznych ochrony środowiska, norweskie władze musiałyby uzupełnić program pomocy inwestycyjnej programem pomocy operacyjnej, dla którego pomoc zostałaby również postanowiona ostatecznie na podstawie kalkulacji w oparciu o aktualną wartość netto. Tak udzielona pomoc operacyjna byłaby *de facto* programem pomocy inwestycyjnej, gdzie dotacja byłaby wypłacona w ratach zamiast w postaci ryczałtu, bez jakiegokolwiek istotnej różnicy w możliwości wsparcia, lecz programem mniej przejrzystym i, pod względem administracyjnym, bardziej skomplikowanym⁽⁴⁰⁾. W systemie w zgłoszonej postaci Enova uczestniczyłyby tylko w inwestycyjnej fazie projektu.

Norweskie władze w swojej odpowiedzi z 15 lipca 2006 r. zgadzają się z ustaleniem Urzędu zawartym w decyzji o wszczęciu, że metoda Enovy na ogół daje w efekcie pomoc inwestycyjną, która jest niższa lub równa dodatkowym kosztom inwestycyjnym instalacji energii odnawialnej. Jednak norweskie władze sprzeciwiają się ustaleniu pułapu amortyzacji instalacji. Zignorowałyby to fakt, iż projekty są również uprawione do uczciwej stopy zwrotu, co zostało przewidziane w wytycznych Urzędu dotyczących ochrony środowiska (sekcja D.3.3.1 pkt 54)) i zastosowane w decyzji Komisji dotyczącej projektu energii wiatru przybrzeżnego Q7⁽⁴¹⁾. Ponieważ odpowiedni poziom stopy zwrotu będzie ustalony na podstawie wniosków niezależnego eksperta, norweskie władze dowodzą, że nie ma niebezpieczeństwa nadmiernej rekompensaty powstałej w wyniku zbyt hojnych stóp zwrotu.

⁽⁴⁰⁾ Patrz również sekcja „Informacje przedstawione przez Norwegię” w decyzji Urzędu 122/05/COL, strona 12 i nast.

⁽⁴¹⁾ Pomoc państwa N 707/2002 – *Niderlandy*, MEP wspierające odnawialną energię.

Jeśli chodzi o wymóg, aby wspierany projekt nie otrzymywał żadnej dodatkowej pomocy, patrz sekcja D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska, norweskie władze zgadzają się, że powinno być ograniczenie wsparcia udzielanego przez Fundusz Energetyki. Norweskie władze stwierdzają, że ograniczenie takie zapewnią dwa mechanizmy. Po pierwsze, gdy Enova będzie oceniać projekt, brany będzie pod uwagę cały znany dochód (przepływ środków pieniężnych), bez względu np. na inne rządowe wsparcie kwalifikowane jako pomoc państwa. Elementy te będą uwzględnione odpowiednio po stronie dochodu lub kosztów i w rezultacie zmniejszą potrzebę dalszego wsparcia przez Enovę. Po drugie, w odniesieniu do możliwego wprowadzenia systemu zielonych certyfikatów, norweskie władze przytaczają klauzulę w kontrakcie, który będzie zawarty z otrzymującym pomoc, zgodnie z którą otrzymujący pomoc musi spłacić z odsetkami wszelką pomoc otrzymaną z Funduszu Energetyki, jeśli wejdzie na rynek certyfikatów.

Norweskie władze, podczas formalnego badania programu, zaproponowały poprawkę w odniesieniu do projektów, które – nawet przy wsparciu otrzymanym z Funduszu Energetyki – miałyby ujemną aktualną wartość netto. Poprawka ta jest już zawarta w sekcji I.9.1 pkt 9) niniejszej decyzji i stwierdza, że projekty charakteryzujące się ujemną wartością EBIDTA, w normalnych warunkach operacyjnych w czasie inwestycji, nie będą w stanie otrzymać w ogóle żadnej pomocy.

II. OCENA

1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG

Artykuł 61 ust. 1 porozumienia EOG ma następujące brzmienie:

„Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym Porozumieniu, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami.”

1.1. Obecność zasobów państwowych

Zgodnie z art. 61 porozumienia EOG środek musi być przyznany przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych. W niniejszym przypadku wsparcie rozmaitych projektów inwestycyjnych odbywa się poprzez dotacje, które są finansowane z budżetu państwa oraz z podatku nałożonego na taryfę dystrybucyjną. Finansowanie za pośrednictwem przydzielonych środków budżetowych spełnia kryterium „zasobów państwowych”.

W odniesieniu do wpływów z podatku za dystrybucję Urząd zwraca uwagę, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i praktyką Komisji Europejskiej zasoby państwowe wchodzą w grę, gdy pieniądze są przekazywane przez fundusz i gdy fundusz jest ustanowiony przez państwo oraz gdy fundusz jest zasilany składkami wprowadzonymi lub zarządzanymi przez państwo⁽⁴²⁾. W tym względzie należy ustalić, czy państwo sprawowało kontrolę nad pieniędzmi, o których mowa⁽⁴³⁾. Aby aktywa były uznane za zasoby państwowe wystarczy, że są one stale pod kontrolą organów publicznych⁽⁴⁴⁾.

Fundusz Energetyki został ustanowiony przez państwo norweskie. Fundusz Energetyki jest administrowany przez organ publiczny, Enovę, który jest własnością państwa norweskiego za pośrednictwem Ministerstwa Ropy Naftowej i Energii. Fundusz został ustanowiony w celu osiągnięcia przez Norwegię celu polityki oraz przyczynienia się do osiągnięcia celów energetycznych zawartych w Protokole z Kioto. W tym celu państwo norweskie wprowadza w drodze rozporządzenia obowiązkowy podatek (patrz sekcja I.3 niniejszej decyzji), który ma finansować Fundusz. Poziom tego podatku jest jednocześnie ustalony przez państwo. Wpływy z podatku są przekazywane bezpośrednio do Funduszu Energetyki, który rozdziela je na wybrane projekty. Dlatego Urząd uważa, iż norweskie państwo sprawuje stałą kontrolę nad podatkiem i że kwalifikuje się on do kategorii zasobów państwowych w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

1.2. Sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów

Aby kwalifikować się jako pomoc w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, środek musi ponadto, po pierwsze, nadawać odbiorcy przywileje, które zwalniają go od opłat zwykle wydatkowanych z jego budżetu. Po drugie, środek pomocy musi być selektywny w tym, iż sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów”. W poniższym dokonane zostanie rozróżnienie między programami pomocy inwestycyjnej, w tym audytami energetycznymi, a środkami edukacyjnymi/dydaktycznymi.

1.2.1. Ogólna uwaga: ocena programu Funduszu Energetyki jako takiego, a nie indywidualnych dotacji w ramach programu

W niniejszym przypadku, opisane poniżej środki pomocy mogły w niektórych sytuacjach być udzielone bardziej osobom

indywidualnym niż przedsiębiorstwom (np. w przypadku niektórych środków dydaktycznych i edukacyjnych) lub mogły dotyczyć bardziej działalności edukacyjnej niż gospodarczej. Jednakże, żaden z wielu środków wsparcia nie był formalnie (na mocy przepisów prawa lub wytycznych administracyjnych) ograniczony do indywidualnych osób lub określonych typów działalności⁽⁴⁵⁾. Wsparcie mogło być udzielone np. prywatnym podmiotom edukacyjnym, które mogły prowadzić działalność gospodarczą, bądź być skierowane do niektórych sektorów przemysłowych (np. budownictwa).

Obecne zgłoszenie i ocena zajmuje się Funduszem Energetyki jako takim, a nie indywidualnymi dotacjami w ramach niego. Dlatego nie ma potrzeby, aby Urząd oceniał – dla swojej oceny programu Funduszu Energetyki jako takiego⁽⁴⁶⁾ – np. czy wsparcie w indywidualnych przypadkach udzielone organizacjom niedochodowym i jednostkom edukacyjnym dotyczyło (gospodarczej) działalności przedsiębiorstwa. Ponieważ program Funduszu Energetyki nie zawierał żadnych ograniczeń w tym względzie, wniosek Urzędu brzmi więc, że – z wyjątkiem podanym poniżej – wsparcie w ramach programu zostało skierowane do przedsiębiorstw.

Wsparcie przyznane sektorowi publicznemu na realizację środków efektywności energetycznej w ramach publicznej funkcji tejże jednostki nie stanowi pomocy państwa. Dotyczy to w szczególności programu dotyczącego środków efektywności energetycznej dla gmin miejskich. Wsparcie to nie zawiera pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, o ile jest ograniczone, jak potwierdzają norweskie władze, do funkcji jednostki publicznej wspieranego odbiorcy.

1.2.2. Wsparcie inwestycyjne (produkcja energii odnawialnej, środki oszczędności energii, nowa technologia energetyczna oraz audyty energetyczne)

Dotacje na wyżej wymienione inwestycje dają odbiorcom korzyść w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG przez umożliwienie im inwestowania w produkcję energii odnawialnej lub inwestowanie w środki, które zmniejszają ich zużycie energii bądź umożliwiają przedsiębiorstwu (w przypadku audytów energetycznych poprzez zwiększone kompetencje i analizę energii) efektywniej wykorzystywać energię, a przez to obniżyć zwykle koszty bieżące przedsiębiorstwa.

⁽⁴²⁾ Sprawa 173/73 *Włochy przeciwko Komisji* [1974] Zb.Orz. 709, sprawa 78/76 *Steinike przeciwko Niemcom* [1977] Zb.Orz. 595, decyzja Komisji N 707/2002 – *Niderlandy*, patrz powyżej przypis 42; N 490/2000 – *Włochy*, Koszty osieroczone w sektorze energii elektrycznej.

⁽⁴³⁾ Rzecznik generalny Jacobs w sprawie C-379/98 *Preussen Elektra przeciwko Schleswig AG* [2001] Zb.Orz. I-2099 pkt 165.

⁽⁴⁴⁾ Patrz sprawa T-67/94 *Ladbroke Racing Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich* [1998] Zb. Orz. II-1, pkt 105 i nast. W tym względzie nie ma wątpliwości, że środek można przypisać państwu, które wprowadziło opłatę. Jest to sytuacja, która różni się od systemu omówionego w sprawie C-345/02 *Pearle BV, Hans Prijs Optiek Franchise BV i Rinck Opticiëns BV przeciwko Hoofdbedrijfschap Ambachten* [2004] Zb.Orz. I-7139, która dotyczyła oskarżenia rozstrzyganego przez radę profesjonalistów.

⁽⁴⁵⁾ Urząd chciałby jednak wskazać, że dla ustalenia, czy pomoc była skierowana do „przedsiębiorstwa” nie bierze się pod uwagę statusu prawnego lub formy organizacyjnej jednostki, lecz ustala się jakość przedsiębiorstwa według działalności, która jest wspierana, sprawa C-41/90 *Höfner and Elser przeciwko Macotron* [1991] Zb.Orz. I-979; np. również organizacje niedochodowe mogą prowadzić działalność gospodarczą i konkurować z innymi, patrz np. sprawa 78/76 *Steinike & Weinlig*, patrz powyżej przypis 43, oraz sprawa C-67/96 *Albany, International BV przeciwko Stichting Bedrijfspensiofondstextielindustrie*, [1999] Zb.Orz. I-5751.

⁽⁴⁶⁾ Jeżeli wsparcie stanowi pomoc, co będzie ustalone poniżej, Fundusz Energetyki będzie stanowił program pomocy. Patrz definicja programu pomocy zawarta w art. 1 lit. d) część II Protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

Wsparcie jest również selektywne. Podobnie jak w przypadku wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej, wsparcie odnosi się do określonej kategorii producentów energii.

Selektywność istnieje również w odniesieniu do innych środków, gdyż dotacje są rozdzielane tylko do niektórych przedsiębiorstw wybranych przez Enovę po porównaniu projektów podczas procesu składania wniosków i postanowieniu, który projekt z tury wniosków jest najbardziej efektywny i ma być wsparty. Jak dowodzi orzecznictwo⁽⁴⁷⁾, w sytuacji w której Fundusz cieszy się „*pewnym zakresem uznania, który umożliwia mu dostosowanie swojej pomocy finansowej z uwzględnieniem szeregu czynników, takich jak, w szczególności, wybór beneficjentów, suma pomocy finansowej oraz warunki, na jakich jest ona dostarczana, (...) system może stawiać niektóre przedsiębiorstwa w bardziej korzystnej sytuacji niż inne*”⁽⁴⁸⁾. Nie może być pewne to, że każdemu projektowi, który spełnia kryteria ubiegania się o wsparcie zostanie przyznane wsparcie, gdyż zależy to od innych projektów konkurujących z nim w procesie składania wniosków oraz od sumy pieniędzy, jaką Enova jest skłonna przydzielić w ramach konkretnej rundy ocen projektów. Ponieważ Enova ma swobodę decydowania o tym, jak często i jakie rodzaje zaproszeń do składania projektów organizuje, system daje Enovie margines uznania wystarczający do tego, by sprawić, aby środki wsparcia były selektywne⁽⁴⁹⁾.

Ponadto, w przypadku audytów energetycznych, istnieje dodatkowy element selektywności polegający na tym, że program (tekst programu na rok 2003, patrz powyżej sekcja I.5.6 niniejszej decyzji) był skierowany do właścicieli prywatnych i publicznych budynków o powierzchni całkowitej ponad 5 000 metrów kwadratowych oraz do przedsiębiorstw przemysłowych.

1.2.3 Programy informacyjne i edukacyjne w dziedzinie efektywności energetycznej

Urząd jest zdania, że selektywność nie występuje w przypadku **informacyjnej linii pomocy** Enovy, gdzie porada na temat efektywności energetycznej może być udzielana każdemu zainteresowanemu poradą na temat efektywności energetycznej, przy czym Enova nie ma możliwości korzystania ze swobody uznania w tym celu.

Pomoc państwa nie występuje ponadto w **wizytacjach na miejscu**, jeśli chodzi o prywatne gospodarstwa domowe, gdyż

⁽⁴⁷⁾ Sprawa C-241/94 *Komisja przeciwko Francji* [1996] Zb.Orz. I-4551, pkt 23.

⁽⁴⁸⁾ Patrz również rzecznik generalny Jacobs w sprawie C-256/97 *DM Transport S.A.* [1999] Zb.Orz. I-3913, pkt 39 i 40.

⁽⁴⁹⁾ Potwierdza to dokonana przez Enovę jej własna ocena swojej roli przedstawiona na jej internetowej stronie, gdzie stwierdziła ona: „*Enova cieszy się znaczną swobodą w zakresie wyboru i składu swoich strategicznych celów i środków polityki*”.

wsparcie w takich sytuacjach nie jest przyznawane przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. Ponadto, nawet w przypadku efektywnego wykorzystania energii w budynkach komercyjnych Urząd nie stwierdza zaangażowania pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, gdyż środek jest otwarty dla każdego zainteresowanego tym, nie dając Enovie ani jej centrom efektywności jakiegokolwiek swobody uznania. Innymi słowy, środek nie spełnia warunku dotyczącego selektywności.

Selektywna korzyść istnieje w odniesieniu do programu wsparcia na opracowanie **materiałów dydaktycznych i kursów edukacyjnych**, gdyż zmniejsza on ponoszone przez opracowującego koszty tworzenia takich materiałów lub programu w porównaniu do innych, którzy nie otrzymują takiego wsparcia. Urząd nie zgadza się z norweskimi władzami co do tego, że stosuje on zbyt rygorystyczne kryterium selektywności do programów dydaktycznych/edukacyjnych. Wsparcie jest, po pierwsze, ukierunkowane na niektóre sektory, np. w programie na 2003 r., między innymi, na prywatnych dostawców usług edukacyjnych lub w programie na 2004 r. na budownictwo. Tekst programu podkreśla, że oferty nauki powinny spełniać potrzeby biznesu, częściowo z udziałem prywatnego przemysłu w finansowaniu programu. Pozostawia to miejsce na rozwój sektorowych rozwiązań. Po drugie, odpowiednie programy pozostawiają jednak Enovie duży margines swobody uznania. Norweskie władze same podkreślają, że konkurencja projektów jest niezbędna. W rezultacie, niektórym projektom może nie zostać udzielone wsparcie, mimo że spełniają pewne obiektywne kryteria, gdyż mogą one przegrać, jeśli inne projekty w odpowiedniej rundzie oceny uzyskają lepszy wynik. Nie ma również gwarancji, że odrzucony projekt zostanie wsparty w następnej rundzie. Ponadto, teksty programów na lata 2003 i 2004 zawierają listę priorytetów, która dalej dowodzi, że niektóre projekty, w szczególności te, które nie należą do projektów, które mają być traktowane priorytetowo, będą miały mniejszą szansę, że zostaną wsparte. Dlatego Urząd uważa, iż wsparcie jest selektywne.

1.3. Zakłócenie konkurencji oraz wpływ na wymianę handlową między umawiającymi się stronami

Aby stanowić pomoc w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, środki muszą zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji oraz wpływać na wymianę handlową między umawiającymi się stronami.

W niniejszym przypadku środki wzmacniają sytuację konkurencyjną wspieranych przedsiębiorstw na rynkach energii i energii elektrycznej na Europejskim Obszarze Gospodarczym, gdzie faktycznie lub potencjalnie konkurują z innymi producentami energii⁽⁵⁰⁾.

⁽⁵⁰⁾ Np. w stosunku do producentów energii elektrycznej opierających się na tradycyjnych źródłach lub – obecnie – w stosunku do producentów hydroenergii lub innych producentów odnawialnej energii, którzy nie są wspierani przez Enovę; lub przedsiębiorstw, które nie otrzymują wsparcia na stosowanie środków efektywności energetycznej.

Dość znaczna liczba projektów wspartych w przeszłości (patrz sekcja I.6 niniejszej decyzji) mogła wchodzić w zakres ustawy wspomnianej w pkt 1 lit. e) załącznika XV do porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy *de minimis*), ponieważ rozdzielone dotacje znajdują się poniżej progu *de minimis*. Jednakże, nie wszystkie wsparte projekty miały charakter pomocy *de minimis*. Nie było też warunkiem programu, aby tak było.

Ponieważ rynek energii elektrycznej jest w dużym stopniu zliberalizowany i istnieje wymiana handlowa w zakresie produktów energetycznych i energii elektrycznej między państwami EOG (np. Norwegia importuje i eksportuje pewien procent swojej energii elektrycznej), opisane (potencjalne) zakłócenie konkurencji ma miejsce w odniesieniu do innych przedsiębiorstw EOG. Dowodzi tego ponadto fakt, że na giełdzie Nordpool – będącej wspólnymi ramami dla krajów skandynawskich – odbywa się obrót handlowy różnymi rodzajami energii elektrycznej. Zatem system Funduszu Energetyki zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji i wpływa na wymianę handlową między umawiającymi się stronami.

2. Nowa pomoc

Jak wykazano powyżej w sekcji II.1 niniejszej decyzji, system, jaki stwarza Fundusz Energetyki, wiąże się z pomocą w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. Należy ustalić, czy stanowi on również nową pomoc, która powinna być zostać zgłoszona dostatecznie wcześniej, aby Urząd mógł dokonać oceny, patrz art. 2 części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale. Nowa pomoc jest zdefiniowana jako wszelka pomoc (...), „która nie jest istniejącą pomocą, w tym także zmianami do istniejącej pomocy”, patrz art. 1 lit. c) części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

Norweski rząd stwierdza, że programy połączone w ramach mechanizmu Funduszu Energetyki istniały przed wejściem Norwegii do Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Zatem, programy pierwotnie stanowiły istniejącą pomoc w znaczeniu art. 1 lit. b) ii) części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

Za pomocą zgłoszenia, norweskie władze powiadomiły Urząd o zmianach do istniejących programów pomocy. Obejmują one głównie:

(ii) nową administrację wsparcia z utworzeniem nowego organu administracyjnego Enovy, zastępując tym samym poprzednio odpowiedzialną Norweską Dyрекcję Zasobów Wodnych i Energetyki,

(iii) opracowanie przez parlament nowych celów energetyki, co oznacza, że środki w ramach programów powinny obecnie pozwolić osiągnąć wymierne cele efektywności energetycznej i produkcji energii,

(iv) i wreszcie nowy mechanizm finansowania (podatek od taryfy za dystrybucję energii elektrycznej).

Zmianom tym towarzyszył nowy zbiór przepisów prawnych dotyczących Enovy, mających wpływ na udzielane wsparcie polegający na tym, że środki powinny obecnie pozwalać na osiągnięcie nowych celów polityki uzgodnionych w 2002 r. między norweskim państwem a Enową.

Zmiany te nie miały charakteru czysto technicznego lub administracyjnego (patrz art. 4 ust. 1 decyzji Urzędu z 14 lipca 2004 r.⁽⁵¹⁾), lecz istotnie zmieniały dotychczas istniejący system i jego ramy prawne. Po pierwsze, zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie *Namur Les Assurances*⁽⁵²⁾, istnienie nowej pomocy musi być ustalone przez odniesienie do przewidujących ją przepisów. W tym względzie należy zwrócić uwagę, że wraz z ustanowieniem Funduszu Energetyki i Enovy przyjęto cały nowy zbiór zasad regulujących wsparcie w ramach Funduszu Energetyki oraz jego finansowanie. Po pierwsze, istniała decyzja parlamentu z 5 kwietnia 2001 r., na mocy której zmieniono ustawę o energetyce z 29 czerwca 1990 r. Decyzja ta upoważniała rząd do zobowiązania dystrybutora energii (za pomocą licencji, „*omsætningskonsesjoner*”) do dodania podatku od taryfy za dystrybucję energii elektrycznej płaconej przez końcowego konsumenta. Podatek ten miał następnie stanowić wkład w finansowanie Funduszu Energetyki. Ówczesne nowo przyjęte rozporządzenie rządu z 10 grudnia 2001 r. określa szczegółowo sposób, w jaki podatek ten powinien być pobierany i przekazywany do Funduszu Energetyki. W propozycjach prowadzących do decyzji parlamentarnej rząd określił nowe i konkretne cele energetyki (patrz sekcja I.4 niniejszej decyzji), których spełnienie powinno zostać osiągnięte w danych ramach czasowych poprzez ustanowienie Funduszu Energetyki oraz Enovy. Cele i sposoby ich osiągnięcia określono dalej w porozumieniu między ministerstwem a Enową. Nowe rozporządzenie o Funduszu Energetyki czyni Fundusz Energetyki podległym Ministerstwu Ropy naftowej i energii i zakłada zarządzanie nim przez Enowę. Dowodzi to, że w latach 2000/2001 przepisy prawne regulujące wsparciem środków efektywności energetycznej zostały znacząco zmienione i uzupełnione.

⁽⁵¹⁾ Decyzja 195/04/COL.

⁽⁵²⁾ Sprawa C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit* przeciwko *Office National du Duccroire i belgijskiemu państwu* [1994] Zb.Orz. I-3829.

(i) połączenie w 2002 r. istniejących programów w ramach nowo ustanowionego Funduszu Energetyki,

Te zmiany legislacyjne i administracyjne zostały dokonane z zamiarem istotnej zmiany aktualnego systemu wsparcia i stworzenia zupełnie nowego sposobu finansowania środków oszczędności energii oraz produkcji energii odnawialnej⁽⁵³⁾. Połączenie dwóch programów było czymś więcej niż czystą formalnością techniczną, gdyż ich połączenie pod jedną nazwą zostało dokonane po to, aby zapewnić lepiej ukierunkowane wsparcie państwa i osiągnąć konkretne rezultaty w postaci stabilnych polityk energetycznych. W decyzjach o wsparciu projektów trzeba będzie teraz brać pod uwagę to, czy projekty mogą przyczynić się do realizacji nowych celów określonych przez parlament w latach 2000/2001, co jest istotną zmianą w stosunku do poprzedniego mechanizmu wsparcia.

Całkowicie nowa struktura administracyjna zastępuje kompetencje poprzednio odpowiedzialnej Norweskiej Dyrekcji Zasobów Wodnych i Energetyki (NVE) kompetencjami nowo utworzonego organu administracyjnego Enova. Enova jest zobowiązana porozumieniem z ministerstwem do administrowania Funduszem Energetyki tak, aby osiągnąć nowo określone przez parlament cele energetyki oraz do zarządzania Funduszem zgodnie z nowo przyjętym ustawodawstwem. Jest ona ponadto powołana do pobudzania – poprzez administrację funduszami – konkurencji na rynku. Pokazuje to, że Enova nie kontynuuje jedynie pracy NVE, lecz ma powierzone nowe zadania i obowiązki, co jest istotną zmianą poprzednich programów.

Wreszcie, istotne jest, że utworzony został nowy mechanizm finansowania. Zamiast przydzielonych środków budżetowych, środki wspierające są (w coraz większym stopniu) finansowane za pomocą podatku od taryf za dystrybucję, który służy do finansowania Funduszu Energetyki. Choć Norwegia wskazała, iż podatek jako taki został wprowadzony przed wejściem w życie porozumienia EOG, nie zmienia to ustalenia Urzędu, że wprowadzenie nowego mechanizmu finansowania doprowadziło do istotnej zmiany. Przed 2002 r. podatkiem zarządzały przedsiębiorstwa sieci głównie w celu finansowania swoich własnych działań informacyjnych dotyczących efektywności energetycznej. Obecnie podatek jest ustanowiony i kontrolowany przez norweskie państwo, które przeznacza go na finansowanie Funduszu Energetyki. Fundusz może stosować środki finansowe do wszelkich rodzajów środków wspierających, nie ograniczonych do działań informacyjnych⁽⁵⁴⁾. W świetle powyższego Urząd stwierdza, że zmiany systemu finansowania mają znaczący charakter.

⁽⁵³⁾ Patrz w tym względzie interpretacja rzecznika generalnego Fennelly'ego w sprawach C-15/98 i C-105/99 *Republika włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich* [2000] Zb.Orz. II-8855, pkt 61 i nast., który twierdzi, że zmiany legislacyjne muszą znacząco zmienić system, tj. stanowić więcej niż zmianę formalną.

⁽⁵⁴⁾ W odpowiednich propozycjach rządowych, norweskie władze same określiły mechanizm finansowania jako „nowy”.

Opisane zmiany zmieniają program pomocy jako taki, przy czym nie jest on oddzielną częścią istniejących programów⁽⁵⁵⁾. Nowy mechanizm finansujący i administracyjny, jak również zobowiązanie Enovy do osiągania nowo określonych celów energetyki, dotyczą samej struktury programu wsparcia i stosują się do wszystkich środków wspieranych w ramach Funduszu Energetyki. Zmiany podjęto, mając na celu lepsze wykorzystanie środków publicznych oraz osiągnięcie trwalszych rezultatów w zakresie efektywności energetycznej, co stworzyło konieczność wprowadzenia nowych struktur i nowych celów. Te nowe struktury i cele decydują o każdej decyzji o wsparciu i nie mogą być uważane za oddzielne od poprzednio istniejących środków pomocy.

Wskutek tego, zgłoszone zmiany należy sklasyfikować jako nową pomoc w rozumieniu art. 1 lit. c) części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

Fundusz Energetyki zaczął działać z dniem 1 stycznia 2002 r., tj. przed czerwcem 2003 r., kiedy program został zgłoszony Urzędowi. Fundusz Energetyki został więc zgłoszony Urzędowi po fakcie, przez co naruszony został obowiązek „standstill” przedstawiony w art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale. Pomoc należy więc sklasyfikować jako „pomoc udzieloną bezprawnie” w rozumieniu art. 1 lit. f) części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale. Wszelka pomoc udzielona bezprawnie, która nie jest uznana za zgodną z art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG, podlega zwrotowi.

3. Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem

W opinii Urzędu, środki pomocy nie spełniają warunków którekolwiek z wyłączeń przewidzianych w art. 61 ust. 2 lub ust. 3 lit. a), b) i d) porozumienia EOG. Dlatego należy ocenić, czy pomoc można by uzasadnić na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG. Na podstawie tego postanowienia pomoc można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeżeli „*ułatwia ona rozwój niektórych rodzajów działalności gospodarczej lub niektórych obszarów gospodarczych, gdzie pomoc taka nie wpływa niekorzystnie na warunki wymiany handlowej w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem*”.

Urząd oceni Fundusz Energetyki zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG w połączeniu z wytycznymi Urzędu dotyczącymi ochrony środowiska. Wytyczne te wymagały, aby państwa EFTA doprowadziły swoje programy pomocy na ochronę środowiska do zgodności z tymi wytycznymi ochrony środowiska do 1 stycznia 2002 r.

⁽⁵⁵⁾ Sprawy T-195/01 oraz T-207/01 *Rząd Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej* [2001] Zb. Orz. II-3915, pkt 111.

W poniższej ocenie, Urząd dokona rozróżnienia pomiędzy systemem Funduszu Energetyki zgłoszonym Urzędowi i stosowanym od 1 stycznia 2002 r. (patrz sekcja II.3.1 niniejszej decyzji) a przyszłymi zmianami przewidywanymi przez norweskie władze, których zamiarem jest uczynić wsparcie zgodnym z postanowieniami EOG dotyczącymi pomocy państwa (patrz sekcja II.3.2 niniejszej decyzji).

3.1. Ocena Funduszu Energetyki w formie zgłoszonej Urzędowi

3.1.1. Wsparcie inwestycyjne (produkcja energii odnawialnej, inwestycje w oszczędność energii, nowa technologia energetyczna, audyty energetyczne)

W swojej decyzji z 18 maja 2005 r. o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd wyraził wątpliwości co do tego, czy wsparcie inwestycyjne udzielone przez Fundusz Energetyki można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem na podstawie wytycznych ochrony środowiska.

W swoich uwagach z 15 lipca do decyzji o wszczęciu postępowania norweskie władze twierdziły, że system powinien być upoważniony bezpośrednio na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG. Urząd nie podziela tego poglądu, przynajmniej co do tego, że rozpatrywane wsparcie jest objęte wytycznymi ochrony środowiska. W opinii Urzędu decyzja Komisji Europejskiej w sprawie WRAP⁽⁵⁶⁾ nie jest adekwatna w tym względzie. Różnica pomiędzy tymi dwiema sprawami polega na tym, że w przypadku recyklingu wytyczne nie podają żadnego przepisu dotyczącego pomocy inwestycyjnej, natomiast wsparcie na inwestycje w odnawialną energię jest objęte wytycznymi ochrony środowiska. Urząd jest związany swoimi własnymi wytycznymi⁽⁵⁷⁾. Dlatego stwierdza on, iż nie może ignorować rozdziału wytycznych dotyczącego pomocy inwestycyjnej (sekcja D.1.3, w szczególności pkt 27), oraz sekcja D.1.7 pkt 32) lub rozdziału dotyczącego pomocy operacyjnej (sekcja D.3.3.1 pkt 54), który obejmuje sytuację źródeł energii odnawialnej) oraz zawartych w nim intensywności pomocy.

1. Wsparcie inwestycyjne na produkcję energii odnawialnej

Inwestycje na produkcję energii odnawialnej mogą być wspierane do intensywności pomocy wynoszącej 40 % lub, gdy to niezbędne, 100 % kwalifikujących się kosztów, patrz sekcja D.1.3 pkt 27) wytycznych ochrony środowiska. W sekcji D.1.6 pkt 31) wyjaśniono, co stanowi kwalifikujące się inwestycje. Są to mianowicie inwestycje w grunt, budynki, instalacje i urządzenia oraz, w pewnych warunkach, aktywa niematerialne. W sekcji D.1.7 pkt 32) ustalono, że kwalifikujące się koszty stanowią różnicę między kosztami inwestycyjnymi instalacji produkcji energii odnawialnej a kosztami inwestycyjnymi konwencjonalnej siłowni (podejście zwane dalej „metodą dodatkowych kosztów”).

⁽⁵⁶⁾ Patrz powyżej, przypis 40.

⁽⁵⁷⁾ Sprawa C-351/98 *Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej* [2002] Zb.Orz. I-8031, pkt 76.

W swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego⁽⁵⁸⁾ Urząd zwrócił uwagę, że wsparcie na źródła energii odnawialnej nie było oparte o metodę dodatkowych kosztów określoną w sekcji D.1.7 pkt 32) wytycznych. Stwierdził on również, że bez poprawek zaproponowanych później przez norweskie władze nie byłoby gwarancji, że wsparcie pozostawałoby w granicach prognozy 40 %. Nie było ponadto gwarancji, że pozostawałoby ono w granicach wyższego prognozy wynoszącego 100 % kwalifikujących się kosztów, ani że program nie prowadziłby do nadmiernej rekompensaty. Nie było np. gwarancji, że tylko kwalifikujące się koszty będą wsparte i że nie zostanie udzielona przedsiębiorstwu większa pomoc niż niezbędna do uruchomienia projektu. Stąd, Urząd przyjął wstępny pogląd, że Fundusz Energetyki w zgłoszonej postaci nie może być uzasadniony według rozdziału dotyczącego pomocy inwestycyjnej (sekcja D.1.3 wytycznych ochrony środowiska) i stanowi niezgodną pomoc państwa.

Uwagi przedstawione przez norweskie władze nie usunęły tych wątpliwości. Co do wsparcia kosztów, które mogły nie być kwalifikującymi się, norweskie władze stwierdzają, że od 1 stycznia 2005 r. Enova akceptuje tylko wsparcie kosztów wymienionych w decyzji Komisji N 75/2002 dotyczącej Finlandii, podczas gdy w przeszłości wspierane były inne koszty (np. koszty finansowe), nawet jeśli mogło to stanowić niewielki ułamek całkowitych kosztów. Ponieważ Fundusz Energetyki w zgłoszonej postaci nie zawierał jakichkolwiek wyraźnych reguł, na podstawie których uznaje się koszty za kwalifikujące się, niebezpieczeństwo ujęcia niekwalifikujących się kosztów faktycznie urzeczywistniło się. Podobnie, norweski argument, że element konkurencji zawarty w programie pomocy ogranicza możliwość nadmiernej rekompensaty, nie może zmienić ustaleń Urzędu, że program nie miał wprowadzonych żadnych funkcjonujących ograniczeń prawnych, które gwarantowałyby, że wsparcie pozostaje w granicach prognozy określonego w rozdziale wytycznych dotyczącym pomocy inwestycyjnej. Bez wprowadzonych jakichkolwiek reguł uniknięcie nadmiernej kompensacji byłoby sprawą przypadku.

Urząd podtrzymuje swój pogląd wyrażony w decyzji o wszczęciu formalnej procedury wyjaśniającej, że dla systemu w zgłoszonej postaci nie są spełnione również warunki sekcji D.3.3.1 pkt 54). Urząd nie był w stanie ustalić, czy były wprowadzone inne parametry, które zapewniłyby, że próg określony w sekcji D.3.3.1 pkt 54) nigdy nie zostanie przekroczony. Nie było również gwarancji, że tylko koszty inwestycyjne będą ujęte w kalkulacji (sekcja D.3.3.1 pkt 54) ogranicza się do amortyzacji instalacji), ani nie było dostatecznej pewności, w jaki sposób powinna być ustalana stopa dyskontowa i że pomoc nigdy nie przekroczy wielkości niezbędnej do osiągnięcia zerowej aktualnej wartości netto.

Konkludując, Fundusz Energetyki w zgłoszonej postaci nie spełnia norm zgodności ze wspólnym rynkiem określonych w wytycznych ochrony środowiska.

⁽⁵⁸⁾ Sekcja II 3.1.1 decyzji Urzędu 122/05/COL.

2. Wsparcie na oszczędność energii

Inwestycje przeznaczone na oszczędność energii (pojęcie oszczędności energii zdefiniowane jest w sekcji B pkt 7) wytycznych ochrony środowiska) mogą być wspierane przy intensywności pomocy do 40 % kwalifikujących się kosztów zgodnie z sekcją D.1.3 pkt 25) wytycznych ochrony środowiska. W sekcji D.1.6 pkt 31) wytycznych ochrony środowiska zdefiniowano inwestycje, o które tu chodzi, tj. są to inwestycje w grunt, budynki, instalacje i urządzenia oraz, w pewnych warunkach, aktywa niematerialne. Sekcja D.1.7 pkt 32) wytycznych ochrony środowiska ogranicza wsparcie do kwalifikujących się kosztów, które są zdefiniowane jako dodatkowe koszty inwestycyjne niezbędne do spełnienia celów ochrony środowiska. Nie może być udzielona pomoc na dostosowanie do normy Wspólnoty Europejskiej⁽⁵⁹⁾, jeżeli przedsiębiorstwo nie jest małym lub średnim przedsiębiorstwem.

W swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd stwierdził, że wsparcie nie jest obliczone według metody dodatkowych kosztów określonej w sekcji D.1.7 pkt 32) wytycznych ochrony środowiska. W szczególności, nie pozostaje ono w granicach progu 40 % ustalonego w sekcji D.1.3 pkt 25) wytycznych ochrony środowiska. W przeciwieństwie do wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej, próg 40 % nie może być przekroczony dla środków oszczędności energii⁽⁶⁰⁾.

Władze norweskie stwierdzają, że w praktyce stosowały metodę podaną w wytycznych. Urząd nie kwestionowałby tego, że pojedyncze dotacje w ramach programu Funduszu Energetyki mogły same w sobie być zgodne z wytycznymi ochrony środowiska. Jednakże nie czyni to programu Funduszu Energetyki jako takiego – który nie zawierał jakichkolwiek progów co do intensywności pomocy ani nie stosował metody dodatkowych kosztów – zgodnym z wytycznymi ochrony środowiska.

W rezultacie, ponieważ nie było wprowadzonych mechanizmów, które wykluczałyby, że pomoc udzielona w ramach środka wsparcia nie przekroczy 40 % progu wsparcia, dzięki czemu koszty porównano by z kosztami tradycyjnej produkcji energii, program Funduszu Energetyki w zgłoszonej postaci należy uznać za pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem.

3. Nowa technologia energetyczna

W swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd stwierdził, że nie ma wystarczających informacji, aby ocenić, czy projekty w tej kategorii byłyby projek-

tami wiążącymi się z produkcją energii odnawialnej⁽⁶¹⁾. Podobnie, Urząd nie był pewien, czy projekty dotyczyły projektów badawczo-rozwojowych, które należało ocenić zgodnie z rozdziałem 14 dotyczącym pomocy na badania i rozwój wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa.

W czasie formalnego postępowania wyjaśniającego norweskie władze wyjaśniły, że wsparcie w tej kategorii nie będzie dotyczyć projektów w stadium badań i rozwoju, lecz głównie projektów dotyczących produkcji energii odnawialnej oraz w mniejszym stopniu środków oszczędności energii. Przedstawione przez norweskie władze dane dotyczące projektów zgrupowanych w tym dziale wykazały, że dotychczas tylko te kategorie zostały wsparte. Projekt „wsparcie nowej technologii energetycznej” należy więc uważać za podgrupę wsparcia inwestycyjnego na środki oszczędności energii lub produkcję energii odnawialnej.

Jednakże odnośnie do Funduszu Energetyki w zgłoszonej postaci Urząd stwierdza, że system po pierwsze nie ustalił wyraźnie, że projekty nowej technologii energetycznej są podgrupami innych kategorii wsparcia i dlatego powinny być oceniane według tych samych reguł. W każdym razie, podobnie, jak w przypadku innych środków, Urząd stwierdza, że system w zgłoszonej postaci nie zawierał żadnych ograniczeń, które gwarantowałyby, że odpowiednie progi dla wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej i środki oszczędności energii będą respektowane lub że wspierane będą wyłącznie kwalifikujące się koszty inwestycyjne. Dlatego Urząd dochodzi do wniosku, że wsparcie w zgłoszonej postaci nie spełnia wymogów wytycznych ochrony środowiska.

4. Audyty energetyczne

W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd stwierdził, że nie ma wystarczających informacji, aby ocenić, czy wsparcie w ramach tego działu będzie zgodne z wytycznymi ochrony środowiska, w szczególności na podstawie sekcji D.2 pkt 36) wytycznych ochrony środowiska (wsparcie dla małych i średnich przedsiębiorstw).

Odnosnie do tej kategorii wsparcia, w czasie formalnego postępowania wyjaśniającego norweskie władze powołały się na fiński program, który przewiduje uwzględnienie kosztów audytów energetycznych dla pomocy państwa (tj. nie ogranicza się do małych i średnich przedsiębiorstw). Norweskie władze podkreślają, że podobnie, jak fiński system, norweski Fundusz Energetyki pozwala przedsiębiorstwom otrzymać wsparcie finansowe na przeprowadzenie audytów i analiz energetycznych, aby dopomóc im w osiągnięciu realnej efektywności energetycznej, bądź na inwestycje związane z oszczędnością energii lub zmiany zachowań. Fiński program przewidywał pomoc pokrywającą 40 % kwalifikujących się kosztów. Norweski program przyznawał wsparcie w wysokości do 50 % kwalifikujących się kosztów.

⁽⁵⁹⁾ Odniesienie do wspólnotowej normy w kontekście Porozumienia EOG jest wyraźnie przewidziane w Wytycznych ochrony środowiska, patrz ich sekcja A pkt 5).

⁽⁶⁰⁾ Sekcja II 3.1.2 decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, decyzja 122/05/COL.

⁽⁶¹⁾ Sekcja II 3.1.3 decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, decyzja 122/05/COL.

Urząd stwierdza po pierwsze, że program Funduszu Energetyki w zgłoszonej postaci nie zawierał jakichkolwiek ograniczeń, które gwarantowałyby, że wsparcie takich środków nie przekroczy progu 40 % dla środków oszczędności energii, jak określono w sekcji D.1.3 pkt 25) wytycznych ochrony środowiska. W szczególności, wsparcie w wysokości do 50 % kwalifikujących się kosztów nie jest zgodne z wytycznymi ochrony środowiska.

Po drugie, Urząd nie uważa, aby wsparcie audytów energetycznych w odniesieniu do zmian czysto behawioralnych, bez jakichkolwiek przewidywanych inwestycji, mogło być oparte na sekcji D.1.3 wytycznych ochrony środowiska, która ma na celu tylko wsparcie inwestycyjne. Upoważnienie Komisji w odniesieniu do fińskiego programu wsparcia było ograniczone do takiego wsparcia inwestycyjnego⁽⁶²⁾. Mogłoby tak być, że dalsze wsparcie na usługi doradcze i konsultacyjne byłoby uznane za zgodne z sekcją D.2 pkt 36) wytycznych ochrony środowiska w połączeniu z ustawą przywołaną w pkt 1 lit. f) załącznika XV do porozumienia EOG⁽⁶³⁾ (pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw). Jednakże nie decyduje to o zgodności systemu pomocy ze wspólnym rynkiem, gdyż Fundusz Energetyki w zgłoszonej postaci nie zawierał jakichkolwiek ograniczeń w tym celu. Dlatego może on być uznany za zgodny z wytycznymi ochrony środowiska.

3.1.2. Materiały dydaktyczne i środki edukacyjne

Urząd zwraca uwagę, że materiały dydaktyczne i programy edukacyjne w zgłoszonej postaci nie ograniczały się do małych i średnich przedsiębiorstw, jak przewidziano w ustawie wymienionej w pkt 1 lit. f) załącznika XV do porozumienia EOG (pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw)⁽⁶⁴⁾. Wsparcie nie ograniczało się również do wsparcia wchodzącego w zakres ustawy przywołanej w pkt 1 lit. d) załącznika XV do porozumienia EOG (pomoc na szkolenie)⁽⁶⁵⁾. Dlatego Urząd nie musi oceniać, czy środki wspierające mogłyby być uzasadnione na podstawie tych wyłączeń grupowych. Ten typ wsparcia również nie jest objęty wytycznymi ochrony środowiska.

Norweskie władze utrzymują, że pomoc w ramach Funduszu Energetyki, ogólnie lub w odniesieniu do części, powinna być oceniana bezpośrednio na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG.

Aby ustalić, czy taki środek może być upoważniony poprzez bezpośrednie zastosowanie art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia

⁽⁶²⁾ Pomoc państwa N 75/2002 – Finlandia, patrz powyżej przypis 26 w niniejszej decyzji.

⁽⁶³⁾ Patrz przypis 29 w niniejszej decyzji.

⁽⁶⁴⁾ Patrz przypis 29 w niniejszej decyzji.

⁽⁶⁵⁾ Patrz przypis 30 w niniejszej decyzji.

EOG, Urząd musi ustalić, czy wsparcie jest niezbędne i proporcjonalne do wypełnienia jego celu.

Celem środka wspierającego było zwiększenie wiedzy i kompetencji w zakresie możliwości oszczędności energii oraz efektywności energetycznej. Środki oszczędności energii, choć związane z inwestycjami, są wyraźnie określone w wytycznych ochrony środowiska jako cel otwarty dla pomocy państwa. Ogólnie biorąc, środki efektywności energetycznej przyczyniają się do realizacji celów ustalonych w Protokole z Kioto, tj. redukcji gazów cieplarnianych, a wiedza i kompetencje odgrywają ważną rolę we wprowadzaniu i wdrażaniu środków efektywności energetycznej. Odnośnie do konieczności danego wsparcia, program był skierowany na opracowanie nowych materiałów oraz kursów i wykluczał utrzymanie i rewizję istniejących kursów, gdyż koszty te miały być pokryte przez opłaty za kursy. Wsparcie w ramach programu miało dać bodziec do tworzenia nowych materiałów, na które istniała potrzeba, ponieważ norweskie władze twierdziły, że brak jest w Norwegii aktualnych materiałów dydaktycznych i kursów nauczania.

Pomoc można uznać za proporcjonalną i niezakłócającą wymiany handlowej w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem. W tym względzie dla ustalenia Urzędu ważne jest, że program został zakończony i objął tylko 33 projekty (jeden był skierowany do indywidualnych osób), z których każdemu przyznano ograniczoną wielkość pomocy. Dla 12 spośród projektów zajmujących się wsparciem dla jednostek, które są zarejestrowane jako organizacje niedochodowe, wielkość wsparcia zawierała się w granicach 50 000 – 918 000 NOK, tj. 6 900 – 126 970 euro⁽⁶⁶⁾, a tylko dwa projekty otrzymały wsparcie w wysokości około 1 300 000 NOK (180 555 euro). W przypadku wsparcia dla wyższych uczelni, wsparcie zawierało się w granicach 200 000 – 450 000 NOK (27 662 – 62 240 euro), a tylko jeden wsparty projekt otrzymał 875 000 NOK (121 023 euro). Enova, ponadto, nigdy nie zakładała całkowitych kosztów projektu, lecz ograniczała swój wkład do 50 % ich wielkości. Ponadto, do wybrania beneficjentów i ustalenia wielkości pomocy stosowano procedurę otwartego przetargu na „pomoc”. Procedura przetargowa gwarantowała ponadto, że pomoc będzie ograniczona do niezbędnej wielkości i będzie proporcjonalna. Pomoc była również związana z projektem, a przez to nie stanowiła pomocy operacyjnej mającej na celu obniżenie zwykłych wydatków eksploatacyjnych podmiotu gospodarczego. Można zatem stwierdzić, że pomoc nie zakłócała konkurencji w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem. W rezultacie, pomoc była zgodna z art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG.

3.1.3. Wniosek odnośnie do systemu w zgłoszonej postaci

Urząd stwierdza, że norweskie władze niezgodnie z prawem wdrożyły program Funduszu Energetyki, z naruszeniem art. 1 ust. 3 części I Protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

⁽⁶⁶⁾ Kurs walutowy opublikowany na internetowej stronie Urzędu, ustalony na 2003 r. na poziomie 7,23.

Informacyjna linia pomocy Enovy oraz wizytacje na miejscu nie stanowią pomocy w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

Środki wsparcia inwestycyjnego (produkcja energii odnawialnej, oszczędności energii, audyty energetyczne) w zgłoszonej postaci nie są zgodne z art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG w połączeniu z wytycznymi ochrony środowiska.

Wsparcie udzielone na opracowanie materiałów dydaktycznych i kursów edukacyjnych w okresie od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2003 r. jest zgodne na mocy bezpośredniego zastosowania art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG.

3.2. Fundusz Energetyki z przewidywanymi poprawkami norweskich władz

3.2.1. Wsparcie inwestycyjne

1. Wsparcie inwestycyjne na produkcję energii odnawialnej

Intensywności pomocy określone przez wytyczne ochrony środowiska

Jako punkt wyjścia do oceny norweskiego programu pomocy inwestycyjnej, trzeba będzie wyznaczyć maksymalną wielkość pomocy dostępnej dla projektu, jak określono w wytycznych. W sekcji D.1.3 pkt 27) wytycznych ochrony środowiska określono próg dla pomocy inwestycyjnej, który ma być ograniczony do 40 % dodatkowych kosztów inwestycyjnych niezbędnych do osiągnięcia celów ochrony środowiska. W razie konieczności może być wspartych 100 % kwalifikujących się kosztów.

Ponadto, sekcja D.3.3.1 pkt 53) i 54) wytycznych ochrony środowiska pozwala również na pomoc operacyjną mającą na celu zrekomensowanie wyższych jednostkowych kosztów inwestycyjnych. Punkt 54) pozwala, aby wsparcie rekompensowało różnicę między kosztami produkcji energii odnawialnej a ceną rynkową rozpatrywanej energii. Jednak pomoc musi być ograniczona do amortyzacji instalacji, którą należy rozumieć jako amortyzację inwestycji. Jeżeli państwo EFTA może wykazać, że pomoc jest niezbędna biorąc pod uwagę słabą konkurencyjność niektórych źródeł energii odnawialnej, może być również ujęty uczciwy zwrot zaangażowanego kapitału.

Pomoc operacyjna zwykle rozumiana jest jako pomoc mająca na celu ulżenie przedsiębiorstwu w wydatkach, które normalnie musiałyby ponosić w toku swojego codziennego zarządzania lub swoich zwykłych działań. Jednakże, w przypadku źródeł energii odnawialnej koszty operacyjne są na ogół niższe niż w przypadku konwencjonalnej technologii. Spodziewane jest

więc, że produkcja energii odnawialnej będzie codziennie wytwarzać dodatni przepływ środków pieniężnych, tj. nie będzie potrzeby jakiegokolwiek pomocy w celu ulżenia przedsiębiorstwu w kosztach operacyjnych.

Sekcja D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska ogranicza wsparcie na amortyzację instalacji (tj. inwestycje). W efekcie, rekompensowane są wyższe jednostkowe koszty inwestycyjne, a nie zwykłe wydatki eksploatacyjne. Wskutek tego, pomoc przyznana na podstawie pkt 54) zostaje w efekcie udzielona na wsparcie inwestycji przedsiębiorstwa. Gdyby pomoc pokrywała uczciwą stopę zwrotu zaangażowanego kapitału oprócz amortyzacji kapitału, byłyby pokryte wszystkie koszty kapitałowe i pomoc, wyrażona przez aktualną wartość, równałaby się pełnej inwestycji. Przyszłe amortyzacje kapitałowe powiększone o wymaganą stopę zwrotu byłyby, wyrażając to poprzez aktualną wartość, zdyskontowane o tę samą stopę. Zdyskontowane koszty byłyby górnym pułapem pomocy.

Wytyczne ochrony środowiska pozwalają na połączenie pomocy inwestycyjnej i operacyjnej. Obliczając dostępną pomoc operacyjną należy uwzględnić wszelką pomoc inwestycyjną udzieloną danemu przedsiębiorstwu, patrz sekcja D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska. W ten sposób wszelka udzielona pomoc inwestycyjna będzie odliczona od kwalifikującej się sumy dla pomocy operacyjnej. Pokazuje to, że próg określony w sekcji D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska pełni funkcję maksymalnego progu dla udzielania pomocy inwestycyjnej na projekt energii odnawialnej.

Pomoc udzielana zgodnie z metodą NPV stosowaną przez Enovę

Jak opisano w sekcji I.9.1 pkt 4) i 7) niniejszej decyzji, za pomocą stosowanej przez Enovę metody NPV (aktualnej wartości netto) obliczana jest wielkość pomocy tak, aby projekty osiągnęły NPV równą zero, co dla racjonalnego inwestora byłoby punktem uruchomienia projektu, gdy projekt jest realizowany na rynku. Nie będzie udzielona pomoc powyżej sumy niezbędnej do osiągnięcia zerowej aktualnej wartości netto. Element pomocy można więc wyrazić jako:

(Zdyskontowany przepływ środków pieniężnych (DCF) – (Koszty inwestycyjne) + (Pomoc) = 0

Jak wyrażono powyżej, przepływy środków pieniężnych z operacji w ramach projektu energii odnawialnej służą do spłacania pierwotnych kosztów inwestycyjnych. Projekty energii odnawialnej na ogół mają wyższe jednostkowe koszty inwestycyjne niż tradycyjna technologia. Stąd, wytwarzany dochód netto (składnik DCF powyżej) w wielu przypadkach nie będzie wystarczający do spłacenia niezbędnej inwestycji. Projekty te są wówczas kwalifikujące się do składnika pomocy, aby sprowadzić NPV do zera.

Urząd ma jednak jedną obawę związaną ze stosowaniem tej metody do obliczania pomocy. Jej powodem jest to, że projekty, które nie wytwarzają dodatniego przepływu środków pieniężnych mogą również być uznane za kwalifikujące się do pomocy. Takie projekty będą wytwarzać ujemny DCF, co prowadzić będzie do przekroczenia przez składnik pomocy kosztów inwestycyjnych, a w rezultacie maksymalnych intensywności pomocy.

Jednakże, dopóki składnik DCF pozostanie dodatni, pomoc udzielona projektowi nigdy nie przekroczy kosztów inwestycyjnych. Aby zaradzić tej obawie, norweskie władze zgodziły się poprawić program, jak wyrażono to w sekcji I.9.1 pkt 9) niniejszej decyzji, tak aby projekty, które mają ujemny DCF nie były kwalifikującymi się do jakiegokolwiek pomocy od Enovy. Zapewnia to nieprzekroczenie maksymalnego pułapu przez ograniczenie pomocy do kosztów inwestycyjnych.

Jednakże, w przypadku projektów, które wytwarzają stosunkowo niski DCF, składnik pomocy będzie stosunkowo duży powodując wysokie intensywności pomocy. Aby było to uzasadnione, należy wykazać, że udzielona pomoc jest „niezbędna” do realizacji projektów.

Można oczekiwać, że żaden racjonalny inwestor nie rozpocznie projektu z ujemną NPV. Z tego względu Urząd jest zdania, iż kalkulacja NPV przeprowadzona w oparciu o najlepsze informacje dostępne w czasie udzielania pomocy posłuży jako dostateczny dowód niezbędności udzielonej pomocy. Podczas stosowania metody NPV musi być należycie uwzględnione indywidualne ryzyko związane z każdym projektem przy ustalaniu stóp dyskontowych dla inwestycji. W następstwie dyskusji z Urzędem, Norwegia zleciła niezależną analizę firmie First Securities⁽⁶⁷⁾ w celu ustalenia stóp dyskontowych, które będą używane podczas oceniania zgłoszonych projektów w ramach programu. W sprawozdaniu tym przedstawiono metodę uzyskiwania poprawnych stóp dyskontowych na podstawie metody finansowych opartych o najlepszą praktykę.

Ponadto, norweskie władze podkreśliły, że Enova będzie zaangażowana tylko w inwestycyjną fazę projektów. Projekty, które otrzymały pomoc inwestycyjną od Enovy nie będą kwalifikować się do jakiegokolwiek dalszego wsparcia na podstawie wytycznych ochrony środowiska z chwilą dokonania wypłaty ryczałtu. Kolejnym pozytywnym elementem jest to, że pomoc jest przedmiotem „przetargu”, tj. że różne projekty konkurują o wsparcie i że tylko najbardziej efektywne projekty, które zapewniają najlepszy stosunek pomoc/efektywność energetyczna, zostaną wsparte. Podejście to przyczyni się do wsparcia tylko tych projektów, które są obiecujące oraz udzielenia wsparcia tylko w niezbędnym zakresie.

⁽⁶⁷⁾ Pismo firmy First Securities do Enovy z dnia 16 grudnia 2004 r.

Specjalne przepisy dotyczące biomasy

Wyjątkiem od powyższego są projekty dotyczące biomasy. Dla takich projektów przepisy zawarte w sekcji D.3.3.1 pkt 55) wytycznych ochrony środowiska pozwalają na wyższy całkowity pułap niż koszty inwestycyjne. Powodem tego jest fakt, iż projekty te zwykle mają niskie koszty inwestycyjne, lecz wysokie koszty eksploatacyjne. W przypadku tych projektów Urząd jest zdania, że pomoc może być rozdzielana według obliczeń NPV, bez kosztów inwestycyjnych jako pułapu.

Możliwe intensywności pomocy

Powyższe omówienie dotyczyło maksymalnych intensywności pomocy. Jednakże, w przypadku większości projektów kwalifikujących się do pomocy od Enovy, rzeczywiste intensywności pomocy bywają znacznie niższe. Jest to spowodowane tym, że projekty energii odnawialnej na ogół mają niskie koszty operacyjne, co prowadzić będzie do wartości DCF wyższych niż w przypadku konwencjonalnej technologii. Zakładając, że Enova przydziela pomoc dla projektów najbardziej efektywnych pod względem kosztów w oparciu o wewnętrzną konkurencję, można spodziewać się, że w większość projektów doprowadzi to do składników pomocy w granicach progu 100 % dodatkowych kosztów inwestycyjnych, jak określono w sekcji D.1.3 pkt 27), przy rzadkim osiągnięciu progu wynikającego z zastosowania sekcji D.3.3.1 pkt 54). Potwierdza to ocena wspartych dotychczas projektów produkcji energii odnawialnej. Średnio, intensywności pomocy dla wspieranych projektów dotyczących energii wiatru, ogrzewania miejskiego i bioenergii wynosiły około 24 % całkowitych kosztów inwestycyjnych, przy czym maksymalna intensywność pomocy dla jednego projektu dotyczącego energii wiatru wynosiła 68 % a dla projektu dotyczącego bioenergii 50 % całkowitych kosztów inwestycyjnych⁽⁶⁸⁾. Jednakże, ponieważ można wykazać, że metoda NPV w żadnym wypadku nie prowadzi do nadmiernej rekompensaty w stosunku do wytycznych, nie ma potrzeby szczególnego udowodnienia tego.

Konkludując, Urząd jest zdania, że po poprawkach wprowadzonych przez norweskie władze metoda NPV rozdzielania pomocy respektuje progi ustalone w wytycznych ochrony środowiska, w szczególności w sekcji D.3.3.1 pkt 54).

Brak dalszej pomocy

W swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd wyraził również obawę o to, czy projekty, które były finansowane przez Fundusz Energetyki nie otrzymają dalszej pomocy od państwa bez względu na to, czy wsparcie to kwalifikować się będzie jako pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, czy nie, patrz sekcja D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska. Urząd wyraził obawę, że taka dalsza pomoc mogłaby spowodować niepotrzebne finansowanie, gdyż wsparcie projektów przez Enovę doprowadziłoby już do zerowej aktualnej wartości netto, z uwzględnieniem uczciwej stopy zwrotu, a więc powinno być wystarczające do uruchomienia realizacji projektów.

⁽⁶⁸⁾ Patrz powyżej sekcja I.6 niniejszej decyzji.

Norweskie władze podkreśliły, że Enova będzie zaangażowana tylko w inwestycyjną fazę projektu i że projekt otrzyma tylko minimalną sumę ryczałtu do uruchomienia inwestycji, lecz nie więcej. W czasie formalnego postępowania wyjaśniającego norweskie władze wyjaśniły dalej, że w obliczeniu przepływu środków pieniężnych dla projektu uwzględniony zostanie cały dochód. Ujęty zostanie w tym dochód z innych rodzajów interwencji państwa, nawet jeśli nie kwalifikują się one jako pomoc państwa. Jeżeli wsparcie państwa kwalifikuje się jako pomoc państwa, będzie musiało zostać zgłoszone Urzędowi w celu ustalenia finansowych potrzeb projektu.

Jeżeli chodzi o możliwe wprowadzenie norweskiego rynku zielonych certyfikatów⁽⁶⁹⁾, umowa z beneficjentem pomocy wyraźnie zawiera klauzulę spłaty odnośnie do wsparcia udzielonego przez Fundusz Energetyki, aby uniknąć wsparcia z dwóch źródeł. Wsparcie projektu jest ponadto wypłacane w ratach, które mogą być skorygowane, jeśli projekt ma niższe koszty niż przewidywane. Po zakończeniu umowy o pomocy (tj. gdy zapłacona jest ostatnia rata) Enova dokona ostatecznej oceny i może zostać dokonana ewentualna korekta, jeśli Enova dowie się, że otrzymujący pomoc dostarczył wprowadzających w błąd informacji lub że projekt otrzymał inną pomoc państwa. Na podstawie powyższego Urząd uważa, że sekcja D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska jest spełniona.

Brak wsparcia projektów o ujemnej aktualnej wartości netto

W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd wyraził obawy, że Fundusz Energetyki będzie również wspierał projekty, które nadal mają ujemną aktualną wartość netto, nawet przy wsparciu udzielonym przez Fundusz Energetyki. Norweskie władze stwierdziły obecnie (patrz pkt 9) sekcji I.9.1 niniejszej decyzji), że projekty wytwarzające ujemny EBIDTA, w normalnych warunkach operacyjnych w czasie inwestycji, nie są w stanie otrzymać w ogóle żadnej pomocy. Zatem, obawy Urzędu zostały w rezultacie wzięte pod uwagę.

2. Środki oszczędności energii

Norweskie władze proponują poprawienie zgłoszonego systemu (patrz sekcja I.9.2 niniejszej decyzji) i zamierzają zastosować, dla wsparcia środków oszczędności energii, „metodę dodatkowych kosztów” określoną w sekcji D.1.3 pkt 25), sekcji D.1.6 pkt 30), 31) oraz w sekcji D.1.7 pkt 32) wytycznych ochrony środowiska. Intensywności pomocy w wysokości 40 % kwalifikujących się kosztów z możliwością dodania 10 punktów procentowych dla małych i średnich przedsiębiorstw są również respektowane.

⁽⁶⁹⁾ Zielony certyfikat zwykle rozumiany jest jako minimalna ustalona przez państwo cena, którą producent „ekologicznej energii” otrzymuje od dystrybutora. Takie zielone certyfikaty mogą, w zależności od indywidualnego przypadku, nie stanowić pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Norweskie władze zrezygnowały ze wspólnego ze Szwecją rynku zielonych certyfikatów w lutym 2006 r.

Urząd zwraca uwagę, że podejście to jest zgodne z wytycznymi ochrony środowiska, a tym samym jest zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG.

3. Nowe technologie energetyczne

Norweskie władze potwierdzają, że wsparcie w tej kategorii jest tylko podgrupą wsparcia inwestycyjnego, odpowiednio, w produkcji energii odnawialnej i środkach oszczędności energii.

Pod warunkiem, że odpowiednie kryteria kalkulacji stosowane do wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej (sekcja I.9.1) i środki oszczędności energii (patrz sekcja I.9.2 niniejszej decyzji) będą użyte do tej kategorii wsparcia, wsparcie w tej kategorii należy oceniać według tych samych kryteriów. Będzie ono więc zgodne z wytycznymi ochrony środowiska.

4. Audyty energetyczne

Urząd stwierdza, że koszty audytów energetycznych i analiz energetycznych mogą być wspierane zgodnie z sekcją D.1.3 pkt 25) w połączeniu z sekcją D.1.6 pkt 31) oraz sekcją D.1.7 pkt 32) wytycznych ochrony środowiska. Urząd przyznaje, że audyty energetyczne, badania wykonalności oraz analizy energetyczne są często ocenami niezbędnymi do ustalenia, które środki oszczędności energii zasługują na inwestycję, a które nie⁽⁷⁰⁾. Urząd przyznaje, że koszty audytów energetycznych są kwalifikujące się, pod warunkiem że są bezpośrednio powiązane z inwestycją dotyczącą oszczędności energii. Pomoc przyznana na tej podstawie nie może przekroczyć progu 40 % kwalifikujących się rozpatrywanych kosztów, z możliwością dodania 10 punktów procentowych dla małych i średnich przedsiębiorstw, patrz sekcja D.1.5 pkt 30) wytycznych ochrony środowiska.

Jeżeli chodzi o audyty energetyczne, które są wykonywane w celu wprowadzenia zmiany behawioralnej lub systemowej, Urząd nie stwierdza, aby była jakakolwiek możliwość upoważnienia takiego wsparcia, które nie jest bezpośrednio powiązane z inwestycjami dotyczącymi oszczędności energii. Możliwość taka może być przewidywana tylko dla małych i średnich przedsiębiorstw. Sekcja D.2 pkt 36) wytycznych ochrony środowiska pozwala na wsparcie usług doradczych i konsultacyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw, w połączeniu z art. 5 ustawy przywołanej w pkt 1 lit. e) załącznika XV do porozumienia EOG (pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw)⁽⁷¹⁾.

⁽⁷⁰⁾ Koszty takie zostały również zaakceptowane przez Komisję Europejską w decyzji N 75/2002 w sprawie pomocy państwa – Finlandia, patrz powyżej przypis 26.

⁽⁷¹⁾ Patrz powyżej, przypis 29 w niniejszej decyzji.

3.2.2. Środki dydaktyczne i edukacyjne

Urząd zwraca uwagę, że na razie nie ma wprowadzonego takiego programu pomocy i że każdy nowy program zostanie zgłoszony Urzędowi, tak iż nie ma potrzeby opisywania dopuszczalności takich przyszłych i, na obecną chwilę, hipotetycznych środków wspierających na podstawie przepisów EOG dotyczących pomocy państwa.

3.2.3. Mechanizm finansowania

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, nie można oddzielić środka pomocy od sposobu, za pomocą którego jest on finansowany. Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że mechanizm finansowania programu wsparcia może uczynić całą pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem⁽⁷²⁾, w szczególności, jeśli wiąże się ona z aspektami dyskryminacyjnymi. Potrzeba rozpatrywania mechanizmu finansowania wspólnie z programem pomocy istnieje zwłaszcza wtedy, gdy stworzona została wyraźnie opłata na finansowanie programu pomocy, jak ma to miejsce w przypadku Funduszu Energetyki. Opłata taka może być uznana za środek o skutku równoważnym z ilościowym ograniczeniem, jeżeli całkowicie kompensuje obciążenie produktu krajowego (co nie ma miejsca w tym przypadku) lub może stanowić dyskryminujący wewnętrzny podatek, jeżeli częściowo kompensuje to obciążenie⁽⁷³⁾. Gdy przychodzi do oceny takiego efektu kompensowania, musi zostać ustalona finansowa równowaga między opłatą a korzyściami dostarczonymi produktem krajowym⁽⁷⁴⁾. W niektórych przypadkach Trybunał przeanalizował nie tylko nałożenie opłaty, lecz także jej stosowanie⁽⁷⁵⁾. Ponieważ Fundusz Energetyki jest finansowany poprzez podatek od taryfy dystrybucyjnej, która dotyczy również importowanej energii, należy w tym przypadku ocenić finansowanie programu pomocy za pomocą opłaty parafiskalnej.

Fundusz Energetyki nie dokonuje rozróżnienia między zagranicznymi i krajowymi producentami energii odnawialnej lub przedsiębiorstwami, które chciałyby zainwestować w środki oszczędności energii, nową technologię energetyczną lub przeprowadzenie audytów energetycznych. Norweskie władze wykazały, że dotychczas osiem projektów innych producentów z EOG otrzymało wsparcie z Funduszu Energetyki. Ponadto, nie ma automatycznej równowagi między działalnością obciążoną podatkiem (produkcja energii pochodząca z hydroenergii i importu) a projektami wspomaganymi w ramach Funduszu Energetyki. Podatek nakłada się na poziomie dystrybucji energii, tj. nie bezpośrednio na produkcję⁽⁷⁶⁾. Jednakże, nawet gdyby przyjąć, że pośrednio

wpływa on na koszty produkcji, pomoc wypłacana przez Enovę nie sprzyja automatycznie tym producentom, których energia jest pośrednio obciążona podatkiem. Pomoc idzie głównie na nowe technologie energii odnawialnej, obecnie z wyłączeniem hydroenergii. W przypadku środków oszczędności energii i audytów energetycznych, każde przedsiębiorstwo może czerpać korzyści z tych środków wspierających. Nie można więc dowiedzieć, że importowana energia płaci za korzyści krajowych producentów i że w efekcie podatek płacony przez krajowych producentów (hydro)energii jest rekompensowany odpowiednimi korzyściami.

Wykorzystanie wpływów z podatku jest powiązane z pomocą, którą Urząd uznaje za zgodną ze wspólnym rynkiem, jak można zauważyć w powyższej sekcji II 3.2 niniejszej decyzji. Przyjęto, że podatek uzależniony od ilości jest zgodny z zasadą „zanieczyszczający płaci” i dlatego może być przyjęty na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG wspólnie z wytycznymi ochrony środowiska, które ustalają tę zasadę. W rezultacie, Urząd nie stwierdza jakiegokolwiek wady w systemie, który jest oparty na ilości⁽⁷⁷⁾.

3.2.4 Wniosek dotyczący Funduszu Energetyki z poprawkami zaproponowanymi przez norweskie władze

Urząd stwierdza, że wsparcie inwestycyjne na produkcję energii odnawialnej, środki oszczędności energii oraz na nowe technologie energetyczne, a także wsparcie audytów energetycznych jest zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG, pod warunkiem że norweskie władze zastosują program Funduszu Energetyki opisany:

- w sekcji I.9.1 pkt 1)–12) niniejszej decyzji odnośnie do wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej;
- w sekcji I.9.2 pkt 1)–5) niniejszej decyzji odnośnie do środków oszczędności energii;
- w sekcji I.9.3 niniejszej decyzji odnośnie do nowej technologii energetycznej;
- w sekcji II.3.2.1 pkt 4) niniejszej decyzji odnośnie do audytów energetycznych.

4. Odzyskanie pomocy

Jak Urząd stwierdził w sekcji II 3.1.3 niniejszej decyzji, środki wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej, oszczędności energii oraz nowe technologie energetyczne, a także wsparcie na audyty energetyczne w zgłoszonej postaci nie są zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG.

⁽⁷²⁾ Sprawy C-261/01 i C-262/0 *Belgische Staat przeciwko Calster, Openbaar Slachthuis NV*, [2003] Zb.Orz. I-12249 pkt 46, sprawa C-47/69 *Francja przeciwko Komisji* [1970] Zb.Orz. 487 pkt 4.

⁽⁷³⁾ Sprawa C-72/92 *Firma Herbert Scharbatke GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec* [1993] Zb.Orz. I-5509, odnosząca się do art. 95, obecnie 90 Traktatu WE. Artykuł 14 Porozumienia EOG jest identyczny z art. 90 Traktatu WE.

⁽⁷⁴⁾ Sprawa C-266/91 *Celulose Beira Industrial SA przeciwko Fazenda Pública* [1993] Zb.Orz. I-4337.

⁽⁷⁵⁾ Sprawy C-78/90 – C83/90 *Compagnie Commerciale de l'Ouest i inni* [1992] Zb.Orz. I-1847.

⁽⁷⁶⁾ Komisja Europejska upoważniła podobną strukturę w decyzji Komisji N 707/2002, patrz powyżej przypis 42.

⁽⁷⁷⁾ Patrz uwagi w decyzji Komisji N 707/2002, powyżej przypis 42 oraz N 533/01 – *Irlandia, pomoc na wspieranie źródeł odnawialnej energii w Irlandii*.

Zgodnie z art. 14 części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale, w przypadkach pomocy udzielonej bezprawnie, w razie stwierdzenia, że jest ona niezgodna ze wspólnym rynkiem, Urząd nakazuje z reguły, aby państwo EFTA, którego sprawa dotyczy, odzyskało pomoc od beneficjenta.

Urząd jest zdania, że żadne ogólne zasady nie wykluczają zwrotu pomocy w niniejszym przypadku. Zgodnie z ustalonym orzecznictwem, unieważnienie bezprawnie udzielonej pomocy poprzez jej odzyskanie jest logiczną konsekwencją ustalenia, że jest ona bezprawna. W rezultacie, odzyskanie bezprawnie udzielonej pomocy państwa w celu przywrócenia poprzednio istniejącej sytuacji nie może, co do zasady, być uważane za nieproporcjonalne do celów porozumienia EOG w odniesieniu do pomocy państwa. Przez zwrócenie pomocy beneficjent traci przewagę nad swoimi konkurentami na rynku, jaką cieszył się, i zostaje przywrócona sytuacja sprzed wypłacenia pomocy⁽⁷⁸⁾. Z tej funkcji zwrotu pomocy wynika również, że, zgodnie z ogólną zasadą, poza wyjątkowymi sytuacjami, Urząd nie przekroczy granic swojej swobody decydowania uznanych przez orzecznictwo Trybunału, jeśli zażąda od zainteresowanego państwa EFTA, aby odzyskało sumy udzielone poprzez bezprawną pomoc, gdyż jest to jedynie przywrócenie poprzedniej sytuacji⁽⁷⁹⁾. Ponadto, biorąc pod uwagę obowiązkowy charakter nadzoru pomocy państwa przez Urząd na podstawie protokołu 3 porozumienia o nadzorze i trybunale, przedsiębiorstwa, którym przyznana została pomoc nie mogą, co do zasady, żywić uzasadnionej nadziei, że pomoc jest zgodna z prawem, jeśli nie została ona przyznana zgodnie z procedurą ustaloną w przepisach tego protokołu⁽⁸⁰⁾. W niniejszym przypadku nie ma widocznych wyjątkowych okoliczności, które prowadziłyby do uzasadnionej nadziei ze strony beneficjentów pomocy.

Odzyskanie pomocy powinno obejmować odsetki składane zgodnie z art. 14 ust. 2 części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale oraz art. 9 i 11 decyzji Urzędu 195/04/COL z 14 lipca 2004 r.

Urząd pragnie również wskazać, że zawarty w niniejszej decyzji nakaz odzyskania nie ma wpływu na to, czy indywidualne dotacje przyznane w ramach wyżej wymienionych czterech środków nie stanowią pomocy państwa lub mogą być uznane, w całości lub w części, za zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG na podstawie ich własnych wartości, czy to w późniejszej decyzji Urzędu czy na podstawie przepisów dotyczących wyłączenia grupowego.

Jeżeli indywidualne dotacje przyznane w ramach wyżej wymienionych czterech środków zgłoszonych za pismem z 5 czerwca 2003 r. spełniły już warunki, które Urząd nakłada na zgłoszone

⁽⁷⁸⁾ Sprawa C-350/93 *Komisja przeciwko Włochom* [1995] Zb.Orz. I-699, pkt 22.

⁽⁷⁹⁾ Sprawa C-75/97 *Belgia przeciwko Komisji* [1999] Zb.Orz. I-3671 pkt 66 oraz sprawa C-310/99 *Włochy przeciwko Komisji* [2002] Zb.Orz. I-2289 pkt 99.

⁽⁸⁰⁾ Sprawa C-169/95 *Hiszpania przeciwko Komisji* [1997] Zb.Orz. I-135, pkt 51.

środki pomocy w niniejszej decyzji (patrz poniżej art. 4 niniejszej decyzji), są one zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG a zatem nie podlegają nakazowi odzyskania.

5. Obowiązek składania corocznych sprawozdań/ wytyczne dotyczące Funduszu Energetyki

Norweskie władze powinny składać Urzędowi coroczne sprawozdania zgodnie z art. 21 ust. 1 część II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale oraz art. 5 ust. 1 w połączeniu z załącznikiem III decyzji proceduralnej Urzędu 195/04/COL z 14 lipca 2004 r.

Norweskie władze powinny ponadto dostarczyć informacje, zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji proceduralnej Urzędu 195/04/COL z 14 lipca 2004 r., o każdym z pięciu największych wspieranych projektach dotyczących:

- a) wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej,
- b) inwestycji dotyczących oszczędności energii,
- c) nowej technologii energetycznej oraz
- d) audytów energetycznych.

Sprawozdanie powinno w szczególności zawierać odpowiednią kalkulację aktualnej wartości netto oraz wykazywać, w jaki sposób ustalona została rynkowa cena tej energii. Ponadto, powinien być dostarczony wykaz kosztów inwestycyjnych dla projektów.

Jeśli chodzi o wsparcie dla projektów dotyczących biomasy, sprawozdania powinny również zawierać informacje, które wykazują, że łączne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa po amortyzacji instalacji są nadal wyższe od rynkowej ceny energii.

Wytyczne dotyczące wsparcia przez Enovę/Fundusz Energetyki

Urząd stwierdza dalej, że warunki określone przez Urząd w niniejszej decyzji powinny zostać wprowadzone do księgi pomocy Enovy/Funduszu Energetyki, która ustala reguły udzielania wsparcia, lub umieszczone w innych wytycznych o odpowiedniej formie, dotyczących stosowania środków wspierających. Wersja tych wytycznych powinna zostać przedłożona Urzędowi nie później niż sześć miesięcy po przyjęciu niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Pomoc musi łącznie spełniać kryteria określone w sekcji I.9.1 pkt 1) – 12) niniejszej decyzji, aby była zgodna z sekcją D.3.3.1 pkt 54) wytycznych ochrony środowiska.

Artykuł 1

Następujące środki w ramach Funduszu Energetyki, zgłoszone przez norweskie władze pismem z dnia 5 czerwca 2003 r. (Doc. No 03-3705-A, zarejestrowanym pod numerem sprawy SAM 030.03006), stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG:

- a) wsparcie inwestycyjne na produkcję energii odnawialnej;
- b) wsparcie inwestycyjne na środki oszczędności energii;
- c) wsparcie inwestycyjne na nowe technologie energetyczne;
- d) wsparcie na audyty energetyczne oraz
- e) wsparcie na materiały dydaktyczne i edukację od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2003 r.

- b) Wsparcie dla inwestycji dotyczących oszczędności energii

Pomoc musi łącznie spełniać kryteria określone w sekcji I.9.2 pkt 1)–5) niniejszej decyzji, aby była zgodna z sekcjami D.1.3 pkt 25), D.1.6 pkt 30), 31) oraz D.1.7 pkt 32) wytycznych ochrony środowiska.

- c) Wsparcie dla nowej technologii energetycznej

Pomoc na wsparcie nowej technologii energetycznej może być udzielana zgodnie z kryteriami ustalonymi w art. 4 lit. a) niniejszej decyzji, jeśli chodzi o technologię wiążącą się ze wsparciem inwestycyjnym na produkcję energii odnawialnej, oraz art. 4 lit. b) niniejszej decyzji, jeśli wsparcie dla nowej technologii energetycznej odnosi się do inwestycji dotyczących oszczędności energii.

Artykuł 2

- a) Informacyjna linia pomocy (helpline) oraz program wizytacji na miejscu w ramach programu Funduszu Energetyki, zgłoszone pismem z dnia 5 czerwca 2003 r. (Doc. No 03-3705-A), nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.
- b) Program dotyczący efektywności energetycznej w gminach miejskich nie stanowi pomocy państwa, pod warunkiem że wsparcie jest ograniczone do funkcji jednostki publicznej gminy miejskiej.

- d) Wsparcie na audyty energetyczne/analizy energetyczne

Pomoc na audyty energetyczne musi być bezpośrednio powiązana z inwestycją odnoszącą się do oszczędności energii i nie może przekraczać 40 % kwalifikujących się kosztów, z możliwością dodania 10 punktów procentowych dla małych i średnich przedsiębiorstw. Kwalifikującymi się kosztami są koszty opisane w sekcji I.9.1, przypis 35 w niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Środek wymieniony w art. 1 lit. e) niniejszej decyzji jest zgodny z funkcjonowaniem porozumienia EOG.

Wsparcie udzielane na audyty energetyczne, które nie są powiązane z inwestycjami dotyczącymi oszczędności energii, np. dotyczą zmian behawioralnych lub systemowych, może być dokonane tylko zgodnie z warunkami określonymi w sekcji D.2. pkt 36) wytycznych ochrony środowiska w połączeniu z ustawą przywołaną w pkt 1 lit. e) załącznika XV do porozumienia EOG.

Artykuł 4

Środki wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej, oszczędność energii, nową technologię energetyczną oraz audyty energetyczne są zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG z zastrzeżeniem warunków określonych w tym artykule.

Artykuł 5

- a) Wsparcie dla inwestycji dotyczących produkcji energii odnawialnej

- a) Norweskie władze powinny składać Urzędowi coroczne sprawozdania zgodnie z art. 21 ust. 1 część II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale oraz art. 5 ust. 1 w połączeniu z załącznikiem III decyzji proceduralnej Urzędu 195/04/COL z 14 lipca 2004 r.

b) Norweskie władze powinny ponadto dostarczyć informacje, zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji proceduralnej Urzędu 195/04/COL z 14 lipca 2004 r., o każdym z pięciu największych wspieranych projektach dotyczących:

- 1) wsparcia inwestycyjnego na produkcję energii odnawialnej,
- 2) inwestycji dotyczących oszczędności energii,
- 3) nowej technologii energetycznej oraz
- 4) audytów energetycznych.

Sprawozdanie powinno w szczególności zawierać odpowiednią kalkulację aktualnej wartości netto, w tym stopę dyskontową zastosowaną przez Fundusz Energetyki, oraz wykazywać, w jaki sposób ustalona została rynkowa cena tej energii. Ponadto powinien być dostarczony wykaz kosztów inwestycyjnych dla projektów według art. 5 lit. b) niniejszej decyzji.

Jeżeli wsparcie otrzymują projekty dotyczące biomasy, sprawozdania powinny również zawierać informacje, które wykazują, że łączne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa po amortyzacji instalacji są nadal wyższe od rynkowej ceny energii.

c) Norweskie władze powinny ponadto przedłożyć Urzędowi nową wersję wytycznych dotyczących stosowania wsparcia przez Fundusz Energetyki w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 6

- a) Środki wymienione w art. 1 lit. a)–d) niniejszej decyzji, zgłoszone pismem z dnia 5 czerwca 2003 r. (Doc. No 03-3705-A), nie są zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG.
- b) Indywidualne dotacje przyznane w ramach powyższych środków, które spełniają już kryteria określone w art. 4 niniejszej decyzji, są zgodne z funkcjonowaniem porozumienia EOG.

Artykuł 7

O ile nie zrobiła tego do tej pory, Norwegia wycofa środki wymienione w art. 6 lit. a) niniejszej decyzji ze skutkiem natychmiastowym i zastąpi je środkami, które spełniają warunki określone w art. 4 niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Norweskie władze podejmą wszelkie niezbędne środki w celu odzyskania od beneficjentów pomocy, o której mowa w art. 6 lit. a) niniejszej decyzji i która została bezprawnie udostępniona beneficjentom, odliczając ewentualny dokonany już zwrot.

Zwrot nastąpi bezzwłocznie i zgodnie z procedurami krajowych przepisów prawnych, pod warunkiem że pozwalają one na niezwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji. Pomoc, która ma być odzyskana, obejmuje odsetki i odsetki składane liczone od dnia, w którym została ona przekazana do dyspozycji beneficjenta pomocy do dnia jej odzyskania. Odsetki oblicza się na podstawie art. 9 i 11 decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 195/04/COL.

Artykuł 9

Norweskie władze w ciągu dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji powiadomią Urząd Nadzoru EFTA o środkach podjętych w celu zastosowania się do niej.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Norwegii.

Artykuł 11

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 maja 2006 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA,

Bjørn T. GRYDELAND
Przewodniczący

Kurt JÄGER
Członek Kolegium